

நான்காவது பரிமாணம்

NANKAVATHU PARIMANAM

ART & LITERARY QUARTERLY PUBLISHED IN CANADA

ஜூலை

1993

JULY

பொறிநுட்பம் PORINUDPAM

வாகனங்கள் திருத்தம் நிலையம்

- * பெற்றோல், டீசல் வாகனங்களுக்கான சகலவிதமான இயந்திர, மின்சார திருத்த வேலைகள்
- * வாகனங்களுக்கான அத்தாட்சிப்பத்திரங்கள் வழங்குதல் (Vehicle Inspected & Certified) கொம்பியூட்டர் வசதியுடனான திருத்த வேலைகள் Alternators & Starting Motors rebuilt செய்யப்பட்டு நியாயமான விலையில் விற்பனை செய்தல்
- * இறக்குமதி செய்யப்பட்ட, உள்ளூர் வாகனங்களின் விசேட நிபுணத்துவம்
- * பழைய கார்கள் வாங்குதல், விற்பனை செய்தல்

435 BOWES ROAD, UNIT 5
CONCORD, ONT.
L4K 4A4
Tel: (416) 738 8360

(KEELE & HWY 7)

நான்காவது
பரிமாணம்

ஆசிரியர்
க. நவம்

உள்ளே

ஜூலை

1993

JULY

எம்.எல்.எம். அன்ஸார்
கருணை யோகன்
கல்யாணி
க. ஆதவன்
சபா ஜெயராசா
எஸ்.எல்.எம். ஹனிபா
வாகதேவன்
டி.பி.எஸ். ஜெயராஜ்
ஜயகதன்
ரகுராமன்
எஸ். அகஸ்தியர்
மீரா சுப்ரமணியம்
சோலைக்கிளி
தெணியான்
ப்ரகாஷ்
சக்கரவர்த்தி

நான்காவது பரிமாணம் உங்கள் ஆக்கங்களையும்
அபிப்பிராயங்களையும் தரமறிந்து பிரசுரிக்கும்.
அனுப்பிவையுங்கள். உங்கள் பெயர், முகவரி,
தொலைபேசி இலக்கம் என பவற்றையும்
அறியத்தாருங்கள். அநாமதேய ஆக்கங்களுக்கு
நா. ப. இடமளிக்கமாட்டாது.

Nankavathu
PARIMANAM
1565 Jane St
P.O. Box 34515
Toronto, Ontario
Canada M9N 1R0

Fax : (416) 249 3516

புத்தாண்டுகளின் பின்னும் பங்காசிரியின் சிரகமாதிரி கறுப்பு ஜூலையின் துயர நினைவுகள் மீண்டும் மீண்டும் துளிர்ந்தபடி....! மனித சாதிமீன் சாதனைகளைப்பிட்டு உலகு தனக்குள் மமதைகொண்டிருந்த தருணத்தில், அன்று எங்கள் காடுகள் விலங்குகளை வீதிக்குப் போ என்று விரட்டியடித்துக்கொண்டன; எங்கள் மண் மனித மாமிசம் பூசித்துப் பசி தீர்த்துக்கொண்டது; எங்கள் மாவளி குருதியைக் குடித்துத் தாகம் தணித்துக் கொண்டது; எங்கள் வானமோ கண்ணீரைப் பருகிக் கருக்கட்டிக்கொண்டது. எண்ண அலைகள் நுரைக்கிப் புரண்டோடும் போதெல்லாம் இதயத்தின் இரணங்களிலிருந்து மெதுவாய் இரத்தம் கசிந்தபடி! நவீன யுகத்து மனித நாகரிகத்தையே சந்தேகிக்கக் காலாய் அமைந்த அந்த ஜூலைச் சம்பவங்கள், அன்றோடு முடிந்துபோன சிறுகதையல்ல; எமக்கு அன்றாடம் தொடரும் ஒரு தொடர்ச்சை. அன்று தொடர் இன்றுவரை அடுத்துவந்த அனைத்து மாதங்களும் எமக்கு ஏதோ ஒருவகையில் கறுப்பு ஜூலைகளே! எங்கள் மீதான கொடுமைகளுக்கு முடிவே இல்லை. இன்னமும் எங்கள் தேசத்திலிருந்து இடையறாத அவலச் சத்தங்கள்! ஓயாத மரண ஓலங்கள்!

பாவப்பட்ட அந்த மண்ணில் தொடர்ந்தும் வாழத் திராணியற்றவர்களும் வசதி வாய்ப்புக்கள் படைத்தவர்களும் காற்றுள்ளபோதே கப்பலேறிக் காசுபணம் சேர்க்க ஆவலாதிப்பட்டவர்களும் இலட்சக்கணக்கில் புதுப்புது வாழிடம் தேடித் திக்குத் திக்காகச் சிதறி ஓடினோம். அந்நியர் நாடுகளில் அடைக்கலம் புகுந்தோம். இன்று நாங்கள் நாதியற்ற ஓர் இனமாக உலகெங்கும் தெருத்தெருவாய்.....

ஆயினும் கறுப்பு ஜூலை கற்றுத்தந்த கசப்பான பாடங்களால் நாங்கள் திருந்திக்கொண்டோமா? அதுதான் இல்லையே! இன்னமும் ஒரு முழுக் குதிரை முட்டையை ஒரு கேப்பை சேற்றுக்குள் மறைக்க முயன்றபடி, நாங்கள்!

இருப்பிடங்கள் மறியபோதினும் எங்கள் இயல்புகள் என்னவோ இருந்த இருந்த மாதிரியே தான்! எங்களுக்கு மட்டுமே என்றான ஆதிதூட்ட குணங்கள் இங்கும் எங்கள் உடலோடு ஓட்டியபடி! அத்தனையும் அணுவும் பிசகாமல் புதுப்புது முலாமிட்டுப் பல்கிப் பெருகியபடி! இவை போதாது என்று கொடுமைகளோடு கைகேர்த்து-சர்மசம் வேறு செய்து- 'நெஞ்சில் உரமற்றவராய், நேர்மைத் திறமற்றவராய், வஞ்சனை செய்யவராய், வாழச் சொல்லில் வீரராய், கண்களிரண்டிருந்தும் காணும் திறனற்றவராய், அச்சமும் பேடிமையும் உடையவராய், அடிமைச் சிறுமதியும் கொண்டவராய், நாட்டில் அவமதிப்பும் நாணின்றி இழிச்செல்வத் தேட்டில் விருப்பம் கொண்டவராய், சொந்த சகோதரர்கள் துன்பத்தில் சாதல் கண்டு சிந்தை இரங்காதவராய்.....'

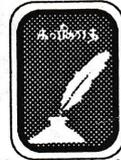
உண்மையில் பாரதி ஒரு தீர்க்கதரிசியே தான்! ஒன்றுமட்டும் நிச்சயம் - உலகின் எந்த மூலைக்குள் நாங்கள் ஓடி ஒளிந்துகொண்டாலும், தமிழனாக வாழ முற்படுவதற்கு முன்னர், மனிதனாக வாழக் கற்றுக்கொள்ளாதவரை...

ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு கறுப்பு ஜூலை எங்களைத் தூரத்திக் கொண்டே இருக்கும்! எங்கள் இனமும் தொடர்ந்தும் கபாலங்களைக் கண்ணீரால் கழுவிக்கொண்டே இருக்கும்!

கதைகளில் வரும் பெயர்கள், சம்பவங்கள் யாவும் கற்பனையே. படைப்புக்கள் அனைத்தும் நான்காவது பரிமாணத்தின் கருத்தைத்தான் பிரதிபலிக்கின்றன என்பதற்கில்லை.

குருதி ஊற்றுகிற பொழுது....

நச்சு யுகம் உதிர்க்கின்ற
இயந்திர திணத்தில் பிணத்தின் நரகல் வாசம்.
குருதி ஊற்றுகிற அகோரப் பொழுது
மனிதம் புசித்த களைப்பில்
மேற்கு புகும்;
தினமும்.

யுத்தத்தின் நரக நெருப்பு.
அது -
மனிதர்களைக் கொள்ளியாக்கி இலகுவாய் எரிகிறது.
தன்பாட்டுக்குத் தின்னுகிறது,
தீர்க்கிறது
சமாதானத்தின் பாலகன் உடம்பை.

கொடுமை! நினைத்தால்
நெஞ்சைக் கத்தியால் அரிகின்ற வேதனை.
புகைக் கும்பம் கக்குகிற
மயானச் சாம்பரில் சின்னதொரு புள்ளியாய்
மிகவும் சிறியதாய்
மனிதரின் மண்டையோட்டுத் தூசி.
விஷ ஜந்தாய் குத்தித் தைக்கிறது
நாளின் அழிவு.
காவை.

என்னதான் பசியோ?
ஓயாத பசி? அதில் நின்று உலகத்தைச்
சப்பி விழுங்கி நாற்ற வெறியை உமிழ்கிறவனே!
தெரிகிறதா -
மானுடம் சப்பையாகிப் போனது...
நிம்மதி
கொடிய துப்பாக்கியால்
கொடூரமாய் வெடிக்கிற குண்டால்
கிழிபட்டுக் கிடப்பது கீலமாய்த் தெரிகிறதா?
சண்டை நீருகிற உச்சக் கோபத்தில்
ஏன் நீ
இன்னும்....?

தொலைந்து போகட்டும் தூர.
இவை -
அழிந்து நாசமாகுவது வெற்றிதான்.
மனித குலத்துக்கு கண்கள் குளிக்கிற நிம்மதி.
வரட்டும்
சந்தோசம் தன் கரங்களால் பூ அள்ளிக் கொட்டுகிற
நாளின் முகத்தில் கொஞ்சி மகிழ நான்
அது வரத்தான் வேண்டும்.

எம்.எல்.எம்.அன்ஸார்

இலங்கையிலிருந்து

கட்டெறும்புகள்

கருணை யோகன்

இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டனர். அறியாத இடங்களிலிருப்பதை விட மகன் தன்னோடு இருப்பது பாதுகாப்பானது என்பது அவளது அபிப்பிராயம். அவளது தாய் இலட்கமி நடக்கமுடியாத நிலையில் இருந்தபடியால் வேறிடம் செல்லவும் அவளால் இயலாது. தற்சமயம் ஊரடங்கு அமுலில் இல்லாமையினால் அவளுக்கு நிம்மதி.

"தம்பி"

-மகனைக் கூப்பிட்டாள்.

"அம்மா"

-குணம் வீட்டினுள் ளிருந்து பதிலளித்தான்.

"தேத்தண்ணி வை, மகன். ஆச்சி குடிப்பா - நான் கூட்டிறதை விட்டிட்டு வந்தால் முற்றத்தை இண்டைக்குக் கூட்டி முடிக்க ஏலாது"

... ..

ஊரடங்குச் சட்டம் எடுக்கப்பட்டு இன்றுடன் மூன்று வாரங்களாகின்றன. என்றாலும், சனங்கள் வீடுகளைவிட்டு வெளியேறுவது குறைவு.

'றோட்டில் தனியாகச் சென்ற ஒருவர் காணாமல் போய்விட்டார்.

'திடீரென எங்கிருந்தோ வந்த வான் இருவரைக் கடத்திச் சென்றது'

'கல்லடிப் பாலத்தின் கீழே மூன்று சடலங்கள்

-இப்படியாக வந்துசேரும் செய்திகளினால் ஊரில் இன்னமும் பதட்டம் தனியவில்லை. வீட்டின் உள்ளேயிருந்து முற்றத்திற்கு வருவதற்குக் கூட அச்சமாகவிருக்கிறது.

... ..

தங்கம்மா, வீட்டு முற்றத்தைப் பார்க்கின்றாள்.

அது குப்பைக் காடு போல காட்சியளிக்கிறது.

விறாந்தையிலிருந்து எழுந்துசென்று முற்றத்தைக் கூட்டத் தொடங்கினாள்.

அவளது சிந்தனை வீட்டினுள் இருக்கும் மகன் குணத்தைப் பற்றியதாக இருந்தது. அவன் வயதினை ஒத்தவர்கள் பாதுகாப்பிற்காகத் தூர

தேநீர் வைப்பதென்பது அவனுக்கு எரிச்சலூட்டும் செயல். தனக்குச் சரியாகத் தேநீர் வைக்கத் தெரியாது என்பது அவளது நம்பிக்கை; அடுப்பிற்கு முன்னாமிருந்து நெருப்புக் குச்சினைத் தட்டிக் கொண்டிருப்பதென்பது அறவே பிடிக்காத விடயம். எனினும், மறுக்கமுடியாத சூழ்நிலை...

எங்கெங்கோ சென்றுவிட்ட தனது நண்பர்கள் பற்றி எண்ணியவாறு நெருப்புக்குச்சினைத் தட்டினாள். அது பற்றவில்லை. அடுத்த குச்சினைத் தட்டியபோது சடுதியாகத் தீப்பொறி பறந்து அவளது விரலினைச் சுட்டுவிடுகிறது. அச்சூட்டினைத் தாங்க இயலாமல் ஐயோ, அம்மா என்று கத்தினாள்.

தங்கம்மாவிற்குக் காது கேட்பது குறைவு. இல்லாவிட்டால் பதறி அடித்துக் கொண்டு அந்நேரம் வந்து சேர்ந்திருப்பாள்.

ஒருவாறு தேநீர் தயாரித்து ஆச்சிக்குக் கொடுக்கவும் தாய் மறுபடி கூப்பிடவும் நேரம் சரியாகவிருந்தது.

"வீட்டுக்குப் பின்னாலை இருக்கிற

பழைய குப்பைக்கு நெருப்பு வைச்சிட்டுப் போ, மகன் என்கிறாள் தாய். ...

குப்பை குவிக்கப்பட்டிருக்கும் இடம் நோக்கிச் சென்றான், குணம். மரத்தின் கீழே குப்பை குவிந்து ஒரு குன்றுபோல் காணப்படுகிறது. முன்னாலே சென்று குந்தியவன், குப்பையை உற்றுக் கவனித்தான்.

சருகாகிப் போன இலை குழைகளின் மேலாக கட்டெறும்புகள் ஊர்ந்துபோய்க் கொண்டிருக்கின்றன, இராணுவம் டாங்கிகளுடன் செல்வது போல.

சிறுவயதிலே அவன் எழுதியிருந்த ஒரு கவிதை நினைவுக்கு வருகிறது: "எறும்புகளே எறும்புகளே எங்கே நீர் செல்கின்றீர்? நிரையாக நிரையாக நேர்கோடு கவரிட்டு விரைவாக விரைவாக எங்கே நீர் செல்கின்றீர்? குறும்புசெயும் எந்தம்பி வருகின்ற நேரம், பார்! வந்தாலோ கருணையின்றி நசித்திருவான் பாவம் நீர்!"

'ஐயோ, குப்பைக்குத் தீவைத்தால் இந்த எறும்புகளும் சாம்பலாகிவிடுமே! இருந்த கவடெதரியாது போய்விடுமே! நெருப்புச் சவாலையில் கணப்பொழுதில் சருகாகிவிடுமே! எப்படித்தான் துடிதுடிக்குமோ? நல்ல வேளை, நான் எறும்பாகப் பிறக்கவில்லை...'

-இவ்வாறு எண்ணினான் குணம்.

அவனால் குப்பைக்கு நெருப்பு வைக்க முடியாது.

எறும்புகளைத் தேடிச்சென்று இனிப்புப் போடுவதென்பது அவனது சிறுவயதுப் பழக்கம் மட்டுமல்ல. இந்தக் கஷ்டகாலத்திலும் -ஏன் நேற்றுக்கூட -சீனியை எறும்புப் புற்றுக்கு மேல் கொட்டிவிட்டு தாயிடம் ஏச்சு வாங்கியவனாயிற்றே! குப்பையைக் கொளுத்த மனமின்றி வீட்டிற்குள் சென்றான் குணம்.

... ..

பின்னேரம் ஐந்து மணி இருக்கும். சடுதியாக மூன்றுபேர் வீட்டுக் கேற்றினைப் பலமாகத் தட்டினர்.

சருக, சமுதாய, பொருளாதார, தேசிய, அரசியல் விஷயமான கதைகளை எல்லாம் பிரசாரக் கதைகள் என்று ஒட்டு மொத்தமாகத் தள்ளிவிட்டு முடியாது. தத்துவ மதிப்புகள் இல்லாமல் படைப்புகள் இருக்க முடியாது. அவை கதைக்குள் அடங்கி அடித்தரமாக ஒிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் இலக்கிய படைப்பாக நியதி ஆகும். - சி.க. செல்வப்பா தழிற் சிறுகதை மிக்பெருது

பதட்டத்துடன் தங்கமம் எழுந்து சென்று கேற்றைத் திறந்தான்.

அவர்கள் ஏதோ விசாரித்துவிட்டு "வீட்டிற்குள் இருப்பது யார்?" என்ற அட்டடிக்கேட்பது குணத்திற்குத் தெளிவாகக் கேட்டது. தயங்கியவாறு வெளியில் வந்தான் குணம்.

தாய்க்கு அவர்கள் கதைத்து எதுவும் கேட்கவில்லை. "இவர்களுடன் போய், பெயர் பதிந்துவிட்டு வாறன்" என்று குணம் சொல்லியவாறு அவர்களுடன் செல்கின்றான்.

... ..

நேரம் நகர்ந்துகொண்டிருந்தது. அயல் வீட்டார் தங்கம் மாவை வேலியினால் எட்டி மெல்லக் கூப்பிட்டு ஏதோ சொன்னார்கள். எதையும் விளங்கிக் கொள்ளும் நிலையில் அவன் இல்லை.

இனம் புரியாத வேதனை அவன் உள்ளத்தில்.

படபடப்பு இதயத்தில். சற்றுத் தொலைவில் ஏதோ வெளிச்சம்...

அலைஅலையாகப் புகை... கற்றில் ஒருவித மணம்....

ஒரு தடவை கார்த்திகை விளக்கீட்டு வேளையில் வேடிக்கையாகக் குணம் ரயர் ஒன்றினைப் போட்டுக் கொளுத்திய போது எழுந்த மணத்தினை அது தங்கத்திற்கு நினைவுபடுத்துவது போலிருந்தது!

ஆங்கில இலக்கியத்துக்கு அழகு சேர்க்கும் இலங்கையர்!

இப் போதெல் லாம் ஆங்கில இலக்கியத்துக்கு அழகும் வளமும் சேர்ப்பவர்கள் பிரித்தானிய ஆங்கிலேயரோ அல்லது அமெரிக்க ஆங்கிலேயரோ அல்லர். இன்று வெளியார்தான் ஆங்கில ஆக்க இலக்கியத்தின் முன்னோடிகள் என்றால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். ஆனால் அது தான் உண்மை! அத்தகையவர்களுள் முதன்மையானவராகக் கருதப்படுபவர் ஓர் இலங்கையர் என்றால் நம்பவே மாட்டீர்களே! உலகப் புகழ்பெற்ற ஆங்கில நாவலாசிரியரும் கவிஞருமான மைக்கல் ஓந்தாட்சி - Michael Ondaatje- இலங்கையல் பிறந்து வளர்ந்தவர் என்பதை அறிவீர்களா?

The English Patient என்ற உன்னதமான நாவலுக்கென அவர் அண்மையில் பிரித்தானியாவின் அதியுயர்ந்த இலக்கியப் பரிசான Britain's Booker Prize இணைப் பெற்றுள்ளார். இதே நாவல் கனடாவின் கவர்னர் ஜெனரல் விருதினையும் ஒன்றாறியோ மாநிலத்தின் மிகப்பெரும் இலக்கியப் பரிசான Trillium விருதினையும் இவருக்குப் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளது. இந்த நாவல் மட்டும் இவருக்குச் சுமார் 60 ஆயிரம் டொலரைப் பரிசாகத் தேடிக்கொடுத்துள்ளது.

The Collected Works of Billy The Kid என்ற கவிதைத் தொகுதிக்காக 1970 இலும் Trick with A Knife I'm Learning to Do என்ற நூலுக்காக 1980இலும் ஏற்கனவே கனடாவின் கவர்னர் ஜெனரல் விருதினை இருதடவை பெற்ற பெருமைக்குரியவர் மைக்கல். மேலும் The Skin of A Lion நாவலுக்கான ஒன்றாறியோ மாநிலத்தின் Trillium விருதை முன்னர் 1987 இலும் பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. The Dianty Monsters Secular Love, Coming Through Slaughter என்பன இவரது ஏனைய புகழ்பெற்ற நூல்களாகும். கனடாவிலும் அமெரிக்காவிலும் பிரித்தானியாவிலும் பிரகரமாகியுள்ள இவரது நூல்களில் பல பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஸ்வீடன், டச்சு, ஸ்பெயின், டென்மார்க் நாட்டு மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கல்யாணி

இலங்கையல் பிறந்த மைக்கல், தமிழ், சிங்களக் கலப்பு உடையவர். பல தலை

முறைகளாகத் தொடர்ந்து இலங்கையல் வசித்துவந்த ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் தனது 8 வயதில் இங்கிலாந்துக்குப் படிக்கச் சென்றவர். 1962இல் கனடாவுக்கு வந்து, முதலில் மொன்றியாவில் சிலகாலம் வசித்து, இப்போது ரொரொன்ரோவில் நிரந்தரமாகத் தங்கி வாழ்ந்து வருகிறார்.

The English Patient என்ற அவரது அண்மைக்கால நாவல், 1945ல் ஜப்பான் மீது அமெரிக்கா எறிந்த அணுக்குண்டு பற்றியும் பிரஸ்தாபிக்கின்றது. ஜப்பானில் அன்று அமெரிக்கா விட்டெறிந்த அணுக்குண்டுகள் விளைவித்த அனர்த்தங்களை முற்றாக மறந்து, ஜீரணித்துவிட்ட உலகை எண்ணி அதிசயப்படும் மைக்கல், அந்தக் கொடிய செயலுக்கு உத்தரவிட்ட அந்நாளைய அமெரிக்க ஜனாதிபதி Harry Truman அமெரிக்காவின் மாபெரும் தீராகப் புகழப் படுவதைக் கண்டு மனம் வருந்துகிறார். "20ம் நூற்றாண்டின் அதிபாதகக் குற்றச் செயலைப் புரிந்தவர் Harry Truman தான்" என்று அவர் கூறுகின்றார்.

தனது இலக்கிய சாதனைகளுக்குக் கிடைத்துவரும் வெற்றியும் அங்கீகாரமும் நவீன இலக்கியம் தொடர்பான ஒரு முக்கிய அபிவிருத்தியைக் குறிக்கின்றது எனக் குறிப்பிடும் மைக்கல், இந்நாளைய மிகச் சிறந்த ஆங்கில இலக்கியங்கள் இங்கிலாந்தின் அல்லது அமெரிக்காவின் அசல் வித்திலிருந்து விளைவதில்லை என்று கூறுகின்றார். வெளியிலிருந்துதான் ஆங்கிலத்துக்கு வீறு சேர்க்கும் வித்துக்கள் கிடைக்கின்றதாம். நைஜீரியாவின் Achebe, அவுஸ்திரேலியாவின் David Malouf, இந்தியாவின் Salman Rushdie போன்றவர்களால் ஆங்கில இலக்கியம் புத்துயிர் பெறுகிறது எனக்கூறும் மைக்கல் ஓந்தாட்சி, இந்த வரிசையில் முன்னணியில் இடம்பெறும் ஒருவர் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

டென்மர்க்கெனிருந்து

அர்த்தம்

க. ஆதவன்

ஒரு ராத்திரியில் ரகசியமாய் சேர்ந்தோம்.

திருவிழா மயக்கத்தில்...

கடற்கரையில்...

ஆடி அமாவாசையோ... அல்லது கப்பல் திருவிழாவோ...

ஏதோ ஒரு கடற்கரை எனவும்

ஏதோ ஒரு திருவிழா எனவும்

நினைவு!

... ..

உரசியவுடன் உறவு கொண்டு...

காதல் கொண்டு... பின்

கல்யாணமாகி..... பின்.... பின்னர்,

'டபிள் பெட்' இடையில் கிடக்கிறான் மகன்.

... ..

நாளை உன் மகன்

எங்காவது ஒரு barல் discoல் உரசக்கூடும்.

உரசல் உறவாகக்கூடும்...

உறவு காதலாகக்கூடும்...

காதல் கல்யாணமாகக்கூடும்...

எமக்கொரு பேரன் -

கறுப்பு! வெள்ளை! அல்லது கலர்களில் பிறக்கக்கூடும்.

... ..

என் பிரியமுள்ள சகியே...

இதனைச் சகி!

அப்பொழுதுதான் -

ஆடி அமாவாசையும்.... கப்பல் திருவிழாவும்

அர்த்தம் பெறும்.

இவ்வருடம் ஆனிமாதம் இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி படுகொலையை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்ட புத்தகம் ஏற்படுத்திய பரபரப்பு, மற்றும் விற்பனைச் சாதனை, அண்மைக் காலத்தில் வெளியாகிய வேறு எந்தப் புத்தகங்களின் விற்பனையிலும் ஏற்படவில்லை என்று கூறப்படுகின்றது. M.G.R.: Man and Myth என்ற ஆங்கிலப் புத்தகத்தை ஆங்கில மொழியில் எழுதிய மோகன்தாஸ் கொண்டா என்பவரே இதையும் Assassination என நாமகரணமிட்டு ஆங்கில மொழியில் எழுதியுள்ளார். 'படுகொலை' என்ற பெயர் கொண்டுள்ள இந்நாவல் வெறுமனே ராஜீவ் காந்தியின் கொலை பற்றி உசாவுவதற்குப் பதிலாக கொலைக்கு உடந்தையாக இருந்தவர்களையே மையமடுவதாகக் குறிப்பிடும் மோகன்தாஸ், முன்னாள் தமிழ்நாடு பொலிஸ் இலாகாவின் நிர்வாக இயக்குநராக இருந்தவரென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதைவிடவும் இந்திய மத்திய புலனாய்வுப் பிரிவின் நடவடிக்கையின் மீது ஏற்பட்ட மிதமான அதிருப்தியின் வெளிப்பாட்டினால் பொதுவாக CIA, RAW, KGB, ISI, MOSSAD ஆகிய உள்வ நிறுவனங்களை ஒப்பீட்டளவில் ஆராய்ந்து Right To Know எனும் பெயரில் இவர் அடுத்து வெளியிட்ட போகும் புத்தகம் பற்றிய வெளியீடு குறித்த பேரத்தில் தற்சமயம் ஈடுபட்ட வண்ணம் இருக்கின்றார்.

-மாயவன்

சேவிவழித் தொடர்பியலும் தவில். நாசகர இசை வாடிவங்கும்

(தொடர்ச்சி)

கல்வி முறைமைக்கும் தவில், நாசகரம் எனப் பவற்றுக் குமாண தொடர்புகளை ஆராயும் பொழுது, இருவகை நெறி முறைகளினூடாக இவற்றைப் பயில்வோர் முன்னேறி வரவேண்டியுள்ளது. முதலாவது நெறிமுறை பொதுக் கல்வியாகவும், மற்றையது சிறப்புக் கல்வியாகவும் அமையும். பொதுக் கல்வியானது திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்கள் வாயிலாக முன்னர் பெறப்பட்டது. தற்காலத்தில் அவற்றின் இடத்தைப் பாடசாலைகள் பெற்றுள்ளன. தவில், நாசகரம் தொடர்பான வரண்முறையான கல்வியை குருகுல முறையிற் கற்றுக் கொள்ளும் பாரம்பரியமான சிறப்புக் கல்வி இன்றும் காணப்படுகின்றது. குருகுலக் கல்வியே தெருநிலைநேரடியாகத் தொடர்புடையதாகையால் அதிற் கூடிய கவனத்தைச் செலுத்தும் பொழுது பொதுக் கல்வியிலே பின்னடைவு ஏற்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

குருகுலக் கல்வியிற் தவில், நாசகரம் எனப் பவற்றின் சாஸ்திரமும் சாதனையும் கற்பிக்கப்படும். "தன் மயமாகக் கல்", "தன்னமைவாகக் கல்" என்ற இரண்டு முறைகளாலும் மாணவர் தவில், நாசகர எண்ணக் கருக்களைக் கற்றுக் கொள்வர். தெரிந்தவற்றை மீள்செய்யும் தொழிற்பாட்டுடன் இணைந்ததே "தன்மயமாகக் கல்", தாம் முன்னர் அறிந்திராத ஒரு சாஸ்திரத்தை அல்லது சாதனையைக் கற்றுக் கொள்வது "தன்னமைவாகக் கல்" என்ற உள்செயல் முறையாற் குறிப்பிடப்படும்.

மனனம் செய்வதன் வாயிலாகக் கற்பித்தல் இசைக் குருகுலங்களின் சிறப்பான முறையியலாகக் கருதப்படுகின்றது. ஏட்டிலே பதிவு செய்து வைக்கப்படாது, வாய்மொழியாக எடுத்துக் கூறுதலும், மீட்டுக் கூறுதலுமே குருகுலங்களிலே பெரும் பாலும் பின் பற்றப்பட்டமையினால் பொருத்தமான இசை வரலாற்றுச் சான்றுகளைப் பெறுவதிலே இடர்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

இசை என்பது செவிப்புலனுக்குரிய ஒரு தொடர்பு வடிவம். அதனை எழுத்து வடிவிலே கட்டிப் பல வடிவமாக மாற்றும் பொழுது அதன் 'சுத்தம்' மாறுபட்டுவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையும் நிலவி வந்தது. சேவிவழித் தொடர்பியலும் வாய்மொழிப் பாரம்பரியமும் இயல்பாக ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டன. அச்சவடிவிலான தொடர்பியல் வளர்ச்சியானது இசையியலிலே பல்வேறு பரிமாணங்களை ஏற்படுத்தியது. இசையை எழுதுவதற்குரிய வரிவடிவங்களைத் தேடும் முயற்சிகளை அது மேலும் தூண்டியது. பதினெட்டாம், பதனொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளின் தமிழக சமூக நிலையும், ஆங்கிலமொழி வாயிலான செல்வாக்குகளும் தவில், நாசகர ஆற்றுகைகளிலே மேலும் பரிமாணங்களை ஏற்படுத்தின. அருணாசலக் கவிராயர் மேற்கொண்ட இசைநடக எழுத்தாக்க முயற்சிகள் நாசகரக் கலையிற் செல்வாக்கு செலுத்தின. அருணாசலக் கவிராயர் எழுதிய இராமநாதகப் பாடல் களுக்கு கோதண்டராமையரும், வேங்கடராமையரும் இசையமைத்தனர். தமிழ் இசை வரலாற்றிலே இது ஒரு பிரதான வளர்ச்சி முறையாகும். கலைகளில் ஏற்பட்ட தொழிற்பிரிவின் வளர்ச்சியை இது கூட்டிக் காட்டுகின்றது. திரையிசையில் இது மேலும் விரிவடையத் தொடங்கியது.

இலங்கையிலிருந்து

கலாநிதி சபா. ஜெயராசா

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் எழுதிய நந்தனார் சரித்திரமும் இசைகலந்த வடிவமாக அமைக்கப்பட்டது. இந்த வடிவத்தினூடாக கிராமிய இசைகள் பல புதுவிசைகளைப் பெற்றன. காஷ்டச் சிந்து, நொண்டிச் சிந்து போன்ற இசை வடிவங்கள் நாகசுரத்தில் மிகச் சிறப்பாக எடுத்தாளப்பட்டன. உடலசை வகையையும் தசைநார் அசைவுகளையும் மிக நுட்பமாகப் புலப்படுத்தும் தாளக் காஷ்டயாட்டங்கள் தவில் எழுப்பும் ஒலி அட்சரங்களுடன் பின்னிப் பிணைந்தன.

அரசியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்களினூடே கிராமிய இசைவகைகள் புதுவிசைகளைப் பெறுதல் போன்று சாஸ்திரிய இசை வகைகளிலும் புதிய அனுபவங்கள் ஒன்றிணைக்கப் படுதல் உண்டு. வேங்கடகம்பையர், பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர், தச்சூர் சிங்கரவேலு பல்லவி ஷேசையர், திருவெற்றியூர் தியாகையர் முதலியோர் சாஸ்திரிய இசை வகைகளிலே புதிய வடிவங்களை அறிமுகம் செய்யலாயினர். குதூகம், கதனகுதூகலம், மல்லிகா வசந்நம், ஹம்சகிரி, லோகரஞ்சனி, ஹம்ச நாராயணி போன்ற புதிய இராகங்களைப் பயன்படுத்தும் கிருதிகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. நாகசுரக் கச்சேரிகளில் இவை இசையழகாக்கப் பெற்றன.

கவிக்குஞ்சர பாரதி, இராமசாமி சிவன், ஆனந்த பாரதி, நீலகண்ட சிவன், வைத்தீஸ்வரன் கோவில் சுப்பராம ஐயர், சிதம்பர பாரதி, அச்சத்தாலார், இராமலிங்க சுவாமிகள், பாரதியார் போன்றோரது பாடல்கள் நாகசுரக் கச்சேரிகளிற் பெருமளவு பயன்படுத்தப்படலாயின. நாட்டார் இசை மரபுகளுக்கிரிய பாலமாக மேற்கூறிய கவிஞர்களின் ஆக்கங்கள் அமைந்தமையால் மக்கள் மத்தியிலே பலம் பொருந்திய இசைக்கருவியாக விளங்கிய நாகசுரத்துடன் அவை இயல்பாக இணைக்கப்படலாயின.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் தவில், நாகசுரம் என்பவற்றின் இசைவடிவான சமூக உறவாடல் மேலும் பலப்பட்டது. பாரதியாரின் பாடல்கள் நாகசுரத்திலே பெருமளவில் எடுத்தாளப்பட்டன. மக்கள் மத்தியிற் பாரதியாரின் பாடல்களைப் பரப்புவதில் நாகசுரம் பெரும்பங்கெடுத்தது.

திரைப்படத்தின் வளர்ச்சியும், நாகசுரத்தின் வளர்ச்சியும் ஒன்றன் மீது மற்றையது செல்வாக்குச்

செலுத்தத் தொடங்கின. தமிழிலே தயாரிக்கப்பட்ட எந்த ஒரு கலைத் திரைப்படமும் தவில் நாகசுரத்தைக் கைவிட முடியாமலிருந்தமை அவற்றின் கலைப் பெறுமானத்தையும் மக்களிடத்து

வேளூன்றியிருந்த ஆற்றல்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. திருமணம் என்பது தமிழ்த் திரைப்படங்களின் தவிர்க்க முடியாத சித்தரிப்பு அலகாக விளங்க அதனை வெளிப்படுத்தும் ஒலிக் குறியீடாக தவில் நாகசுர இசைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டியதாயிற்று. இசைத் தட்டுகளைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சி வளர்ச்சி பெறத் தொடங்க அது இலாபகரமான தொழிலாக மாற்றப்படுவதற்கு மக்கள் விரும்பும் இசை வகைகளைப் பதிப்பிக்க வேண்டியிருந்தது. வித்துவான் ராஜரத்தினம் பிள்ளை, நாமகிரிப்பேட்டை கிருஷ்ணன், குளிக்கரைப் பிச்சையப்பா, காருக்குறிச்சி அருணாசலம் போன்றோரது நாகசுர இசை வார்ப்புக்கள் இசைத்தட்டுகளிலே பதிவு செய்யப்பட்டன. சென்னை, திருச்சி வானொலி நிலையங்கள் மங்கள இசையோடு தமது நாளாந்த நிகழ்ச்சிகளைத் தொடங்கும் மரபு வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

நிலமானிய சமூக அமைப்பின் சேவைகளுள் ஒன்றாக விளங்கிய நாகசுரம் அந்த அமைப்புக்குரிய எதிர்மறைத் தாக்கங்களையும் அனுபவித்து வரலாயிற்று. தவில், நாகசுர வித்துவான்கள் தமது உடற்பலம் குன்றிய முதுமை வாழ்க்கையில் இடர்ப்பாடுகளை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. நிலமானிய சமூக அமைப்பில் உற்பத்திக் காரணியாகிய நிலத்தைச் சொந்தமாக வைத்திருந்தோரே சமூக அமைப்பின் உயர்நிலையில் இருந்ததுடன் ஏனையோரைக் கட்டுப்படுத்தும் சமூக ஆற்றலும் அவர்களிடமே குவிந்திருந்தது. இந்நிலைக்கு

இசைக்கலைஞர்கள் விதிவிலக்கற்றோராக இருக்க முடியவில்லை. உற்பத்தி முறையும் சமூக அடுக்கமையும் ஒன்றிணைந்த முறையிலே தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின. இந்நிலையில் சில வித்துவான்கள் தம் பரிசீலனா வாகிக்கும் இராகங்களை அடைவு வைத்தமைக்கும் சான்றுகள் உள்ளன. (பேராசிரியர் சமீப்பழர்த்தி, 1982)

சமூக நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியும்

நிறுவனங்களுக்கூடாகக் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்துதலும், வலுப்படுத்தலும் வளர்ச்சியடைந்தமை தவில் நாககரக் கலை வளர்ச்சியின் மீது செல்வாக்குகளைப் பதித்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கப்பிரமணிய அசுடியார் அவர்கள் சென்னை கேசவப் பெருமாள் ஆலயத்திலே ஓர் அறக்கொடையை அமைத்து சிறந்த நாககர வித்துவான்களுக்குப் பரிசில் வழங்கும் திட்டத்தை ஏற்படுத்தினார். பெரியாழ்வார் தினத்தோடு இணைந்ததாகப் பத்து நாட்களுக்கு நாககர இசைவிழா நடைபெறும். வித்துவான்கள் தமக்குப் பிரியமான ஓர் இராகத்தைத் தெரிந்தெடுத்து இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்கு வாசிக்கும் படி கேட்கப்பட்டனர். மன்னார்குடி சின்னப்பக்கிரி, செம்மனார் கோவில் இராமசாமி, மதுரை பொன்னுசாமி, தஞ்சாவூர் சிவக்கொழுந்து, திருவிடமருதூர் குருசாமி முதலிய வித்துவான்கள் இதன் வழியாக விருதுகளைப் பெற்றனர்.

தமிழ் நாட்டிலே பயிற்செழிப்பு மிக்க புலங்களுள் ஒன்றாக தஞ்சாவூர் விளங்குகின்றது. அளவெட்டி, இணுவில் முதலிய கிராமங்களில் வாழும் தவில், நாககர வித்துவான்களுக்கும் தஞ்சாவூர் வித்துவான்களுக்கும் இடையே பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் உண்டு. பயிற்செய்கையைப் பொறுத்தவரையிற் கூட இப்பிரதேசங்களுக்கிடையே ஒரு வித இணைப்பைக் காணமுடியும். வித்துவான்களிடையே பயிற்சிப் பரிவர்த்தனையும் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் தஞ்சாவூருக்குமிடையே நிகழ்ந்து வந்துள்ளது. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நாகூர், நாகப்பட்டினம் முதலிய இடங்களில் வாழ்ந்த நாகர் என்போர் வாசித்த இசைக் கருவியே நாககரம் என்றவாறு நாக வழிபாட்டு இடத்தைத் தொடர்பு படுத்துதல் நாட்டார் மரபுகளோடு இவை கொண்ட உறவினை இருக்கத்தைக் காட்டுகின்றது. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற 'பரதசங்கிரகம்' என்ற நூலில் 'நாககரம்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப் படுதலும் கூட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

"பூரிகை நாககரம் பொற்சின்னம் எக்காளை தாரை நவரி சங்கு வாய்வீணை - வீரியஞ்சேர் கொம்பு தித்தி காளை சூழலுடன் சராறும் இன்பார் துளைக் கருவி என்"

நாககரமும் தவிலும் மக்களின்

உணர்வுகளுடன் ஆழ்ந்து வேர் ஊன்றியமைக்குக் காரணம் அவை சமூக அமைப்பின் உற்பத்தி முறைகளோடு இடையூறுவு கொண்டிருந்தமை மாத்திரமல்ல ஒடுக்கப்பட்டுரது கவைகளை வெளிப்படுத்த உதவியை எண்பதுமாகும். கர்நாடக இசைக் கச்சேரிகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் இசைஞானம் உள்ளவர்களுக்குரிய கவைப் பொருளாகமட்டும் கட்டுப்பட்டு நிற்கும். ஆனால் தவில் நாககரம் ஆகியவற்றின் பலம் இவ்வாறான கட்டுப்பாடுகளுக்கு உள்ளாகாத தொடர்பியற் பலத்தைக் கொண்டுள்ளது. சங்கீதத்தில் சிறிதளவேனும் பழக்கமில்லாதோரும் தவில் நாககர கவை வீச்சுக்களாற் கவரக் கூடியவராக இருக்கின்றனர்.

நாககரக் கலையிடத்துக் காணப்படும் "அசையும் தன்மை" அல்லது பெயர்ந்து செல்லும் தன்மை அதனை மக்களிடத்து இணைத்து வைத்துவிடுகின்றது. கவாமி திருவுலா வருகையில் தவில் நாககரம் உலாவரும். மேலைத்தேச பான்ட் இசையிலே காணப்படும் அசையும் தன்மை, அதாவது இருந்தும், நின்று, நடந்தும் இலாவகமாக மீட்கக் கூடிய தன்மை தவில் நாககரத்திற்கு உண்டு.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் (1857-59) ஏற்பட்ட சிப்பாய்க் கலகம், தமிழகத்தைப் பாதித்தது ஓர் அரசியல் நிகழ்ச்சியாக அமைந்தாலும், தேசிய கலை பண்பாடுகளைப் புதுப்பித்துப் புத்துயிர் ஊட்டல் வேண்டுமென்ற தேசிய உணர்வுகளுக்கு விசையமைக்கும் செயலாக அது விளங்கியது. மறுமலர்ச்சி பெற்ற இந்துமத இயக்கங்கள் தேசிய இசைக் கலைகளின் மீட்சிக்குத் துண்டுதல் தந்தன. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நடவடிக்கைகளும், தேசிய இசை, கலை, இலக்கியங்களின் புத்தகங்களுக்கு விசைகள் தந்தன.

கவியரசர் தாகூர் அழகியற் கல்வியின் வளர்ச்சிக்குக் கொடுத்த ஊக்குவிப்புகள் தமிழகத்தின் பாரம்பரியமான கலைகளும், இசைவடிவங்களும் எழுச்சி கொள்ளத் தூண்டுதலளித்தன. கவியரசர் தாகூரின் அழகியற் கல்வி அணுகு முறைகள் இயற்பண்பு நெறியுடன் இணைந்திருந்தன. இந்துசமயக் கல்வி மரபும் கல்வியின் இயற்பண்புக் கோட்பாடும் ஒத்த

இலக்குகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளன. கவியரசர் தாகூர் தமிழகத்துக்கும், இலங்கைக்கும் வந்து ஆற்றிய உரைகள் கலை இலக்கியக் கருத்துப் பரிமாற்றங்களுக்கும் புதிய சிந்தனைகளுக்கும் இடமளித்தன.

இலங்கையில் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட தமிழர் பண்பாட்டுத் தனித்துவ உணர்வு, எமது மரபுவழியான இசை வளர்ச்சிக்கு மேலும் தூண்டுதலளித்தது. பல பண்பாட்டுச் சூழலில் பண்பாட்டுத் தனித்துவ உணர்வு வளர்தல் இயல்பானதாகும். (பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி 1992).

எமது பண்பாட்டின் பெறுபெறாகத் தோன்றிய தவிலும் நாகசுரமும் பண்பாட்டின் தவிர்க்க முடியாத உறுப்பாக வளர்ந்துள்ளதுடன் பண்பாட்டை மேலும் வளம் செய்வதற்கான நிபந்தனையாகவும் விருத்தியடைந்துள்ளது. கூட்டுமொத்தமான சமூக அனுபவங்கள் எழுத்து 'சொல்' இசை' வடிவங்களாக மாற்றி அமைக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையில் நமது சமூகம் பற்றிய கான்சியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு தவில், நாகசுரம் பற்றிய அறிவு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்கின்றது.

தவில் நாகசுரம் பாரம் பரியம் யாழ்ப்பாணத்தில் மிக நீண்டது. வித்துவான்கள் சோ. உத்திராபதி, சோ. அப்பிலிங்கம், அளவெட்டி அ. இரத்தினவேல், இ. கேதீஸ்வரன், இ. இராசு, கரம்பன் க. நடராசா, பருத்தித்துறை க. நடராசா, அளவெட்டி கோபால கிருஷ்ணன், மல்லாகம் சுப்பிரமணியம், மாவிட்டபுரம் இ. ஞானசுந்தரம், அளவெட்டி சொ. மங்களம், மாவிட்டபுரம் ப. சக்திவேலு, இணுவில் வே. சுப்பிரமணியம், அங்கப்பா, கா. கணேசு (புரியு கணேசு) இணுவில் சின்னத்தம்பி, இணுவில் விக்ரமிங்கம், வி. தெட்சணாமூர்த்தி, அளவெட்டி க. பத்மநாதன், ச. சண்முகநாதன், செ. சிதம்பரநாதன், நாச்சிமார் கோவிலடி பொ. கணேசு, எம். பஞ்சபிகேசன், இணுவில் இ. சின்னராசா, இ. கோவிந்தசாமி, சுந்தசாமி, இராமையா, ச. இராசகோபால், கு. பழனிமலை, பொ. பழனிவேல், ப. குமாரசுந்தரம், இ. பாலகிருஷ்ணன், இணுவில் வி. உருத்திராபதி, கோதண்டபாணி, க. சூழந்தைவேல், எஸ். வைரவநாதன், குமரகுரு, ஆர். சுந்தரமூர்த்தி, ஆர். புண்ணியமூர்த்தி, ரி. உதயசங்கர், எஸ். முருகதாஸ், பி.எஸ். பிச்சையப்பா, ரஜீந்திரன், என். இராசன், எஸ். கண்ணன், பி. ரவீந்திரன்,

"... மேலை நாடுகளில் புகலிடம் தேடிச் சென்ற இலங்கைத் தமிழர்கள் படைத்துவருவது புகலிட இலக்கியம் என்று புதிதாகக் கிளைத்துள்ளது... சிறுபத்திரிகைத் துறை வளர்ச்சியில் ஜரோப்பா, அமெரிக்கா, பிரிட்டன், அவுஸ்திரேலியா, கனடா முதலான இடங்களில் வாழும் இலங்கைத் தமிழருடைய பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையின் போராட்டச் சூழல் காரணமாக உலகமெங்கும் இலங்கைத் தமிழர்கள் பரவி தமிழ் முழக்கம் செய்து வருவதும், புதிய வளர்ச்சியாகும். இந்தத் தமிழ் முழக்கம், இங்கு தமிழ் நாட்டின் வெறு ஆர்வார முழக்கமாக இல்லாமல், ஆக்கப் பூர்வமான நினைத்துவந்தைப் பெணும் உலக இலக்கிய உணர்வுகளை உள்ளாங்கிக் கொள்ளும் முழக்கமாகும்."

- பொ.க. மணீ, டி செம்பர் 1992 கபமங்களா -

ரி. ராசேந்திரன், ரி. சுந்தரலிங்கம், வி. சபேசன், ஏ. முருகானந்தம், கே. சிறீதரன், கே. இரத்தினசுமார், கே. வாசேசன், எஸ். ரவீந்திரன், எஸ். சுதாகரன், என். முருகானந்தம், பி. குணம், ஆர். சந்தான கிருஷ்ணன், வி. சுப்பிரமணியன், கே. கிருஷ்ணதாசன், எஸ். தேவதாசன், எஸ். ஜெயராமன், ஜி. சின்னநாதன், ஆர். ஜீவா, என். வரதன், கே. கானமூர்த்தி, கே. பஞ்சமூர்த்தி, கே. செல்வரட்சணம், கே. வித்தியானந்தம், பி. கணேசன், ஆர். பாஸ்கரன், எஸ். ராமதாஸ், என். கணேசன், ஏ. பாலசுந்திரன், வி. நகுலேஸ்வரன், கே. நம்பிராஜன், வி. உதயநாதன், ஏ. சின்ன கணேசன், கே. ராமச்சந்திரன், கே. சச்சிதானந்தன், கே. நாகேந்திரம், எஸ். முருகையா, பழனிமலை, என். சுந்தரலிங்கம், கே. சந்தானகிருஷ்ணன், வி. பத்மநாதன், சிவசுப்பிரமணியம், எம். செல்வசுமார், எம். முத்துக்குட்டி, என். குஞ்சிதபாதம், எம். யசோதரன், எம். மூர்த்தி என்றவாறு பட்டியல் நீண்டுக்கொண்டே செல்லும். பிற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் தமது பண்பாடு பற்றிய ஒளி படிமங்களை நினைவு கூர்வதற்குத் தவில் நாகசுர இசைகள் உறுதுணையாக இருக்கும். (முற்றும்)

இலங்கையிலிருந்து

மருமக்கள் தாயம்

இழுத்து குடிபுகுக்குள்
புகுந்தான்.

மாமிக்கு காலும் ஓடெல்ல.....கையும்
ஓடல்லெ.....

"சனியன் நெருப்பெட்டிய எங்கெ வெச்சன்"
தட்டுத் தடவும் போது தீப்பெட்டி கையில்
அகப்பட்டுக் கொண்டது.

பெட்டிக்குள் முடங்கிக் கிடந்த நெருப்புக்
குஞ்சு - குப்பி விளக்கில் ஏறி அமர்ந்து
கொண்டது. அந்த ஊருக்குள் மாமியைத்
தெரியாதவர்கள் எவருமில்லை.

தோட்டக்காரி மாமி, சீட்டுக்காரி மாமி,
சட்டிபாணைக்காரி மாமி என்று மாமிக்குப் பல
நாமங்கள்.

முன்னால் ஒரு பட்டப் பெயருடன் முடிவில்
மாமி என்று வந்துவிட்டால் அது மீராலெவ்வை
அவ்வா எனப்படும் இந்த மாமிதான். இந்த
நாமங்களெல்லாம் ஊரில் மாமிக்கு மட்டுமே
சொந்தமான உறவுகள். வேறோடிப் பற்றிப் படர்ந்த
பந்தங்கள்.

பொழுது கிழக்கே இரண்டு பாகம் கிளம்பினால் -
மாமி ஊன்று கோலின் உதவியுடன் ஊருக்குள்
புகுந்து வருவான். ஒவ்வொரு வீடாக
ஏறி.....இறங்கி.....

அதற்கு ஏற்றவிதமாக தனது வளைசல்
கால்களை வழி நடாத்திச் செல்வான்.
வெம்புக்காரண்டெ நோட்டாலெ போய் -
பாலையடிச் சந்தையாலெ திரும்பி -
மருங்கைக்கேணி நோட்டிலை ஏறி - யூனியன்
வீதியில் நடந்து தோட்டத்துக்குள் புகுவான்.
இன்றும் அப்படித்தான் ஒரு வீட்டையும்
விட்டுவிட்டால் ஊரை ஒரு சுற்றுச் சுற்றி
வந்து விட்டான். மாமியின்பாடு பரவாயில்லை
ஏழு கொத்துத் தேறும்.

இந்தக் கிழமை நிவாரணம் வேறு
கொடுத்திருந்தார்கள்.

அரிசி என்ற பெயரில் பச்சைக் குறுணல்.

சூரியன் மறைந்து
கிடந்தான்.

வானமும் மப்பும் மந்தாரமுமாய்.....

ஊரும் அடங்கி ஒடுங்கி - ஆற்றங்கரையில்
தங்கும் காகங்கள்கூடக் கரையவில்லை.

தோட்டத்திற்குள் முந் திரிகையிலும்
மஞ்சோனாவிலும் அடைக்கலமாகும் குருவிகள்,
மைனாக்கள்கூட எங்கே போனதோ?

"நபா... நபா...." மாமி இடது கை உள்ளங்கையை
நெற்றியின் தாழ்வாரமாக்கிக் கொண்டே பாணிச்
சேவலையும், புள்ளிப் பேட்டையும் கனிவு பொங்க
அழைத்தான்.

"குடு குடு"வென்று ஓடி வந்த சோடி கூட்டிற்குள்
புகுந்து கொண்டன.

பிழிந்த தேங்காய்ப்பூவும் தவிடும் கலந்த
குழையலை, கூட்டிற்குள் வைத்து - பலகைத்
துண்டால் அடைத்துவிட்டு நிமிர்ந்தான்.

இரண்டு கைகளும் இடுப்பிற்கு முட்டுக்
கொடுத்து அவன் நிற்பதற்கு உதவியது.

'ஆத்துப் பக்கமாக என்னையோ புகெ
எழுப்பறாப்பெ'

முழுமுறுத்துக் கொண்டே - கண்கள்
இரண்டையும் கசக்கி விட்டுக் கொண்டான்.

"மெய்தான் ஊருதான் பத்திது" மாமிக்கு
விளங்கிற்று.

பரபரப்புடன் தனக்கு வழங்காத இடது காலை

நாசமப் போவாராலெ - வயசிபோனெ காலெத்திலெ ஒரு டெத்த கிடந்து சாகெயும் வழில்லெ - மாமிக்கு வெப்பிசாரமும் முட்டியது. உடனெ கறியத்தில் இறங்கினாள். குடத்தைக் கெழித்து ஒரு சிரட்டைத் தண்ணீரை வார்த்து - உலை வைத்த அடுப்பை ஒரே அடியில் அணைத்தாள். நெருப்பு அணைந்ததில் புகை கிளம்பி மாமியின் முகத்தை மூடியது. கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டே ஓலைத் தட்டியை இழுத்துச் சாட்டினாள்.

'அல்லா உன் புறத்தெ' துயரச் சலிப்புடன் நெஞ்சின் அடியிலிருந்து..... அணைத்தையும் படைத்த நற்பிடம் பார்ப்படுத்திவிட்டு - கம்பிவேலியைக் கடந்து, தார் வீதியில் கால் வைத்ததும் தான் மாமிக்கு எல்லாம் தெளிந்தது.

ஓவ்வொருவரும் அவரவர் கைக்கு அகப்பட்டதை அள்ளிக் கொண்டும் குஞ்சுகுருமாக்களைக் கூட்டிக் கொண்டும் அள்ளுண்டு போய்க்கொண்டிருந்தார்கள்.

"நமக்குத்தான் கால் ஏலாதெ. இந்தக் கம்பும் இல்லாட்டி நம்மெட கெதி அதோ கெதிதான்." நெருமூச்சுடன் மாமியும் கொஞ்சம் நடையை எட்டிப்போட்டாள்.

'நல்லா இருட்டிட்டு...' 'ஓ.....மீல்.....றும்!' கெந்திக்கொண்டு போன மாமிக்கருகில், இடி இறங்கியதைப் போல - அதிர்ச்சியில் ஊன்றாத கையைவிட்டும் விலகிப் பார்த்தது.

"அல்லா.....வே..... ய்ய்!" மாமியின் கால்கள் இடற அவள் வீதியில் குப்புற விழுந்தாள்.

நல்ல காலம் தலை அடிப்படெல் லெ. முழங்கைகளும் முழங்கால்களும் வீதியில் உராய்ந்ததில் பற்றி எரிந்தது.

மாமியைக் கடந்து ஊரே எழும்பிப் போனது. யாரும் அவளை ஏறெடுத்தும் பாரக்கவில்லை. மாமிக்குச் சுய பிரக்களை வந்தபோது ஒன்றிரண்டு மனிச ஊசாட்டம் மட்டும் காதுக்கு விளங்கியது.

'மெளலானா வாய்பாடெ வூட்டாலெ வரக்கொலதானெ கால் இடறிச்சி'

'ஓம்! ஓம்!' மனம் சொல்லீற்று. மாமி கெளிந்து பார்த்தாள். மெளலானா வாய்பாடெ வீட்டுச் சுவரின் வெள்ளை கண்களுக்கு வெளிச்சத்தை ஏற்றியது.

'மெளலானா வாய்பாவுக்கு படைச் செறப்பு எல்லாத்தையும் நேர காலத்தோடெ அறிவிச்சுப்

போட்டான். அதான் அவரு குடும்பத்தையும் கூட்டிட்டு ஊர வுட்டுட்டுப் பெய்த்தாரு. அந்தச் சீதேவிகளெல்லாம் போனத்தாலாம் ஊருக்கிந்தக் கேடு'.

மாமி மனத்திற்குள் மெளலானா வாய்பாவைச் சங்கைப்படுத்தினாள்.

"மனெ! ஆர்ரு வாய்பா போறீங்கோ?" மாமியைக் கடந்து ஓர் உருவம் - தோளில் சுமையுடன் ஓட்டமும் நடையுமாக...

"மம்மலி வா.....மனெ மம்மலிவா..... நான் தோட்டக்கார மாமி மனெ. வாய்பா என்னையும் ஒரு கை புடிச்சுண்டு சீதேவி....."

மெளலானா வாய்பாடெ வூட்டோடெ ஓட்டினாரப்பாலெ தானெ மம்மலிவா வூடு ஒரு சத்தத்தையும் காலெலிய் மனம் அசைந்தது.

"புள்ள ரோசம்மா நீயாவது வந்து ஒரு கை தா மென...நானும் அல்லா படைச்ச சீவேன் தாமனெ. எல்லாரும் என்னை உட்டுட்டுப் போறாங்கலெ."

மாமி சிறுங்கி சிறுங்கிப் புலம்பத் தொடங்கினாள். எப்படியோ முழுப்பலத்தையும் கைகளுக்கேற்றி - அதே வேகத்தில் வீதியில் குந்தி - எழும்பிக் குந்திக் கொண்டாள்.

பாலையுச்சு சந்தியாலெ மாட்டு வண்டில் ஒன்றின் சலங்கைச் சப்தம்.

"தம்பி! ஆர்ரு வாய்பா? ஆமதுலெவ்வையா? நான் தான் தம்பி தோட்டக்காரெ மாமி. என்னையும் ஒழுப்பம் வண்டில்லெ ஏத்திக்க மென....."

இரட்டை மாட்டுவண்டில் அந்தப் பகுதியில் அஃமது லெவ்வைக்கு மட்டுமே உண்டு. "அந்த மாடுகளிரண்டும் எண்டெ தோட்டத்திலெ தானெ மனெ மேய்றெ, என்னடா மக்காள் ஒருவரும் என்னெண்டும் பாக்கிங்கெல்லெ..."

"அல்லா! என்டெ புள்ளரிந்தா எனக்கிந்தக் கெதி வருமா? போனெ குழப்பத்திலெ என்டெ மகனெ ஆரோ கடத்திக் கொண்டு போட்டானுகள். புளியடித்துறைக்கு தூண்டலுக்குப் போன புள்ள பெய்ளெண்டெண்டெலும் என்டெ புள்ள - நப்பெ

இந்தச் சீவேனெப்போட்டு நீயேன் இந்தப் பாடு படுத்தறாய்"

மாமிக்கு நெஞ்சம் உடைப்பெடுத்துப் பீறிட்டது. யாரும் மாமியைக் கவனிப்பதாக இல்லை.

"நன்றி கெட்டதுகென் நிராயண்டாலும் இம்பெட்டுச் சத்தத்திக்கு திருமப்பிப் பாக்கும்"

"குலை குலையா இளநீ இறக்கிக் கொடுத்து இவனுக்களெ வயித்து நெருப்பெ எத்தின நான் நூத்திருப்பென். கடசிலெண்டாண்டா என்னெ ஒரு

கை பிடிச்சிடெ ஒரு மனிசரில்ல.... கறுவாக்கேணி காபிரிகள் இவனுக்கள் பக்கத்திற். தம்பி ஐயா இந்தப் பக்கம் பிடிச்சுட்டுவான்.

நம்மடவனுக்கள் வரவர படைசறப்புக்கு மாறுசெய்யப்பழகிட்டானுக்கள். ஹறாந் தின்னிகள். இதெல்லாம் அல்லட கோயப் பார்வை....

மாமி குந்தியவாறு வீதியில் இரு கைகளையும் விட்டு ஊன்று தடியைத் தேடித் தேடி துளாவினான். கண்கள் கசிந்து கசிந்து பிசிறடித்தன.

இந்தக் குழப்பத்திலெ நம்மெடெ தோட்டம் தப்பாது. போன குழப்பத்திலெயும் இப்படித்தான் கறுவாக்கேணி ஹறாந் குட்டிகள் குடிலக் கொளுத்திப் போட்டுதுகள்.

ஏஜிஏ தந்த நிவாரணக் காசிலெதான் குடிலெ வச்சன். எப்பெடுத்த குழப்பம் இது. எப்பெ முடியப் போவதோ.

இது நல்லா வறா துனியாயில்லெ.... நாசமாப் போறது தான். மாமி நினைவுகளோடு மல்லுக் கட்டினாள்.

சப்பம் அடங்கி-ஊர் அடிபட்ட பாம்பைப் போல 'ம்' மென்று கிடந்தது.

மாமிக்கு வயிறும் புறுபுறுக்கத் தொடங்கிற்று.... குடலுக்குள் எதுவுமில்லெ....

பசியந் தாகமும்.... பீதியும் கலவரமும்.....

ஒன்றையொன்று தூரத்தித் தூரத்தி அவளை விழுங்கிவிடும் போலிருந்தது. நெருப்புப் பசி....

'பகல் உமறுக்குட்டி ஒரு கடையிலெ வாங்கினெ சுங்கான் கருவாடும்-மய்யருக்கிழங்கும் ஒரு ஆணம் காய்ச்சி இந்நேரம் சோறும் ஆக்கித் திண்டிடுக்கலாம்.'

மாமி நாக்கில் சுரந்த உமிழ் நீரைச் சப்புக்கொட்டி விழுங்கிக்கொண்டாள்.

தூரத்தே-கறுவாக்கேணிப் பக்கமிருந்து- ஒரு வாகனம் மிகவும் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தது.

மாமியின் கண்கள் கூசியது.

'மெய்தான் நம்மெடெ பொடியனுக்களெ ஜீப்புத்தான் வருகுது போலெ. அவனுக்கு எத்தினை தரந்தான் பாணை பாணையாக தேயிலெ வெச்சிக் குடுத்திரிக்கென். எப்படியும் நிப்பாட்டி என்னெ ஒரு கை பிடிச்சிடெருவானுக்கள்!'

மாமி பாவாடையை இறுக்கிக் கொண்டாள்.

ஓடிவந்த வாகனம் மாமியைக் கண்டு கொள்ளாது கிண்ணையடித் துறைப்பக்கமாக ஓடி மறைந்தது.

வாசனை

இதை எப்படி மறைப்பது? எத்தனை நாந்தான் மறைப்பது? இனியும், பயந்து சாவதை நிறுத்து கண்ணே! இது ஒளித்து வைக்க முடியாத உறவு

நீயும் நானும் நெருங்கும் போது மட்டும் மூலைச் சவருள்ளும் முளைக்கும் கண்கள் கூர் தீட்டும் செவிகள்

வழிவகைகள் தேடாதே... வணாந்தரத்துள் சென்று நாம் ஒளிந்தாலும் காற்றில் பரவுமடி காதலின் வாசனை

நாலுபேரின் வாயில் நாம் தப்ப முடியாது- காதுல் கனிந்து விட்டால் கருத்தில் நிறைந்து விட்டால்

பலாக்கனி உண்ட வாய்போல் காதுலில் தோய்ந்ததெம் மனது... ஒளித்து வைக்கவா முடியும் ஊரெல்லாம் நாம் மணப்பதை!

இலங்கையின்ருந்து

கனடாவிலிருந்து

ஒரு பத்திரிகையாளனின் பதிவுகள்

தணிக்கை: நான்கெழுத்துச் சொல்

டி.பி.எஸ். ஜோராஜ்

ஆங்கிலத்தில் மோசமான வார்த்தைகளைக் கொண்ட கடுமையான வசவுகள் பலவும் நான்கு எழுத்துக்களைக் கொண்டவையாக விளங்குகின்றன. இதனால் கெட்ட வார்த்தை என்பதற்கு "நான்கெழுத்துச் சொல்" (Four Letter Word) என்ற பதப்பிரயோகம் கையாளப்படுவதுண்டு.

கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரத்தை முதன்மைப்படுத்தும் எந்தவொரு நேர்மையான பத்திரிகையாளனுக்கும் தொழில் ரீதியாகப் பிடிக்காத "நான்கெழுத்துச் சொல்" தமிழில் உண்டு. அதுதான் தணிக்கை (Censorship).

தணிக்கைகளில் பல வகையுண்டு. பத்திரிகையாளன் தானாகவே தனக்கு விதிக்கும் சுய தணிக்கை இதில் ஒன்று. இது முக்கியமான செய்தி மூலங்களை அல்லது ஊற்றுக்களைப் பாதுகாப்பது முதற்கொண்டு சமூகத்தின் கூட்டு மொத்தமான மேம்பாடு பேணப்படவேண்டிய தார்மிகக் கடப்பாட்டின் உந்துதல் வரையிலான பல காரணங்களுக்காக, பத்திரிகையாளர்கள் தமக்குத் தாமே விதிக்கும் தணிக்கை. நாட்டின் சாதாரண சட்டங்களை மதிக்க வேண்டியதால் ஏற்படும் தணிக்கை. உதாரணமாக அவதூறு, மாணநஷ்டம், தொடர்பான சட்டங்களினால் பத்திரிகைகளும் பத்திரிகையாளர்களும் சுயதணிக்கை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக நேரிடுகின்றது. இது தவிர செய்தி நிரூபர் அல்லது கட்டுரையாளரின் ஆக்கங்களை அங்கீகரிக்கவேண்டிய ஆசிரியர் அல்லது ஆசிரியர் மேலாளர்கள் செய்யும் தணிக்கை. தணிக்கையின் அகக் காரணிகளில் இவை ஒரு சில. புறக் காரணிகளும் உண்டு. நீதிமன்றத்தின் அதிகாரம், பராராமுன்றத்தின் சிறப்புரிமைகள் போன்றவற்றிற்கும் பத்திரிகையாளனின் கருத்து வெளியீட்டு உரிமைக்கும் இடையில் முரண்பாடு நோன்றினால் பாதிக்கப்படுவது பத்திரிகையாளனே. தணிக்கையின் கோர தாண்டிலும் அவனது ஆக்கங்களை சின்னாபின்னமாக்கிவிடும். இதை

போல் அரசாங்கம் நேரடியாக விதிக்கும் தணிக்கையும் உண்டு.

அரசுகள்

விதிக்கும் தணிக்கை பொதுவாக இரு காரணங்களை முன்னிட்டே அமையும். ஒன்று தேசிய பாதுகாப்பு. மற்றது இனங்களுக்கிடையில் நல்லுறவு சீர்குலைவைத் தடுப்பது. பல்லாண்டு காலமாக இலங்கையைப் பிடித்த இனப்பிரச்சினை, பத்தாண்டு காலமாக நடைபெறும் உள்நாட்டு யுத்தம் ஆகிய இரு நிகழ்வுகளும் இலங்கையில் பத்திரிகைத் தணிக்கையை பலமுறை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிட்டது.

தேசிய பாதுகாப்பு, இன ஒற்றுமையைப் பேணுதல் என்பனபோன்ற பெருந்தன்மையான காரணங்களை முன்வைத்தே தணிக்கையை அரசாங்கம் நடைமுறைப் படுத்தியபோதிலும் செயற்பாட்டு ரீதியில் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பொதுவாகவும் தமிழினத்தின் உரிமைக் குரலைக் குறிப்பாகவும் அடக்கி ஒடுக்கும் ஒடுக்குமுறைக் கருவியாகவே தணிக்கை பாவிக்கப்பட்டது. நிறுவணமையமாக்கப்பட்ட சிங்களப் பேரினவாதம் அரசாட்சி புரிந்த நாட்டில் தணிக்கை என்ற பொறிமுறை தமிழர்கள் எழுச்சியை நகக்கும் ஆயுதமாகவே செயற்படுத்தப்பட்டது. குறிப்பாக தமிழ்ப் பகுதிகளில் நடந்த ஆயுதப்படையினரின் அடாவடித்தனங்கள் வெய்யுலகுக்கு - ஏன் சிங்களப் பொதுமக்களுக்கும் எட்டுவதைத் தடுத்து, மூடிமுறைக்கும் சாதனமாகவே தணிக்கை பயன்பட்டது.

எண்பதுகளில் பத்திரிகையாளனாக வீரகேசரி தமிழ்ப்பத்திரிகையிலும் The Island ஆங்கிலப் பத்திரிகையிலும் இந்திய ஆங்கிலப் பத்திரிகையான The Hindu மற்றும் The Frontline ஆங்கிலச் சஞ்சிகையின் இலங்கை

நிருபராகவும் பல காலம் பணியாற்றினேன். Saturday Review, Sunday Times பத்திரிகைகளில் சில காலம் பணியாற்றினேன். முழுநேரப் பத்திரிகையாளனாகத் தொழில் புரிந்த அக்காலத்தில் தணிக்கைக்கும் எனக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு. மீள நினைத்துப் பார்ப்போது இனிக்கின்ற அந்தச் சுவையான அனுபவங்கள் சிலவற்றை இங்கு பகிர்ந்துகொள்ளலாம் என்பதே என் எண்ணம். அசை போடுகையில் அவை சுவைக்கின்றன; ஆனால் அப்போதோ அவை மிகவும் இறுக்கமான சூழ்நிலையில் நெருக்கடியைத் தந்தவையே.

Island கொழும்பு ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் பணிபுரியும் வேளையில் தமிழர் பிரச்சினை பற்றியும் வட-கிழக்கு மாகாண நிலைமை குறித்தும் செய்திகள் வரைவதே என் தலையாய கடமை. சிங்கள முதலாளிகளால் சிங்கள ஆசிரியர்களைக் கொண்டு நடாத்தப்பட்ட பத்திரிகையில் இதனைச் செய்வது கத்திமுனையில் நடப்பதற்குச் சமமானம். 1981, 82, 83ம் ஆண்டுகளில் கூட பெருமளவு சுதந்திரத்துடன் நடக்கக்கூடியதாக இருந்தது. ஆனால், 84, 85ம் ஆண்டுகளில் இனப்பிரச்சினை மேலும் கூர்மையடைய, அதன் பிழிபடலிப்புகளில் ஒன்றாக ஐலண்ட் பத்திரிகை ஆசிரியக் கொள்கையும் அரசாங்கத்தைச் சார்ந்ததாகவே அமைந்தது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட பத்திரிகையாளன் ஒரேஒருவன்தான். அது நான்.

வட-கிழக்கு தொடர்பாக நான் எழுதிய செய்திகள் பலவும் ஆசிரியரின் நீலப் பென்சிலால் தணிக்கை செய்யப்பட்டுவிடும். அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் நான் எழுதிய செய்தி அச்சகமாகும் ஏறாது. அதற்குப் பதிலாக நிவயினை பத்திரிகை நிருபர்களின் செய்தி மொழிபெயர்ப்புகள் அல்லது அரசாங்கத்தின் உத்தியோக பூர்வ அறிக்கைகள் தான் வெளியிடப்படும். படிப்படியான இச்சீரழிவுநிலையின் இறுதிக்கட்டமாக நான் ராஜ்நாமாச் செய்யும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டேன். அது வேறு கதை.

அரசாங்கத்தின் உத்தியோகபூர்வமான தணிக்கை, நடைமுறையில் இல்லாத காலத்தில் கூட ஐலண்ட், இனப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை, அரசாங்கத்தின் கொள்கையை விட்டு அங்குலமும் பிசகாமல்தான் நடந்தது. பல செய்திகளும் அமைச்சர்கள் அல்லது அரசு உயர் அதிகாரிகள் பணிப்புரையின்

பேரில்தான் வடிவமைத்து வெளியிடப்பட்டன. பத்திரிகைச் சுதந்திரம் உச்சமாகக் கொள்ளப்பட்ட நாடு என்று வர்ணிக்கப்படும் யு. எஸ். ஏ. யில் முகாமம்பட்டுத்தப்பட்ட செய்தி (Managed News) என்ற கோட்பாடு நிலவுகிறது. தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகளில் வெள்ளை மாளிகை எண்ணத்துடன் தன்னிச்சையாக உடன்பட்டுச் செல்லும் பத்திரிகைப் பாங்கினையே இது சித்தரிக்கிறது. இலங்கையில் இனப்பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களும் அரசாங்கம் கிழித்த கோட்டைத் தாண்டுவதில்லை. உத்தியோக பூர்வமான தணிக்கை இல்லாத காலத்தில் சுய தணிக்கை. உத்தியோக பூர்வமான தணிக்கை இருக்கும் போது, பொறுப்பைச் சுலபமாக அரசாங்கத்தின் மீது சுமத்துவது. இந்த அடிப்படையில்தான் பத்திரிகைகள் இயங்கின. ஐலண்டும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, இந்த தணிக்கை விடயத்தில் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டவன் நான். ஆனாலும் கூட பத்திரிகையின் உயர் ஆசிரிய பீடம் செயற்படுத்திய சுய தணிக்கையைவிட, அரசாங்கம் நேரடியாக நடைமுறைப் படுத்திய தணிக்கை சில சமயங்களில் கூடுதல் உண்மைகளை வெளிக்கொண்டு வரும் என்பதால் அத்தகைய தணிக்கையை நான் வரவேற்றதுண்டு. அரசாங்கத்தின் நேரடித் தணிக்கை நடைமுறையிலிருக்கும் போது பத்திரிகை ஆசிரியபீடம் தனது பொறுப்பிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும். நான் எழுதும் செய்திகள் எல்லாவற்றையும் முதலில் அரசின் உத்தியோகபூர்வ தணிக்கையாளரிடம் சமர்ப்பித்து ஒப்புதல் வாங்குவதே என் வேலை. அரசு தணிக்கை ஒப்புதல் அளித்துவிட்டால் பத்திரிகை ஆசிரிய உயர்பீடம் அதை அப்படியே பத்திரிகையில் பிரகரித்துவிடும். பத்திரிகைத் தணிக்கைக்குப் பொறுப்பான தகுதி வாய்ந்த அதிகாரி, பொதுவாக தகவல் திணைக்களத்துக்குப் பொறுப்பான ராஜாங்க அமைச்சு செயலாளர் தான். எல்லாத் தணிக்கையைப் பற்றியும் அவரால் செய்ய முடியாததால், ராஜாங்க அமைச்சு மற்றும் தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சு அதிகாரிகளால் தணிக்கைப் பொறுப்பு மேற்கொள்ளப்படும். நாம் எழுதும் செய்திகளில்

மூன்று பிரதிகளை அதிகாரிகளிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். உரிய தணிக்கையுடன் ஒரு பிரதி திருப்பித் தரப்படும்.

பத்திரிகையாளர்கள் சுயதணிக்கை செய்யும் போது ஏதாவது பிர்ச்சினை வந்துவிடும் என்று பயந்து ஏறக்குறைய எல்லாவற்றையும் தணிக்கை செய்துவிடுவர். ஆனால் அரசின் உத்தியோகபூர்வ தணிக்கையாளர்கள் சில சமயம் தாராளமாக நடந்துகொள்வர். வேலைப்பளு காரணமாக சில வசனங்களைக் கவனிக்கத் தவறிவிடுவர். பத்திரிகையாளன் சூட்சும எழுத்தின் மூலம் சில தகவல்களைத் தணிக்கைக்குத் தப்பவைக்கலாம். இவை எல்லாம் என்னுடையவைகள். இதனால்தான் நான் அரசின் நேரடித் தணிக்கையை ஒப்பீட்டளவில் விரும்பினேன். ஒப்பீட்டளவிலேயே ஒழிய கொள்கையளவில் அல்ல.

1985ம் ஆண்டு இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி மற்றும் 5 முக்கிய போராளி அமைப்புகளுக்கும் இடையில் யூட்டான் தலைநகர் திம்புவில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளை. வவுனியாவில் யூத்தோட்டம் என்ற பகுதியில் இலங்கை ஆயுதப் படையினர் கோர தாண்டவம் ஆடினர். இது பற்றிய செய்தி அறிக்கையை தகவல் திணைக்களம் வெளியிட்டது. முதலில் 29 சடலங்கள் என்றது; பின்னர் 24 என்றது; பின் 22 என்றது. இந்தச் செய்தி அறிக்கைக் குளறுபடி, தகவல் திணைக்களத்தைக் கேள்வியெழுப்ப ஆக்கியது. 'இந்தத் தவர் என்னென்கை படிப்படியாகக் கூடுவதுதான் வழமை. இது எப்படிக்குறைந்தது? மாண்டர் மீண்டனரா?' என்று வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையாளர் எள்ளி நகையாடினர். இச்சம்பவம் அரசுக்குப் பெரும் அபகீர்த்தியை ஏற்படுத்தியது.

வவுனியாப் படுகொலைகளின் ரத்தம் உலர முன்னரே மற்றொரு படுகொலை கிழக்கில் நடைபெற்றது. மூதூர் பிரதேசத்தில் மல்லிகைத்திட்டல், கூனித்தீவு போன்ற இடங்களில் இராணுவம் வெறியாட்டம் நிகழ்த்தியது. 80 அப்பாவித் தமிழர் கட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். நூற்றுக் கணக்கானோர் காயமடைந்தனர். ஆயிரக் கணக்கானோர் வீடுவாசலை இழந்தனர். உடமைகள் குறையாடப்பட்டன. வாகனங்கள் எரிக்கப்பட்டன. அரசாங்கமோ எதுவும்

நடக்கவில்லை என்பது போல் மௌனம் சாதித்தது.

கூனித்தீவு பொற்கொல்லர் சமூக மக்கள் நிறைந்து வாழ்ந்த ஊர். அவ்வூரைச் சேர்ந்த ஒருவர் எனது நண்பர். செட்டித் தெருவில் சிறு தொழில் புரிந்து கொண்டிருந்தார். அவரது உறவினர் ஒருவர் இரவோடிர்வாக உயிர்தப்பிக் கொழும்பு வந்து அவரது கடையில் தஞ்சம் புகுந்தார். கூனித்தீவில் இருந்து வந்தவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. நிரம்பத் தகவல் கிட்டியது. அக்காலத்தில் திருமலையில் சட்ட வைத்திய அதிகாரி எனது மாமன். தொலை பேசியில் தொடர்பு கொண்டபோது 80 சடலங்கள் இருப்பதாக உறுதிப்படுத்தினார். 'மூதூர் படுகொலைகள் பற்றி எனக்குத் தகவல் கிடைத்துள்ளது' என்று பிரதம ஆசிரியரிடம் சொன்னேன். 'தணிக்கை அதிகாரிகள் அனுமதித்தால் எழுதலாம்' என்றார்.

செய்தியை எழுதும்போது ஒரு தந்திரம் செய்தேன். வழமையாக உயிர்க்கொலைகள் நடக்கும்போது எத்தனை பேர் இறந்தனர் என்பதைத்தான் முதற் பந்தியில் குறிப்பிடுவது வழக்கம். பின்னர் தான் ஏனைய விபரங்கள். நானோ செய்தியை 'மூதூர் பகுதியில் பல பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை ஆயுதப் படையினர் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்' என்று உப்புச் சப்பற்ற விதத்தில் ஆரம்பித்தேன். ஏழாவது பந்தியில் உடமைச் சேதம் பற்றிப் பெரிதாகக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, ஒரு சிறு வரியில் '80 பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர்' என்று குறிப்பிட்டேன்.

அன்று எனது செய்தியைத் தணிக்கை செய்தவர் குயின்டஸ் பெர்னான்டோ என்ற ராஜாங்க அமைச்சின் உதவிச் செயலாளர். மூதூர் படுகொலைகள் பற்றி வேறெந்தப் பத்திரிகையாளரும் செய்தி எழுதித் தணிக்கைக்கு அனுப்பியிருக்கவில்லை. எனவே குயின்டஸ் மூம் அதுபற்றி எதுவும் அறிந்திருக்கவில்லை. அதனால் எதையும் சந்தேகப் படவில்லை. கட்டுக் கட்டாக அவருக்குமுன் பல்வேறு பத்திரிகைச் செய்திகள். அவசர அவசரமாக மேலெழுந்தவாரியாகச் செய்திகளை பார்வையிட்டுக் கொண்டிருந்தார். எனது செய்தியையும் கொடுத்தேன். ஒரு மணித்தியாலத்தின் பின் அது மீளக் கிடைத்தது. தணிக்கை செய்யப்பட்ட செய்தியைப்

பார்த்தபோது தேகம் புல்லரித்தது. எனது தந்திரம் பளித்திருந்தது. '80 பேர் படுகொலை' என்ற வரி தணிக்கை அதிகாரியின் கண்களுக்குத் தப்பிவிட்டிருந்தது. மீண்டும் பத்திரிகை அலுவலகத்திற்கு வந்தேன். பிரதம ஆசிரியரிடம் தணிக்கை செய்யப்பட்ட செய்தியைக் கொடுத்தேன். அவர் என்ன ஏது என்று பார்த்துவிட்டார். தணிக்கை செய்யப்பட்ட செய்தியை அப்படியே பிரகரிக்கும்படி உதவி ஆசிரியரிடம் சொன்னார். "என்ன தலைப்பிலாம்" என்று உதவி ஆசிரியர் என்னைக் கேட்டார். நான் 80 பேர் இறந்த வரிசையைக் கூட்டிக்காட்டினேன். அவரும் "மூதூரில் 80 பேர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்" என்று தலைப்பிட்டு முன்பக்கச் செய்தியாக வெளியிட்டார்.

அடுத்த நாள் அந்தச் செய்தி ஐலண்ட் பத்திரிகையில் மாத்திரமே பிரசுரமானது. அது பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. பி. பி. சி. கொழும்பு நிருபர், யுனைட்டட் நியூஸ் ஒஃப் இந்தியா செய்திச் சேவையின் கொழும்பு நிருபர் ஆகியோர் இதனை ஆதாரம் காட்டி செய்திகளைத் தயாரித்தனர். செய்தியின் தாக்கம் திம்புலி எதிரொலித்தது. வவுனியா, மூதூர் படுகொலைகளைச் சுட்டிக் காட்டித் தமிழர் அமைப்புக்கள் திம்புப் பேச்சு வார்த்தைகளிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தன.

கொழும்பில் தலைகள் உருண்டன. குயின் டன் கட்டாய விடுமுறையில் அனுப்பப்பட்டார். (பின்னர் மன்னிக்கப்பட்டார்.) செய்தியை எழுதியதில் நான் கடைப்பிடித்த தந்திரம் வெளிப்பட்டது. பலருக்கும் ஆத்திரம். ஆனால் என்னை ஒன்றும்செய்ய முடியவில்லை. தணிக்கை செய்யப்பட்ட செய்தி எனக்குப் பாதுகாப்புக் கவசம்.

இதன் பின் தேசிய பதுகாப்பு அமைச்சு ஒரு மறுப்பறிக்கை விடுத்தது. இதில் மூதூர் படுகொலைகளை மறுத்ததுடன் பி. பி. சி., யூ. என். ஐ., ஐலண்ட் பத்திரிகை ஆகிய மூன்று சாதனங்களும் சர்வ தேச தமிழ்ப் பயங்கரவாதத்தின் கருவிகள் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டன. குறிப்பிட்ட அறிக்கை எனக்கு மறைக்கப்பட்டது. மறுநாள் பத்திரிகையில் பார்த்த போதுதான் எனக்குத் தெரிந்தது.

பிரதம ஆசிரியருடன் தர்க்கித்தேன். "தணிக்கை செய்யப்பட்ட செய்தியைத்தான்

பொதுவாகவே மிருகங்களில் கழுதை ரொதி சுமக்கும் பிராணியாகக் கருதப்பட்டு வந்ததுடன், கேலிக்குரியதாயும் திகழ்ந்து வந்துள்ளது. ஆனால் மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலுள்ள ஹிங்கோளி நகர் வழம் மக்களோ கழுதையை அவ்வாறு கருதாதேயில்லை. மாறாக ஓர்ந்து புகழ்ப்பாடுவதுதான் வழக்கமாய்ளது. பாரம்பரியமாக இவை செய்துவரும் சேவையைப் பாராட்டி மராட்டிய பெருநகலிவூர் லக்ஷிலா ராவ் மருணி பல பாடல்களை கழுதையை மையமாக வைத்து இயற்றிப் புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளதான். இவரது இந்துக்கள் போதனைக்காகவும் பல பள்ளிகளில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கடந்த லைகாசி மாதம் பிம் தினத்தன்று, பொதுவான இடமொன்றில் அனைத்துக் கழுதைகளின் சொந்தக் காரர்களும் தத்தமது கழுதைகளைக் கொண்டுவந்து பெரும திருவிழாவையே நிகழ்த்தியுள்ளதான். லக்ஷிலா ராவ் மருணியின் கழுதைப் பாடல்களையும் பாடி ஆடிக்களித்துள்ளார்கள்.

-மாயவன்

பிரகரித்தோம் என்று பத்திரிகையில் ஏன் குறிப்பிடவில்லை" என்று கேட்டேன். எனது செய்தி, பத்திரிகையின் இருப்பிற்கே ஊறு விளைவித்ததாயும் இந்நிலையில் அரசுடன் மோதல் அணுகுமுறையைத் தாம் கடைப்பிடிக்க விரும்பவில்லை என்றும் அவர் கூறினார். என்னுடைய மனோநிலை தனக்கு விளங்குகிறது என்றும் நடந்தவைகள் தவிர்த்துக் கப்பம் முடியவில்லை என்றும் மேலும் சொன்னார். பின்னர் தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சின் மேலதிக செயலாளராகவும் திட்ட செயற்பாட்டு அமைச்சின் செயலாளராவும் இருந்த கலாநிதி விக்ஹிரம வீரகுரிய இச்சம்பவம் தொடர்பாக என்னை விசாரணை செய்தார். ஏன் இப்படிச் செய்தேன் என்று கேட்கப்பட்டபோது ஒரு செய்தியாளன் எப்படியும் செய்தியைப் பிரகரிக்கவே விரும்புவான். எப்படியாவது தணிக்கையை வெல்லவே முயற்சிப்பான் என்று கூறினேன்.

இதற்குப் பின் எனது செய்திகள் என்றால் தணிக்கையாளர்களால் மிக உன்னிப்பான பரிசீலனை நடக்கும். தணிக்கைக்கும் எனக்கும் உள்ள அனுபவங்கள் ஒரு தொடர் கதைதான்.

(இன்னும் வரும்)

வெள்ளைப் புறா ஒன்று.... ஜயகதன்

கையிலில் வராமலே....

மனசு குதூகலித்தது!

'புரேக்கா' எனக் கூவியபடி

அது நிர்வாணமாகக் குதித்தோடியது.

இளங்காலையில் மொட்டவழிந்த

ரோஜா முகம் - அதிலிருந்து திருட்டுத்தனமாக
என் னையே ஆலிங் கனம் செய்யத்
துருதுருக்கும், இரண்டு கண்கள் என்ற
பொன் வண்டு கள் - பொன் னை உருக்கி
உச்சந்தலையில் வழிந்தோட வார்த்தாற்போன்று,
பாளம் பாளமாகப் பளபளக்கும் கழுத்தளவோடிய
காந்தக் கூந்தல் - இவையாவும் சேர்ந்து என்
நிஷ்டையைக் குழப்பிவிட்டன.

'வாழ்நான் பூராவும் அந்த அழகு
தேவதையின் கடைக்கண் கடாசுஷத்திற்காக,
அவளது காலடியில் ஆயுட் கைதியாகவே
கட்டுண்டு கிடக்கலாம்'

மனசு அங்கலாய்க்கிறது!

அந்த வெள்ளைக்காரப் பெண்புறாவின்
தாபம் ததும்பும் கண்ணெறிகையை
எதேச்சையாகக் கண்டுகொண்ட கணம் முதலாக
என் இதயம் பீரங்கியாய், அவளுக்காக அடையாள
அணிவகுப்பு மரியாதை வேட்டுக்களை
தொடர்ந்தும் தீர்த்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

"சீ...சீ மனசே, நீ திருந்தவே மாட்டாயா?"

மனசின் கீழ்மாடியிலிந்து யாரோ
குறுகுறுப்பது போன்றும் ஓர் அசை.

நான் கனடாவில் கரையிறங்கி,
ரொறொன்றோவில் நிரந்தரமாக நங்கூரமிட்டு
மூன்று மாதமாகவில்லை. இந்த 'சுட்டன்ஸ்
ஷொப்பிங் கொம்பிளெக்ஸ்கு' இன்று
இரண்டாவது தடவையாக வந்திருக்கின்றேன்.

முதன் முறை என்னை இங்கு கூட்டி
வந்து, மாரிகால அட்டைகள் போல, சதா

மேலும் கீழுமாக ஊர்ந்து கொண்டிருக்கும்
தன்னியங்கல் மாடிப்படிகளில் என்னை ஏற்றி
இறக்கி, 'கடை காட்டிப் போன' என் நண்பன்
இன்று வரவில்லை.

உலகிலுள்ள அனைத்து ஆடம்பரப்
பொருட்களும் இந்த சுட்டன்ஸிலினுள் அடக்கம்
எனலாம். அந்தளவு பிரம்மாண்டமானது!
கனடிய அரசாங்கம் மாதாந்தம் அளந்து தரும்
'வேல் டபெயர்' பணத்தில் ஒட்டுண்ணிச் சீவியம்
நடாத்தும் இந்த நாட்களில் நான் சுட்டன்ஸில்
'ஷொப்பிங்' செய்ய நினைத்ததற்கும், சோமாலிப்
பையன் ஒருவன் 'சொக்ளேட்' வாங்கிச் சாப்பிட
ஆசைப்பட்டதற்கும் அவ்வளவு பெரிய
வித்தியாசம் இல்லை!

ஏதோ தரங்கூடியதுகளுக்குள் விலை
குறைந்தது ஏதாவது தட்டுப்பாடா என்ற
அற்ப ஆசையில் துணிமணிகளுக்கு நடுவே
சுழியோடிக் கொண்டிருந்த என்னை நோக்கி....
மறுபடியும் .... மறுபடியும் .... அதோ, பெண்கள்
பகுதியில் நிரை நிரையாகத் தொங்கிக்
கொண்டிருக்கும் ஆடைகளினாலான வேலி

இடுக்குகளின் ஊடாக அவள், விழிகளால் என்னை விசாரித்தபடி!

சொல்லுக்குள் அகப்படாத இன்ப சுகத்துடன், நெஞ்சுக்குள் இலேசான படபடப்பு! ஒரே நேரத்தில் என் காதுக்குள் ஓராயிரம் உய்யலாக்கள்!

அருகாக சுவரில் பொருத்தப்பட்டுள்ள ஆரூயர நிலைக் கண்ணாடியில் தெரியும் என் மாயவீம்பம் ஆய்வுக்குட்படுகிறது.

அகதிகளுக்கே உரிய, அவநம்பிக்கை தோய்ந்த பயப்பிராந்தியையும் மீறி என் முகத்தில் 'அறிவு ஜீவித்தனம்' ஏதாவது பளிச்சிடுகின்றதோ? வாளிப்பான என் உடலின் வாசிப முத்திரைகளில் தன்னைப் பறிகொடுத்திருப்பாளோ? ஏன், பூர்வஜென்ம பந்தம் கூடக் காரணமாயிருக்கலாம் தானே? விருப்பம் துளிர்ந்தபற்காண காரணங்கள் வேடிக்கையானவை; சில வேளைகளில் விநோதமானவையும் கூட.

"முட்டாளி! கண்டதும் காதல் கண்டாலிலும் சாத்தியம் என்ற நினைப்போ, உனக்கு?" மனசுக்கடியிலிருந்து வரும் எச்சரிக்கையா? அல்லது நையாண்டியா?

என் வீட்டுக்குள்ளேயே எனக்கு எதிரி, வேறு!

நீலவான் ஆடைக்குள் முகம் புதைத்து நின்று, நிலவென்று அழகுகாட்டும் அவளது கூர்விழிகளின் யாசிப்புக்கு வேறு என்னதான் அர்த்தமோ?

உடுப்பு தேடும் பாவனையில் இப்போது என் கால்கள் அவளைத் தேடுகின்றன. நான் கிட்ட நெருங்குவதை உணர்ந்து கொண்டதாலோ என்னவோ, அவள் எட்ட எட்ட ஓடி உடை வரிசைகளுக்குள் ஒளிந்து கொள்கிறாள்.

"இந்த நாட்டிலை, ஓராளை இன்னொராளுக்குப் பிடிச்சக் கொண்டால் நேரடியாகப் பேசி, ஒரு 'டேட்டிங்' ஒழுங்கு செய்து, ஒரு 'பார்' அல்லது ஒரு 'கிளப்' புகுப்பேய் ஆடிப் பாடி வேண்டினமாதிரி அனுபவிச்சுப் போட்டு அடுத்த நாளே விட்டிடலாம் - விருப்பமெண்டால் தொடரலாம். ஊரிலை வருஷக்கணக்காக, வேர்க்க விறுவிறுக்க சையிக்கிள் சீட்டிலை உழுந்தரைச்சு, அலைஞ்சு திரிஞ்சு, சர்க்குச் சுழட்டின மாதிரி இங்கை செய்யத் தேவையில்லை"

நான் இங்கு வந்து சேர்ந்த புதிதில் என் நண்பன் முன்கூட்டியே என் காதில் போட்டுவைத்த புத்திமதி.

இத்தனைக்கும் மாறாக இவளிடத்தில் மட்டும் எப்படி எங்கள் தமிழ்த்தனம் புகுந்துகொண்டதோ? இங்குமா காவியப் பாங்கில் கண்ணொடு கண்ணோக்கல்? இப்போதுமா? இவளிடத்திலுமா?

வந்த நோக்கம் திசைமாறி, நான் இப்போது அவளைத் தேடுகிறேனா? அடங்கி ஓடுங்கியிருந்த ஒமோன்களைச் சீண்டி வேடிக்கை காட்டுகிறாளா, இந்தச் சிங்காரி?

மழைக்கால மின்னலாய்த் தோன்றி மறைந்தும், மறைந்து தோன்றியும் என்னை அலைக் கழித்துக் கண்ணாழ்ச்சி விளையாடுகிறாள். ரொம்ப பவும் பிடிவாதக் காரியாக இருப்பாளோ? பிடிவாதக் காரிகளைத்தான் எனக்கும் வெகுவாகப் பிடிக்குமே!

ஒன்றுமட்டும் நிச்சயம். ஏதோ ஒரு விதத்தில் நான் இவளுக்கு மிகவும் தேவைப்பட்டவனாகிவிட்டேன். நான் இங்கிருந்து வெளியேறும் போது இவள் என்னைப் பின்தொடர்ந்து வருகிறாளா பார்ப்போம்' மனசு தனக்குள் மெதுவாகச் சொல்லியது.

'காஷ் கவுண்டர்' அருகே 'பெர்ஃபியூம்' பகுதியில் 'சாம்பின்' ஆக வைக்கப்பட்டிருந்த புட்டியை எடுத்து எடுத்து 'ஜாக்கெட்டு'க்கு விசிறியடித்தேன். ரம்யமான 'வூடு' வாசனை! அந்த மயக்கத்தில் மீண்டும்

ஒருமுறை அவளைத் தேடிக் கண்கள் கழல்கின்றன.

அவள் என்னை ஏமாற்றவில்லை. அதோ, கழல் தாங்கிகளில் தொங்கும் 'ஸ்வெட்டர்'களுக்கு நடுவே நின்று என் மீது கடைக்கண்ணால் கணைதொடுக்கிறாள். 'பெர்ஃபியூம்' புட்டியைத் தூக்கிக்காட்டி, அவளுக்கு 'ஸ்ப்ரே' பண்ணுவது போல, சின்னதாய் ஒரு சில்மிஷம்!

தோளில் தொங்கப் போட்டிருந்த 'ஹாண்ட் பாக்'கினால் தன் முகத்தை மூடியபடி நாணத்தால் முறுவலித்துப் பின் மீண்டும் மறைந்துகொள்கிறாளோ!

நான் புறப்படத் தயாரானேன்.

எனக்கெனத் தெரிவுசெய்த ஒரேயொரு 'ரீஷேட்'டைக் கவுண்டரில் கொடுத்துப் பணம் செலுத்துகிறேன்.

மனசு என்னவோ இன்னமும் அவளைத் தேடி அலைகிறது!

'ஈட்டன்ஸ் பாக்' ஒன்றினுள் ரீஷேட்டையும் 'றிஸிட்'டையும் போட்டு மிச்ச சில்லறைகளை என் கையில் திணிக்கும் போது, "ஈட்டன்ஸில் ஷொப்பிங் செய்ததற்கு நன்றி" என்று 'காஷியர்' சிட்டு உதிர்த்த வார்த்தைகளுடன் இலேசாகத்தான் காதில் விழுகிறது. ஆர்வமற்ற நன்றிச் சிரிப்புடன் வாசலை நோக்கி அடி எடுத்து வைக்கிறேன்.

என்ன அதிசயம்!

என்னைச் சுற்றிச் சுழன்ற அந்தச் சுந்தரி, எங்கிருந்தோ பறந்து வந்து என் கையைப் பற்றிக் கொண்டாள்.

என் இதயம் ஒரு கணம் தரித்துத் துடித்தது!

ஆவெனத் திறந்தவாறு அணிந்திருந்த என் 'ஜாக்'கெட்டின் உட்புறப் 'பொக்கற்றினுள் சொருகி வைத்திருந்த 'வினர்ர் க்ளவுஸ்' சோடியை, அவள் வெளியே உருவி எடுத்து அதை மேலும் கீழுமாகப் புறட்டிப் பார்த்துக் கொண்டு 'என்ன செய்கிறாய் நீ?'

இறுகி உறைந்து போன என் முகத்தைப் பார்த்தே, என் கேள்வியை அவள் ஊகித்திருக்கவேண்டும். 'ஹாண்ட் பாக்'கிலிருந்து அட்டை ஒன்றை எடுத்து என் முகத்துக்கு நேராகப் பிடித்தாள்.

அவளது அழகான படத்துக்கு அருகாக பெயரும் பதவியும் பொறிக்கப்பட்ட அடையாள அட்டை, அது.

'ஈட்டன்ஸின் களவு தடுப்பு அதிகாரி' எலும்பே விறைத்துப் போகும் இந்த வினர்ர் குளிரிலும் எனக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது.

மூன்று மாதமாகப் பாவித்து புதுமெருகை இழந்து போன எனது க்ளவுஸைப் பார்த்தவுடனேயே அவளுக்குத் தெரிந்து விட்டது, எங்கோ தவறு நடந்துவிட்டதென்று.

"நான் உனக்காக மிகவும் வருந்துகிறேன். ஆனால் ஒன்று, உன்னிடம் நான் இப்படிக் கடுமையாக நடந்து கொண்டதற்கும் உம்மவர்தான் காரணம்"

சற்று நிதானித்து, மன்னிப்புக்கோரும் பாவனையில் சொல்லியபடி, எனது பழைய க்ளவுஸை என் கைகளுக்குள் திணித்துவிட்டு தொடர்ந்தும் தன் வேலையில் ஈடுபடவேன, உள்ளே நடந்து கொண்டிருக்கின்றது, எனக்கு வலை விரித்த அந்த வெள்ளைப் புறா!

கூடிநின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த அத்தனை பேர் கண்களிலும் ஓர் அற்ப ஜந்துவாய்க் கூனிக் குறுகிச் சமைந்துபோய் நிற்கிறேன், நான்!

மனசின் கீழ்மாடியிலிருந்து யாரோ அழுவது தெரிகிறது.

யாருக் காக என் பதுதான் தெரியவில்லை!

உலகம் ஒரு பல்புவல்க்குரகம்

பலஸ்தீனிய கவிஞர் ஹதாத்

1919ல் பலஸ்தீனியத்திலுள்ள 'நஸரெத்' தில் பிறந்தவரும் அராபிய கிறிஸ்தவரும் இஸ்ரேலிய பிரஜையுமான மிக்கேல் ஹதாத் படைத்த கவிதை இது. தனது 30 வயதிலேயே நவீன இஸ்ரேலின் நிர்மாணப்பை நேரில் கண்டவர். தான் ஓர் 'அரசியல் ஐந்து' அல்லவெனக் கூறும் இவர் படைத்த ஏழுக்கு மேற்பட்ட கவிதைத் தொகுதிகளிலும், இஸ்ரேலிலுள்ள அராபியச் சிறுபான்மையினருக்கு இருக்கும் நெருக்கடிகள் பிரசவிக்கும் துன்பமானதும் சிக்கலானதுமான யதார்த்தங்கள் இவரையும் மீறிப் பிரதிபலித்திருக்கக் காணலாம். அராபியருக்கு மத்தியில் ஒரு சிறுபான்மைக் கிறிஸ்தவராகவும் இஸ்ரேலியருக்கிடையே ஒரு சிறுபான்மை அராபியராகவும் இருந்து, இரு புறத்தாலும் தனிமைப்பட்டிருந்தனின் சோகம் இவரது கவிதைகளில் தெரிகிறது.

அராபிய-இஸ்ரேல் முரண்பாடுகளினால் விளைந்த அரபு இலக்கிய பாரம்பரியத்தின் பின்னையான ஹதாத், 1948க்குப் பின்னரே அரபுக் கவிதையின் மாபு தழுவிய வடிவமைப்பினை இஸ்ரேலின் புதிய கலாசார யதார்த்தத்திற்கு ஏற்றவாறு இசைவாக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். மேற்கத்திய நவீனத்துவங்களின் ஆக்ஷிப்புக்களினால் ஹதாத்தின் கவிதைகள் ஆரம்பத்தில் தனிமனித துன்பங்களையும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் அர்த்தம் பொதிந்த வாழ்வியலுக்கான அபத்த போராட்டங்களையும் பிரதிபலிப்பனவாய் அமைந்தன. இஸ்ரேலின் அநேக விமர்சகர்களின் அபிப்பிராயப்படி இவர் 1969ல் வெளியிட்ட முதலாவது நவீன கவிதைத் தொகுதியான The Stairs That Lead to the Depths Within என்பதே இவ்வரை இஸ்ரேலின் முதலாவது நவீன அராபியக் கவிஞனாகியது.

எல்லைகளில்.....

என்னையெ சின்னஞ்சிறுமியே
உனது பெனவன கேசும்
காற்றின் வீச்சுடன்
கைவிரிச் சுழன்று
மத்தியதரைக் கடலில் ஆடும்
அலைகளோடு கலந்துகொள்ளும்
அழகைக் கண்டு நான்
அதிரியிக்கிறேன்!
நீலக்கலவின் நீர்நிறம்
உனது கண்களின் நிறமாக-
அவற்றிலூடே துலங்கும் தூய்மை
கவிதைக்கு உயிர்தருகிறது!

சிறுமியே,
உனது அன்னையின் இதயம்
உனக்காகப் பரிதவிக்கிறது
இருக்கவேண்டுமென்றால்-
ஆபத்தை ஆரத்தித்துக் கொண்டு
சைனியக் காப்பரண்களூடே
நீ நெருங்காதே!
முட்கம்பி வேலிகள்
முற்றுக்கை இட்டிருப்பதை
கவனத்திடுங்குது!

இராணுவ தலைமையகத்தின்
தளநுழை, உனக்குச் சொல்கிறேன்:
பெண்களின் குழந்தைகள் எமது
அன்பிற்குப் பாத்திரமானவர்கள்-
நெசத்திற்கு உரித்தானவர்கள்.
அந்தச் சின்னஞ் சிறுக்களை
ஒரு கணம் சென்றுபார்;
உச்சி முகூர்ந்து கொள்ள
ஒருமுறை குனிந்துபார்;
பின்
உன் படைகளுடன்
உன் தாய் நாட்டிற்குத்
திரும்பிச் செல்!
அங்கே
உன் சொந்த மகள்
மலர்ந்த முகத்துடன்
உனக்காகக் காத்திருக்கின்றாள்!
எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும்
சொடிய யுத்தமற்ற-
ஆசைகளால் நிரம்பியபெற்ற-
உலகப்பொன்றில்
ஆசாயங்கள் அனுபவிக்கும்
அந்த உரிமை மட்டும் தான்
ஏந்தோடித்தைக் கொடுக்கிறது!

கனடாவிலிருந்து

ரகுராமன்

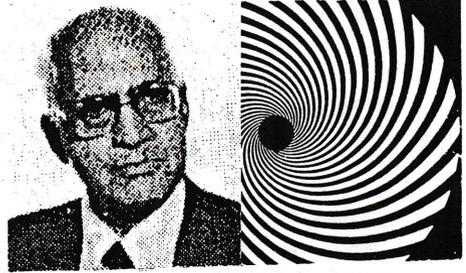
பாரிஸிவிருந்து

சுந்தரராமசாமி கட்டுரை - ஒரு நோக்கு

மதுரை அமெரிக்க மிஷன் கல்லூரியில் நிகழ்ந்த இலக்கியக் கருத்தரங்கில் எழுத்தாளர் சுந்தரராமசாமி மார்ச் 9-ல் வாசித்த 'இன்றைய தமிழ்ப் படைப்புலகம்' என்ற கட்டுரைபற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம். தினகரன், சேந்தாமரை, சமுதாய ஆகிய பத்திரிகைகள் அக்கட்டுரையை மீள்பிரசுரம் செய்திருந்தன.

எஸ். அகஸ்தியர்

சோஷலிஸு தத்துவார்த்தத்தின் எதிரிகளான முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியத்தின் மொத்த உருவத்தினைக் குத்தகைக்கு எடுத்த தனிமனிதவாதப் படைப்பாளர் முகாமின் செல்லப் பிள்ளையான சுந்தரராமசாமி தன்னை மறுபடியும் இனங்காட்டியுள்ளார். முதலாளித்துவத்துக்குப் பரிந்துபேசும் அனைவருமே தனவந்தர்களே, தனவந்தர்கள் அனைவருமே முதலாளிகளே அல்லர். சுந்தரராமசாமியும் தனவந்தரோ முதலாளியோ அல்லர். அவர் தன்னளவில் 'ஓடும் புனியம்மழமும்' போல் தன்னை ஒரு சுந்தரிரப் படைப்பாளியாக நினைத்துக்கொண்டு எழுதும் மனிதநாயிமனை எழுத்தாளர். இருந்தும் அவர் முதலாளிய சாராம்சமான 'தூயிலுக்கியும்', 'சுந்திரம்', 'ஜனநாயகம்', 'பண்பாடு', 'சமயம்' என்றெல்லாம் சர்வோதயப் பாணியில் பேசுவதுதான் சர்ச்சைக்குரியது.

கோடிக்கணக்கான உழைக்கும் மக்களின் மனச்சாட்சியையே தன்னாதிக்கத்திற்காகக் கரண்டி எய்தும் முதலாளித்துவத்தின் 'நேர்மை', 'தூயமை', 'புனிதம்', 'சுந்திரம்', 'ஜனநாயகம்', 'பண்பாடு', 'கலாசாரம்', 'சமயம்' என்கின்ற கலோகத்தின் சகல அர்த்தங்களையும் உலகம் அறியும். அதிதீவிரவாத முட்டுக் கோபக்காரர்களாகப் பார்த்துப் பிடித்து, நாடுகள் தோறும் ஆயத்தவழிபாட்டைத் தேற்றுவித்து, மனுக்குலத்தை நாசமாக்கும் முதலாளித்துவத்தின் விற்பனைச் சந்தைக்குப் பக்கபலம் சேர்க்கும் சுயவாதப் படைப்பாளர்கள் யாருடைய சுந்திரம் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்? இதுதான் பிரச்சினை.

இந்தக் கோலத்தில் தூய சுயவாத இலக்கியத்தைச் சுந்திரமாகப் படைக்கும் 'ஆற்றல்', 'அறிவு' 'மேதைத்தனம்' எங்கிருந்து வருகின்றன என்பதை அவர் தன்னளவிலாவது சொல்லிப்போக்கலாம்.

சமூகவியலைப் புறக்கணித்த தனிமனித ஆற்றல்தான் படைப்பின் சூத்திரம் என்றோ எல்லாம் அவன் செயலன்றி மனிதனால் ஆவது ஒன் றுமில்லையென்றோ மதவாதிகள் போல் மாயையாகவேனும் கம்மா சொல்லிப்போக்கலாம். அவர் அப்படியும் சொல்லவில்லை.

தன்னிச்சாவாதமும் ஓர் அக-புறச் சூழலில்தான் எழுகின்றது என்பதை அவர் அறியுமா? அப்படி எழும் இச்சை, ஆசாபாசம், கோபம், தாபம், வேதனை, துயரம், அவசம், காதல், சோகம், வீரம் என்றெல்லாம் மனிதன் உணர்ச்சிகொள்வதற்கு அவன் மனக் காரணமாகிறதா அன்றோ பொருள்வய இயக்கச் சூழல் காரணமாகிறதா என்பதற்குச் சரியான விடையளிக்கும் போதுதான் தன்னுணர்வார்ந்த கற்பனாவாத இலக்கியமும் இயக்க முறையாய் பொருள் முதல்வாத இலக்கியமும் முற்றாக முரண்படுவதைக் காணலாம். போராசிரிய கைலாசுதி எழுதிய 'திறனாய்வுப் பிரச்சினைகள்-க. நா. க குழுபற்றி ஓர் ஆய்வு' என்ற நூலை மீள்முரண்பாடு பற்றியும் விளக்கியதால் இங்கே இம்சைச் சொல்வது தவிரக்கப்படுகிறது.

க. நா. சுப்பிரமணியம், சிதம்பர சுப்பிரமணியன் போன்ற படைப்பாளிகளின் இலக்கிய வாழ்வு பற்றிச் சிலாகித்துக்கொள்ள, இப்பவும் சுந்தரராமசாமி மார்ச்சிய எதிர்ப்பு இலக்கியவாதிக்கு அவசரமாகத் தேவைப்படுகிறார் என்று எண்ண வருகிறது. செஞ்சினச் சரிவும், சோவியத் பிறழ்வும் மார்ச்சியத்தின் உரைகல் அல்ல என்பதை மார்ச்சியவாதிகள் அறிவர். மார்ச்சிய தத்துவம் ஓயாத ஆய்வுக்குப்படுத்தப்பட்ட மகோன்னத ஞான

ஓளி ஆனால், ஆயுதக் கலாசூத்திரில் மூழ்கி ஜனநாயகத் தொழுகை நடத்துகின்ற ஏகாதிபத்தியச் சுரண்டற் கொடுமை மட்டுமல்ல, மார்க்ஸிய ஓளியும் இந்தச் சுதந்திர இலக்கியவாதிகள் கண்ணில் படுவதே இல்லை. அவர்களின் குத்திரக்கயிறு இவர்களை அறியாமலே இந்த யமதூதர்களிடம் இருப்பதை ஒவ்வொரு மார்க்ஸியவாதியும் கசடற அறிவான்.

ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். பெரும்பாலான இன்றைய படைப்பாளிகள் பற்றி ஒரு கலைநய இலக்கியவாதியான, படைப்பற்றல் மிக்க சுந்தரராமசாமியின் உருவம் பற்றிய கலைக்கூற்றை முற்றாக நிராகரிக்க முடியாது. புகழமைப்பித்தன், ரகுநாதன், அழகிரிசாமிக்குப் பின் இலக்கியக் கலை நய உருவ நடைமீல் படைக்கும் கைகேர்த்த சிலரில் சுந்தரராமசாமியும் ஒருவர். ஆனால், அவர் முன்வைக்கும் கருத்தியல்பற்றிய விஷயமே இங்கே முரண்படுகிறது.

கற்பனாவாதப் படைப்புக்களைக் கலைநயத்தோடு எழுவது சிரமமல்ல என்பதை ஆரம்பகால எழுத்தாளனும் அறிவான். ஆனால், இலக்கிய நயத்தோடு கருத்துருவமும் சேர இணைத்து எழுதுவதில் உள்ள முன்னிய ஆதம்பர்த்தம் எல்லாப் படைப்பாளிகளுக்கும் வந்துவிடுவதில்லை. கலாநப சிருஷ்டிக்குக் கருத்துருவம் உறையல்ல; உறைவாழ்குமல்ல. அதுவே கூரிய வான். உருவமும் உள்ளடக்கமும் கொண்ட இலக்கியமே இந்தக் கூரியவான். கலைவாதிகளிடம் உறையாகவும் உறைவாளாகவும் திகழும் இலக்கிய ஆயுதம் கருத்துருவவாதிகளிடம் உறைநீங்கிய வானகிவிடுகிறது. 'கலைகலைக்காக' என்ற உருவமாக மாத்திரமன்றி, 'கலை மக்களுக்காக' என்ற ஆயுதமாகிவிடுகிறது. மக்கள்மயப் படுத்தப்படும் இந்த ஆயுதங்களைத்தான் சுந்தரராமசாமி போன்ற எழுத்தாளர்கள் 'கலை இலக்கிய நயமற்ற பிரசார இலக்கியங்கள்' என்று வாழிக்கின்றனர். இலக்கியம் பற்றிய 'மயக்கம்' இங்கேதான் இவர்களுக்கு வருகிறது.

இலக்கியம் படைக்கப் படுவதே பிரசாரத்திற்காகத்தான். இலக்கியத்தில் ஒரு கருத்தை முன் வைப்பதும் பிரசாரத்திற்காகத்தான். எந்தக்கருத்தையும் கூறாமல் கற்பனாலோக வாழ்வப்பற்றி மதம் அழகாக வர்ணிப்பதும் பிரசாரத்திற்காகத்தான். சுந்தரராமசாமியோ நானோ எழுதுவதும் பிரசாரத்திற்காகத்தான். இலக்கியத்தில் கலையழகற்ற வெற்று உடலையோ கருத்துருவமற்ற உயிர்பூச்சையோ சிறந்த இலக்கியம் படைப்பென்று கொள்வதற்கில்லை. அப்படியிருக்க, கருத்துருவம் என்ற உயிர்நாடியைவிட்டு கலையழகு என்னும் வெற்றுடலைமட்டும் உன்னத இலக்கியம் என்று கொள்ளலாமா? இதற்கு அவர் தக்க விளக்கம் அளிக்காத அதேவேளை, 'தனிமனித ஆற்றல், சிறந்த இலக்கிய ஆளுமைக்கு ஊற்றுக்கண்' என்ற தோரணையே அவர் அப்பிராயமாக இருக்கிறது. இந்த ஆற்றல்

தனிமனிதனில் எவ்வாறு ஆன்மை கொள்கிறது? இது, மனிதன் அடையும் சுதந்திரத்தின் பேராக ஆகிறது என்கிறாரா? அவ்வாறாயின் நாம் அவரிடம் இப்படிக்கே கோட்கலாம்.

முதலாளத்துவம் தனது சுரண்டல் முறையைக் கோடிக்கணக்கான மக்கள் மீது - தொழிலாளர்கள், பாட்டாளிகள், விவசாயிகள் மீது - அவர்களை அறியாமலே பலாத்காரமாக ஏற்றிவிட்டதே, இந்தச் சமையை இந்தப் படைப்பாளர்கள் எவ்வாறு பார்க்கின்றனர்? இந்த மக்கள் கரங்களில், மனங்களில், வாழ்க்கையில் பூட்டிய கொடிய விலங்குப் பூட்டுகளைத் தகர்த்தெயி இந்தப் படைப்பாளர் என்ன கருத்தை முன்வைக்கிறார்கள்? சுவிக்கமற்ற முதலாளியச் சுரண்டலையும் ஏகாபத்தியத்தின் குரூர ஆக்கிரமிப்பையும் எதிர்த்துச் சமராடும் கோடானுகோடி மக்களின் உணர்வும் இயக்கமும் அவற்றைப்போட்டி எழும் மக்களுக்கான, இலக்கியப் படைப்புகளும் இயந்திர ரீதியானவையா? அல்லது பலாத்காரம் பண்ணும் ஆதிக்க உணர்வு கொண்ட அல்லது மறைக்கின்ற மேலட்டுருவர்க்கம் சார்ந்த படைப்புகள் இயந்திர ரீதியானவையா? அல்லது கற்பனாவாத ஆன்மீகத்தைச் சொல்லி மக்களைப் 'பேய்க்காட்டும்' படைப்புகள் இயந்திர ரீதியானவையா என்பதை சுந்தரராமசாமியால் இன்னக்காண முடியவில்லை. அல்லது இன்னக்காட்டி விரும்பவில்லை. இங்கேதான் 'கலை கலைக்காக' என்னும் அவர் கோஷ்டிக்கும் 'கலை மக்களுக்காக' என்னும் மக்கள் இலக்கியவாதிகளுக்கும் உள்ள முரண்பாடு எழுகிறது. இந்த முரண்பாட்டே முற்போக்கு இலக்கியத்தையும் பிற்போக்கு இலக்கியத்தையும் எடைபோடும் உரைகல்.

இலங்கையின் தரமான படைப்பாளிகள் பற்றி அவரும் அரைகுறையாகவும் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். 'கேள்விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான்' என்ற தோரணையில்தான் இலங்கை எழுத்தாளர்மட்டில் அவர் து கொள்கிறார். ஆனாலும் இலங்கையை விடுவோம். ராகுல சாங்கிருத்தியபயன், சுப்பிரமணிய பாராதி, புகழமைப்பித்தன், வ.ரா., அழகிரிசாமி, காண்டேகர், ரகுநாதன், வானபாமலை, ஜீவானந்தம், தகழி சிவசுந்தரன் பின்னை, ஜெயகந்தன், பொன்னிலன், சமுத்திரம், ராஜம் கிருஷ்ணன் போன்ற இந்திய முற்போக்குச் சிந்தனாவாதிகளின் படைப்புகள் இயந்திர ரீதியானவையா என்பதை அவர் இனங்காட்டியிருப்பின் விவகாரம் ககமாகிவிடும். க.ந. ச. வெங்கட்டராமன், நல்ல பெருநாள் போன்று சுந்தரராமசாமியும் எப்பவும் உலக - இந்திய இடதுசாரித் தனத்திற்கும், முற்போக்கு இலக்கியத்திற்கும் எதிரான கலைவாத மிதவாதக் குழுவினராக இருப்பினும், அவர் அவ்வப்போது

மாணுத்தின்மீது தெரிவித்துக் கொள்ளும் ஆதங்கம் வெறுமனே பிற்போக்குத்தனமானது என்றும் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், மாணுத்தைப் பொறுத்தவரை அவர் என்போதும் மரக்கீயியை அழகியவ்வாத இடதுசாரிகளைப் போலவே நேர்மையாக ஆதங்கப்படுவர். ஆனால், அவரின் சில படைப்புக்களைத் தவிர பெரும்பான்மையான படைப்புகளில் அந்த ஆதங்கம் செப்பமாக வெளிப்படவில்லை. அதேபோது அவர் கூறும் இயந்திரப் பார்வையான எழுத்து இன்றைய பல அநிதீவிரக் குழுவாதப் படைப்பாளிகளிடம் வெறும் கலோகமாக வெளிவருவதும் உண்மை.

இலக்கிய நயமற்ற கலோகமான எழுத்தே இயந்திரநிதியான படைப்பு. கருத்துருவம் என்னதான் முற்போக்கு அம்சமாகவிருப்பினும், கலை நயமின்றி ஒரு படைப்பானது கலோகமாக அமையின் அது சிறந்த இலக்கியமாகாது. மரக்கீயியை அழகியவ்வாதப்பாற்பட்ட அதிஞ்சுர்கள் அறுபதுக்குப் பின் இந்தக் கலோகத்துக்கு இரையாக இலக்கியத்தை இயந்திரமாக்கிவிட்டனர். இதைத்தான் கந்தராமசாமி சொல்ல வருகிறார்போல் தெரிகிறது. இதனை அவர் இடதுசாரித்தனம், முற்போக்குவாதம் என்னும் அடைப்புக்குள் போட்டுக் குழப்புவது தான் பிரச்சினை. ஆரம்ப காலத்திலும், 1960 வாக்கிலும் இவ்வகையாக இலங்கைப் படைப்புகளில் 'இயந்திரப் பார்வை' இலக்கியம் இனவாத ரீதியாகப் படைப்பெடுத்தது. அது முறையாக விமர்சிக்கப்பட்டதால் படைப்புகளில் யதார்த்தநெறி பின்பு முக்கியப்பட்டது. அதுபோல் இந்தியாவிலும் இயந்திரப்பார்வை கொண்ட எழுத்து நிலவுகிறது. இது இடதுசாரி முற்போக்குப் படைப்பாளர்களிடமிருந்து அல்ல, அநிதீவிர கோஷ்டியப் படைப்பாளர்களிடமிருந்து வருவதாகும். அநிதீவிர வாதம் எப்போதும் முதலாளித்துவத்துக்கே இட்டுச் செல்லும் என்பதற்கு இன்றைய பெரும்பாலான இந்திய இலங்கை வணிக வெளிப்பீடுகள் சான்று. இவை இதன் அநிதீவிரமாக இருக்கின்றனவா அல்லது யதார்த்த நெறிக்கு அப்பாற்பட்ட சித்தரிப்புகளால் ஆனதா என்பதை அவர் ஓரிடத்திலும் விளக்கவில்லை. விஷயம் இப்படியிருக்க, 'பெரும்பாலும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களிடம் அந்த இயந்திரப் பார்வை இருக்கிறது' என்று வெறுமனே கலோகமாக எழுதுவது விஷயத்தின்ருந்து நடுவும் தந்திரமாகும். அப்படிக்கூறாவதாயின், கந்தராமசாமிவே அப்பட்டுக் கொள்கிறார். அவரின் 'ஜே - ஜே சில குறிப்புகள்' என்ற புதிய நாவலை, யதார்த்தத்திற்குப் புறம்பான அவர் கூறும் இயந்திரப் பார்வை விவரிக் கிடப்பதை அவதானிக்கலாம். சோஷலிச தத்துவத்துக்கு எதிரான முதலாளித்துவச் சித்தாந்தப் பிரசாரம் ஒரு வெற்றுச் கலோகம் போல் அந்த நாவலை அடிகாய்ப் பழமடாக

மொழித்திறன். இன்புறப் பூச்சி. வாழ்க்கை அல்லது உலகம் பற்றி ஏற்படும் புதிய விளக்கம் என்பனவே இலக்கியத்தின் முக்கிய பயன்பாடுகளாகும் - க. கைசரசதி - இலக்கியமும் திறனாவும்

விழுந்திருக்கிறது. அவரின் பிரசித்தப்பெற்ற 'ஒரு புதிய மரத்தின்கதை' நாவல் இன்னோர் அபூர்வ உத்தி. கந்தராமசாமி மிகப் பெரிய கலைஞன் என்பதற்கு அந்த நாவல் ஒன்று போதும். ஆனால், அந்நாவல் இந்திய தரிசனத்தின் இயக்கவியலின் யதார்த்த நிலைப்பாட்டை ஓரிடத்திலும் செப்பமாகத் தொடவில்லை. ரகுநாதனின் 'பஞ்சம் பசியும்' நாவலை நெசவத் தொழிலாளர்கள் வர்க்க ரீதியாகத் தரிசித்த இந்தியப் படிமத்திற்கு, ரகுநாதனின் படைப்பு இயந்திரப் பார்வையற்றிருந்ததுதான் காரணம். படைப்பில் கலைச் சொற்கள் யதார்த்தமாக விழாமலின் சுயமாகப் பிறக்கும் அதன் பங்கு, அதன் கருத்தோட்டத்தில் மட்டுமன்றி, இலக்கியத்திலும் உதிர்க்கிறது.

'பிரச்சினைகளுடனும், தாழ்வுகளுடனும், சரிவுகளுடனும் உணர்வுபூர்வமாகத் தன்னைப் பிணைத்துக்கொண்டிருப்பது ஒன்று. பிரச்சினைகள், சரிவுகள், தாழ்வுகள் சம்பந்தமான காரணங்கள் பற்றிய அறிவு மறநொன்று என்று அவர் சொல்வதும் கவனிப்புக்குரியது. 'தொழிலாளர்கள் வறுமையில் வாடுகிறோம் என்று உண்மை சொல்கிறார்கள். அந்த வறுமையில் எந்த காரணம் புரியாமல் அவர்களே பொய்யர்களாகி விடுவதால் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே வளசித்துக் கொள்கிறார்கள்' என்று மர்க்கல் இதனையே அழகாகச் சொல்லியுள்ளார். இதை நிரூபிக்கும் வகையில் தமது துன்பங்களின்ருந்து விடுதலை பெற, படித்தவர் தொட்டுப் பாமர் வரை 'புனித யாத்திரை' செய்வதைப் பர்க்கிறோம். இப்படித் தம்மைத் தாமே வளசிக்கும் கருத்துருவம் எப்படி யதார்த்தபூர்வப் படைப்பாகும்?

தற்காலப் படைப்பாளர்கள் மட்டுமல்ல, சில முற்போக்குப் படைப்பாளர்களும் பிரச்சினை, தாழ்வு, சரிவு பற்றிய அறிவற்றவர்களாக இருந்தார்கள். அந்தப் படைப்பாளிகள் எந்த வர்க்கத்தின் பிரசாரகளாக இருந்தார்கள் - இருக்கிறார்கள் என்று அவர் தெரிந்து கொள்ளாதபடியால் தான் இன்றைய யதார்த்தம் அலுப்புத் தருகிறது என்று சலிக்கிறார் எனவும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. இப்படி அவர் சலித்துக் கொள்வதும் நியாயம்தான். இன்றைய 'யந்திரிக யதார்த்தத்தை யார்தான் விரும்புவார்?

குறிப்பு: இது, அவர் கட்டுரையின் கருத்தியல் பற்றிய உள்ளக்கத்திற்கு எனது கருத்தியல் பற்றிய உள்ளக்ககமே தவிர, விமர்சனம் அல்ல. - எஸ். ஏ.

சினிமா

சினிமா

சினிமா

பத்தினிப்பெண்

கோடம் பாக்கம் கனவுத்

தொழிற்சாலைக்குள் இருந்து கனவுகளை மாத்திரமே மூலமாக்காமல் சற்று மாறுபட்டு ஒரு நடுத்தர வர்க்கத்துக்குடும்பப் பெண்ணின் நடைமுறை நிகழ்வொன்றை உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள்.

'சிறையைப் போலவே' பத்தினிப் பெண்ணும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தும்-ஏற்படுத்த வேண்டும் என்னும் எதிர்பார்ப்பும் நம்பிக்கையும் ஆர்.சி. சக்திக்கு இருந்ததைப் போலவே-படத்தின் ஆரம்ப காட்சிகளில் எமக்கும் இருந்தது. ஆனால் காட்சிகள் நகர நகர அந்த எதிர்பார்ப்பும் நம்பிக்கையும் நம்மை விட்டு நகர்ந்து விட்டதைத் தடுக்கமுடியவில்லை.

ஆரம்பக் காட்சிகள், யதார்த்தத்தைத் தழுவிய கலை அழகுடன் நகர்வது இயக்க சாமர்த்தியம். வேலைக்குப் போகப் பிரியப்படாது, மனைவி சாம்பாத்தியத்தில் வாழ ஆசைப்படும் புருஷன், வாசலிலே அமர்ந்திருந்து அவள் வந்ததும் வக்கணையாய், அசிங்கம் பிடித்த சந்தேகத்தனமாய் கேள்வி கேட்பதும்.... அதைத் தொடர்ந்து, அடித்து உதைப்பதும் நிதர்சனம். எமது அக்கம் பக்கத்திலும் சொந்த வீடுகளிலும் கூட, இப்படியான சம்பவங்களைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பழக்கப்பட்டதால் இக்காட்சிகளில் மனது பாதிப்பாகிறது. இயற்கையான காட்சி! இயற்கையான புருஷன்!

அடி விழவிழ "உங்களுக்கு நாகரீகமா பேசக்கூடவா தெரியுது?" என்று மனைவி கேட்பதும் தனது அப்பாமிது வன்முறை பிரயோகிக்கப்பட புருஷனை விட்டைவிட்டு விரட்டி அடிப்பதும் -காலம் காலமாய் தமிழ் சினிமாவுக் கென்றே உற்பத்தி செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் மாமூலான 'றெடிமேட்' மனைவி.

இயக்குனர் தனது ஆளுமையை வெளிக்கொணர்வதற்காக நட்ஷத்திர நாயகர்களை புறக்கணித்துவிட்டு, மலிவு விலை நாயகர்களை தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றார் (செலவை குறைப்பதற்காகவும்). பாத்திரங்களின் அசைவு,

முகபாவம், பேச்சுத் தோரணை என்று அத்தனையிலும் சக்தியின் ஆளுமை முழுமையாக இருக்கிறது. இத்தனை காலமும் பாதி ஆடையுடன் நாயகனுக்குப் பின்னால் ஓடிக்கொண்டு திரிந்த ரூபினியை நாம் எதிர்பாரக் காத அளவுக்கு நடக்கச் செய்திருப்பது சக்தியின் தனித்தன்மை.

பத்திரிகைக்காரர் மீதும் இலக்கியம் படிப்பவர் மீதும் மூலக்கதை உருவாக்கிய திலகவதிக்கு என்ன கோபமோ தெரியவில்லை. இருவரையும் வில்லன்களாக உருவாக்கியிருக்கிறார். ஆட்பலமும் இன்றி, ஆயுத பலமும் இன்றி வெறும் வாயாலும் போவாலும் பழிவாங்குகின்ற சோக்கான வில்லன்கள். பாவம் விபத்தில் சிக்கவைத்து சாகடித்துவிடுகின்றார்கள்.

'பாவம் செய்பவர்கள் அநியாயமான சாவு வந்து இறந்து போவார்கள்' என்று இதிகாசங்களில் சொன்னார்கள். அதையே சினிமாக்களில் இன்றும் சொல்கின்றார்கள். சக்தியும் அதையேதான் சொல்கின்றார். கதையைப் பற்றிய கலந்துரையாடலில் இதைப்பற்றி அதிகம் சிந்திக்காது படமாக்கியது- படம் பீம்சிங் காலத்தை ரூபகப்படுத்துகிறது.

நாவலாசிரியரின் கதை என்பதாலோ அல்லது சக்தி தொலைக்காட்சித் தொடர்களில் அதிக கவனம் செலுத்துவதாலோ என்னவோ தெரியவில்லை படம் முழுவதும் தொலைக்காட்சித் தொடர் பார்ப்பது போன்ற

உணர்வே ஏற்படுகின்றது. எம்.எஸ். விஸ்வநாதன் பாவம்; ரொம்ப பவும் களைத்துப் போய்விட்டார். படம் தொடங்கி முடியும் வரை மூச்சு வாங்குகின்றார். உங்க வேகத்துக்கு நம்மால் ஓடிவர முடியாதுப்பா' என்பது போல் இடைக்கிடை குறிய்பாக பாடல்களில் இயலாமை தட்டுப்படுகிறது.

விடுகதை ஒரு தொடர்கதையில் விஜயன் செய்த கதாபாத்திரத்தை சுருக்கி, ரூபினி வீட்டு வேலைக்காரராக வரும் ஜனகராஜ் செய்கிறார். எசுமானியுடன் ஒரு சகோதரியாக, சிலசமயம் மகளாக யுகிவரும் இவர் எப்படித்தான் கடைசியில் எசுமானிக்கு கணவனாக சம்மதிக்கின்றாரோ தெரியவில்லை. இது மனதுக்குள் உறுத்துகின்ற கேள்வி. ஜீரணிப்பது சிரமமாய் இருக்கிறது. சற்று நிதானித்து இன்னும் கொஞ்சம் யதார்த்தத்தை இணைத்து, சினிமாத்தனத்தைக் குறைத்திருந்தால் முழுமையான கலைப்படையை கொடுத்திருக்கலாம். யதார்த்தம், கலை, சினிமாத்தனம் என்ற மூன்றையும் சமனான அளவில் கலந்திருப்பதால் இது எவ்வகைப் படம் என்பதை ஜீர்மணிப்பது சிரமமாகிறது. ஆனால் வியாபார நோக்கத்தை விட, ஒரு தகவலை மக்களிடம் சேர்ப்பிப்பதே இயக்குனரின் குறிக்கோளாக இருக்கிறது. அந்தவகையில் ஓரளவு திருப்தி! முடிவாக 'பத்தினி' பெண்ணை பெண்களுக்குப் பிடிக்கும்! பெண் நிலைவாதிகளுக்கு இன்னும் பிடிக்கும்!

கதிரையில வந்தமர்ந்த பூமரம்

இலங்கையிலிருந்து

பூமரம், வந்தமர்ந்தது கதிரையில் தன் குறையைச் சொன்னது;

மழை இல்லை முகில்கள் கருகிச் சாம்பல் பறக்கிறது இந்த நிலைக்குள்ளே கணினி கட்டுவது எப்படி உங்கள் மூக்கில் இனிக்கின்ற வாசம் உறப்பதி செய்வது சிரமமே!

எழுந்து அசைந்து இருந்தது ஒருதரம் பூமரம்.

நான் குடிக்கக் கொடுத்த தண்ணீரைக்கூட அன்று அது மறுத்தது. முன்பு வருகின்ற வண்ணத்துப் பூச்சிகள் கோடையில் கருகி நான் மெலிந்த பிற்பாடு வருவதில்லையே என்று சொன்னதும் அதன் கண்களில் நீர் சுரந்தது.

பருகுசு என்று நான் கோப்பியைக் கொடுத்தேன். இரண்டு கையாலும் வாங்கிய பூமரம்; இந்த நிலையிலும் காசங்கள் வந்து எனது கிளைகளில் குந்திக் கழிப்பதும், செத்த இலைகளை கொத்திவிடுவதும், பெரிய வருத்தமே!

பூமரம் கோப்பியை பருகவே இல்லை சொல்சீசு சொல்லியே கதிரையைச் சுரண்டி சுரண்டி இருந்தது.

— சோலைக்கிளி

இன்னுமா?

இலங்கையிலிருந்து

நிடரெனப் பயங்கர வெடிச்சத்தம், இருளைக் கிழித்தபடி! எல்லோரும் துடித்துப் பதைத்து எழுகின்றோம்.

ஐயோ, என்றை ராசா! அம்மாவின் அவலக் குரல்.

அம்மா எழுந்து எனக்கருகே ஓடிவந்துவிடுகிறாள். அம்மாவுக்கு உடல் பதறிக்கொண்டிருக்கிறது. சின்னவள் அம்மாவின் அரவணைப்பிற் கருண்டு கிடந்தவள். அவள் நல்லாப் பயந்து போனாள். விக்கி விக்கி அழுகிறாள். அம்மாவின் பின்னால் அவளும் ஓடிவருகின்றாள்.

ஓரே வீதி..... குழப்பம்..... கலக்கம்... "ஏனப்பா குளறுகிறாய்.... விளக்கைக் கொளுத்து!" அப்பாவின் குரல் இயல்பாக இல்லை - காற்றில் ஆடும் விளக்குச் சுடர் போலப் படபடக்கின்றது.

லயிற்வைப் போடுவதற்கும் பயம். அம்மா விளக்கை ஏற்றுகின்றாள்.

இப்பொழுது எல்லோரும் வந்து என்னைச் சும்ந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். நாள் படுக்கையைவிட்டு எழுந்து அவர்களுக்கு மத்தியிற் குந்தி இருக்கின்றேன்.

அம்மாவின் உடல் இப்பொழுதும் நடுங்குகிறது; மூச்சு இரைக்கிறது.

அப்பாவின் முகத்திலும் கலவரம்... குழப்பம்.

சின்னவளுக்கு நேரே மூத்த என் தம்பி, அப்பாவைப் பிடித்துக்கொண்டு அவருக்குள் ஓடுங்குகிறான்.

சின்னவள் அம்மாவின் மடிக்குள்ளே கருண்டுபோனாள்.

மூத்த தங்கைகள் இருவரும், எனக்கு மிக நெருக்கமாக இருபக்கங்களிலும் குந்தி இருக்கிறார்கள்.

நடுவில் களாகப் பிறந்த இரு தங்கைகளும் எனக்கு முன்-பருந்துக்குப் பயந்த கோழிக் குஞ்சுகளாகக் குறாவிப் போய் இருக்கிறார்கள்.

நான் இவர்களுக்கெல்லாம் எதிர்காலத் தாய்க்கோழி. அப்பா, அம்மாவுக்கு நம்பிக்கை நட்சத்திரம் - நிழல் தரும் விருட்சம்.

அம்மாவின் "ஐயோ...!" என்ற அவலக்குரல், தன் ஊனாக உதிரமாக என்னைச் சுமந்து பெற்ற ஒரு அன்னையின் குரலாக

இல்லை. இந்த மண்ணின் அம்மாக்களின் இதயங்களிலிருந்து எழும் உயிரின் குரல். இப்பொழுது எத்தனை வீடுகளில் இந்தப் பதற்றம்... கலக்கம்.... ஏக்கம்!

குட்டுச் சத்தங்கள் மேற்குத் திசையில் தொடர்ந்து கேட்கின்றன.

நேற்று மாலையில் மனசு சொல்லியது. இரவு வந்து படுக்கையில் விழுந்து...

துயிற் பேர்வையால் மூடி உறங்குவதற்குப் பிரயத் தனித் தபோது...

பேர்வையை உதறித்தள்ளிக் கொண்டு மனசு சொல்லியது:

"நானை என்னவோ நடக்கப்போகிறது" அம்மாவின் விழிகள் அந்தியிலேயே

பிதுங்க ஆரம்பித்துவிட்டன. அப்பா முகம், கறுத்து

இறுகிப்போனது.

வீட்டிலிருந்து ஒரு கிலோ மீற்றர் தொலைவும் இருக்காது.... பொழுது கருடும் வேளை...

இறக்க வண்டி ஒன்று கண்ணி வெடியிற் சிக்கிச் சிதறிப் போனபோது... அப்பாவும் அம்மாவும் இப்படி ஆனார்கள்.

அப்பொழுதே... அநு பவப்பட்ட மனசு சொல்லியது.

நானைக்கு என்னவோ நடக்கப்போகிறது

இன்னும் ஒரு மணிநேரத்துக்கு மேல் காத்திருக்க வேணும், கிழக்கு வெளிப்பதற்கு. அம்மாவால் அதுவரை பொறுமையாகக் காத்திருக்க முடியவில்லை; அவசரப்படுகிறார். இருளில் எப்படி என்னியே போவது? கொலைகாரர்கள் எங்கே பதுங்கியிருக்கின்றார்களோ!

ஐயோ, இப்பா என்ன செய்யிறது!" அம்மா மனசு அந்தறிக்கின்றது.

எப்படியும் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மனசு துடிக்கிறது. கண்கள் கசுந்து வடிகின்றன.

"நேத்தைக்கே என்றை ராசாவைத்

தூரக் கொண்டுபோய் விட்டிருக்க வேணும்”
 “பொழுது பட்டாய் போலை எங்கே
 போகிறது! கொண்ணருந்தானே வந்திட்டுப்
 போனவர”

அப்பா பெருமூச்சு விடுகிறார்.
 என்னுடைய பூதுமை, அம்மாவை
 எதிர்க்காமல் அப்பா எழுந்து அடுக்களைக்குட்
 போகின்றார்.

தொடர்ந்து குடு... இடைக்கிடை
 ஷெல்.... அரைமணி நேரத்துக்கு மேலாகச்
 சத்தங்கள் எழுகின்றன.

எங்கள் தலைகளில் ஷெல் வந்து
 விழுந்து விடுமோ... என்ற உயிர்ச்சம் மனசுக்குள்.
 சூரியனைச் சூழ்ந்து நிற்கும்
 கோள்கள் போல... அம்மாவும் என் உடன்
 பிறப்புக்கும் என்னைச் சுற்றி. அவர்களின் ஏங்கும்
 விழிகள் என்னை மொய்த்துக் கிடக்கின்றன.

இன்னும் ஒரு ஆண்டு கழிந்து
 போனால், நான் பல்கலைக்கழகம் போய் விடுவேன்
 என்பது அப்பா, அம்மா, மாமா இவர்களின்
 எதிர்பார்ப்பு. ஒருவேளை அப்படி நடக்கவும்
 கூடும்.

ஆனால் பல்கலைக்கழகமும் இந்த
 மண்ணில் தானே இருக்கிறது!

அங்கு போய்விட்டால் எப்படி
 என்னைப் பாதுகாக்க முடியும்? “இளந்தாரிப்
 பிள்ளையளின்ரை இரத்தம் குடிக்கத்
 திரியிறான்கள்” என்று என்னை நினைத்து
 நிற்கும் அம்மா சிந்தும் கண்ணீர் எப்படி
 ஆறும்?

அப்பா கோபி போட்டு வந்து
 எனக்குத் தருகிறார்.

எனக்குக் கூச்சமாக இருக்கிறது.
 “நீங்களும் குடியுங்கோவன்!” அம்மா
 சொல்கிறார்.

“வேண்டாம்”
 அப்பா மறுத்துவிடுகிறார்.

நான் எழுந்து வாய் அலம்பி,
 தயக்கத்துடன் கோபியை எடுத்துக்
 குடிக்கிறேன்.

அம்மாவின் விழிகள் குளமாகின்றன.
 இந்தக் கோப்பியின் பிறகு இன்னொரு
 கோப்பி குடிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக்
 கிடைக்காமலும் போகலாம்... என்று அம்மா
 மனசு எண்ணி இருக்கக் கூடும்.

தொடர்ந்து குடு... ஷெல்....
 வெடித்துச் சிதறும் மரண ஓசைகள்.

எந்தெந்த உயிர்களை இவைகள்
 இப்போது குடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனவோ!
 மனசுக்குள் கோரக்காட்சிகள் அங்கமங்கமாகச்
 சிதறிப் போகின்றன.

இன்னும் காகங்கள் கரையவில்லை;

சேவல்கள் கூவவில்லை. யமதூதர்களின்
 மனிதவேட்டையினால் எழும் மரண ஓலங்களில்
 எல்லாமே மூச்சடங்கிப் போய்விட்டனபோலும்!
 கிழக்கு வெளுக்க ஆரம்பிக்கிறது.

முகம் தெரியும் வெளிப்பு.
 கீழ்வானில் குருதிவெள்ளம் பெருகிக்
 கொண்டிருக்கிறது.

அப்பா சயிக்கிளை எடுக்கிறார்.
 “வா, தம்பி!”

தாய்ப்பூனை குட்டியை வாயிற
 கொண்டோடுமே, அதுபோல அப்பா
 என்னைக் கொண்டோட்போகின்றார்.
 இது மாச்சரிய சம்பந்தம்.
 எனக்கு இதுவும் வெட்கமாகத்தான்

இருக்கிறது.

இளையவர்களைப் பாதுகாப்பாக
 வீட்டின் உள்ளே நிறுத்திவிட்டு, அம்மா வெளியே
 வருகின்றார். இரு கரங்களினாலும் எந்தலையைப்
 பிடித்துத் தாழ்த்தி, கன்னங்களில் மாறிமாறி
 முத்தமிடுகின்றார். அம்மாவின் விழிகளால் இதயம்
 வழிகின்றது. கால்கள் நடுங்குகின்றன.

நான் மாமாபோல. அப்பாவின்
 தலைக்குமேல் ஒங்கி உயர்ந்த வளர்த்தி. ஆனால்
 அம்மா மனசில் நான் இப்போதும் பச்சைக்
 குழந்தை.

என் மனசுக்கும் அம்மாவின் இந்தக்
 கசிவு இப்போது சுகமாகத்தான் இருக்கிறது.
 இந்த அணைப்பு ஆறுதலைத்தான் தருகிறது.
 அம்மா முற்றத்தில் நின்று
 இரு கரங்களையும் கூப்புகிறார்.
 குலதெய்வங்களுக்கு வேண்டுகல் பண்ணுகிறார்.

“நேரை அண்ணா வீட்டை போங்கோ!”
 அப்பா பேசவில்லை.

எனக்குத் தெரியும் அம்மா
 இப்படித்தான் சொல்லுவா.... அப்பா அங்கேதான்
 கூட்டிப் போவார்....

பதற்றமான இந்த வேளையிலும் ஒரு
 தடவை சிரிக்க வேண்டும்போல மனசுக்குள் ஒரு
 கெக்கலிப்பு.

அம்மா சில சமயங்களில் இப்பொழுதும்
 சொல்லுவதுண்டு:

காய்ச்சல் வந்தாலும் ‘மாமாவைக்
 கூட்டிக்கொண்டு வாருங்கோ’ என்று தான்
 மூத்தவன் சொல்லுவான், சிறிசிலை.”

அப்போது ஒரு நாள் அப்பா
 நினைவுபடுத்தினார்:

முத்தவனைப் பெற ஆண்பத்திரிக்கு
 வெளிக்கிட்டு நிண்டு கொண்டு, அண்ணாவை
 இன்னும் காணவில்லை.... போய்க்
 கூட்டிக்கொண்டு வாருங்கோ... என்று நீயுக்
 சொன்னீ!”

மாமா மீது அப்படியொரு நம்பிக்கை அப்பா சயிக்கிளில் ஏறிக் கொள்ளுகிறார். எனக்கு மனசுக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது, அப்பா என்னை ஏற்றிக் கொண்டு போவது.

"சத்தி வளைச்சுப் போட்டான்களாம்; ஒரு இடமும் போகோலது."

சிலர் சொல்லிக் கொண்டு ஓடுகிறார்கள். மாமா வீடு அதிக தூரமில்லை. ஐந்நூறு மீற்றர் தூரத்துக்குக் குறைவாகவே இருக்கும்.

நாங்கள் போய்ச் சேரும்போது.... நிலம் வெளிக்கும் வரை காத்திருந்த மாமா புறப்பட்டுவிட்டார், என்னைத் தேடிக்கொண்டு வருவதற்கு.

நாங்கள் விட்டுக்குள் நுழைகின்றோம். மாமா கூடத்து வெளிக் கதவை மூடியும் மூடாத நிலையில், தூக்கக்கலக்கம் நிறைந்த விழிப்போல விட்டுவைத்து உள்ளே வந்து உட்காருகின்றார்.

"சத்தி வளைச்சிருக்கிறான்களாம்" அப்பா சொன்னபோது, மாமாவின் தலை அசைகிறது.

மாமாவுக்கு முன் கூட்டியே அது தெரிந்திருக்க வேணும்.

மாமா முகத்திலும் வழமையான அந்த ஒளி இல்லை; தெளிவில்லை. மாமாவும் குழம்பித்தான் போனார்.

சற்றுநேர மௌனத்தின் பிறகு மாமா சொல்லுகிறார்:

"நீங்கள் போய்கோ! பின்னையள் தனியு... தம்பியை நான் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன். தம்பியை அவன்கள் கூட்டிக் கொண்டு போறதெண்டால்... என்னையும் சேர்த்துக் கொண்டு போகட்டும்."

இதுதான் மாமா. எனக்கு மெய் சிலிக்கிறது. மாமா முகத்தை நிமிர்ந்து நோக்க முடியவில்லை. மனசு உள்ளே கசிகிறது.

அப்பாவுக்கும் என்னை விட்டுப் போக மனசில்லை. அப்பா வழமை போல மௌனமாக இருக்கின்றார்.

மாமா தருணம் வாய்க்கும் போதிலெல்லாம் எனக்குச் சொல்லுவார்:

"தம்பி குடும்பத்திலை மூத்தவன் நீ. அடுத்த தலைமுறையின் முதல் வாரிசு. எங்கடே குடும்பங்களுக்குத் தலைவன் நீ. உன்னால்தான் எங்கடே குடும்பம் தழைக்க வேணும். இதுகளை யோசிச்சு நட!"

இந்த மாமா தான் சிறுபராயத்தில் எனக்குச் சொல்லித் தந்திருக்கிறார் -

அச்சந் தவிர

ஆணமை தவறேல்"

- பாரதியின் புதிய ஆத்திசூடி.

இப்பொழுது என்னைப்

பாதுகாப்பதற்காக, தன்னையே பணயம் வைக்கிறேன் என்கிறார். இது மாமாவின் வீரமென்றால்... மாமா எனக்குச் சொல்லிச் சொல்லி உன் உதிரத்தில் ஊறிப்போன புதிய ஆத்திசூடி...?

நான் எதற்காக அஞ்ச வேண்டும்? எங்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறான் கொலை வெறி பிடித்த எதிரி. அவன் கையில் ஆயுதம் இருக்கிறது. என் கை வெறுங்கை. என்னுடைய கையிலும் ஆயுதம் இருந்தால்...?

மாமா வலைக்குள் பந்தொன்றைப் போட்டு முற்றத்து மாமரக் கிளையில் அதைத் தொங்கவிடுவார். கிறிக்கெட் மட்டையை என் கையில் தந்து மெல்ல மெல்ல அந்தப் பந்தை அடிக்கப் பழக்குவார். மாமாஸைப் போல கிறிக்கெட் மட்டையைப் பிடித்த கரந்தான் இது. ஆனால் நான் இந்தச் சமயத்திலும் கிறிக்கெட் மட்டையைப் பிடித்துக் கொண்டு நிற்க முடியுமா?

சனநடமாட்டம் முற்றாக இப்பொழுது நின்று போனது. மக்கள் வாழும்பிரகம இல்லாது மூச்சடங்கிப் போன சூனியப் பிரதேசம்.

ஆரம்பத்தில் மேற்குத் திக்கிலிருந்து எழுந்த சூட்டுச் சத்தம், இப்போது சுற்றி வளைத்து நான்கு திசைகளிலும் கேட்கிறது. குரல்வளையைக் கரங்களினால் நெரிப்பது போல, அது நெருங்கி நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது.

உருந்து மாவில் தேங்காயத் துருவலும் சீனியும் சேர்த்து காலை உணவு மாமி தயாரித்து விட்டார்: எனக்கு மிகப் பிரியமான உணவு. ஆனால் இப்போது உணவு உண்ணும் நிலையிலா இருக்கிறோம்! மாமி என்னைப் பிடித்து வற்புறுத்துகிறார். மாமாவும் சொல்லுகிறார். நான் சாய்விட்ட தாகப் பேர் பண்ணிக் கொண்டு எழுந்து விடுகிறேன். மாமாவின் பிள்ளைகள் சின்னவன்கள். ஆரம்பத்தில் அவன்களுக்குருந்து அச்சம் இப்போது சற்றுக்குறைந்து போனது. அவன்கள், அத்தான்...அத்தான் என்று என்னோடு ஒட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். பள்ளிப் புத்தகங்களெனக் கையில் எடுத்து வந்து "படம் வருமோ... வராதோ!" விளையாட ஆரம்பிக்கின்றார்கள். இடையிடையே என்னையும் தங்களின் விளையாட்டுக்குள் இழுக்கின்றார்கள்.

மாமா, அப்பா இருவரும் வெறும்கோப்பி மாத்திரந்தான். மாமா ஓயாது அப்பாவோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். மனசில் கலக்கமில்லாது இருப்பது போல அவர் காட்டிக் கொள்ள எத்தனிக்கிறார். ஆனால் இருவர் முகங்களும்

காய்ந்து போய்க் கிடக்கின்றன. மாமா கொஞ்சம் வித்தியாசமான மனிதர். அடிமைத்தனம் எந்த உருவத்தில் வந்தாலும் அதனை மூர்க்கமாக எதிர்க்கின்றவர். மனிதநேயம் மாமாவின் உயிர் மூச்சு. வெளிப்பார்வைக்கு இறுக்கமான மனிதர் போலத் தோன்றும் இளகிய நெஞ்சம் மாமாவுக்கு. அநீதியைக் கண்டால் ஆக்குரோசம் கொள்ளுவார். ஆண்மை இல்லாதவனுக்குச் சினம்பிப்படி வரும்? என்று கேட்டுக் கேளியாகச் சிரிப்பார்.

மாமா துடிப்புள்ள இளைஞனாக இருந்த காலத்தில், மூடக் கொள்கைகளை எதிர்க்கும் தமிழ்நாட்டுக் கழகமொன்றின் சீர்திருத்தக் கருத்துகளைப் பின்பற்றினாராம். அதை இப்போது சொல்லிச் சொல்லி மாமா சிரிப்பார். தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்கள் இப்போது சினம்பிப் பூய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாமா பழைய வாசனையோ என்னவோ, இன்னும் கோயில்களுக்குப் போவதில்லை.

இந்த மாமாதான் சில தருணங்களில் என்னை ஒரு அர்ச்சனனாக்கி, அவனுக்கு வில்வித்தை பயிற்றும் துரோணாச்சாரியாராகத் தான் மாறிவிடுகின்றார்.

"அர்ச்சனா, பூ தெரிகிறதா?"

"தெரிகிறது"

"பிஞ்சு...?"

"தெரிகிறது"

"காய்...?"

"தெரிகிறது"

"கனி...?"

"தெரிகிறது"

"கிளை...?"

"தெரிகிறது"

"வேறு என்ன தெரிகிறது?"

"மரமே தெரிகிறது சுவாமி"

"அர்ச்சனா, நீதான் வீரன். வில்லுக்கு விஜயன் என்ற சொல் உனக்குப் பொருந்தப் போகிறது"

மாமா மனசு நிறைந்து விடுகின்றது. எங்கள் குடும்பம் என்னும் மரம் அதன் கிளைகள்... பூக்கள்... பிஞ்சுகள்... எல்லாம் என் கண்களுக்குத் தெரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். குடும்பமே எனக்கு இலக்காக இருக்க வேண்டும். இதுதான் மாமா மனசின் ஆதங்கம். மாமாவிடம் அறிவுத்திறன் உண்டு. நியாயப்படுத்தும் சாதுரியங்களும் நிறைய உண்டு. ஆனால் இவைகளைல்லாம் இன்று சாதனைகளாகா.

எங்கள் எதிரி வந்து கொண்டிருக்கிறான், இரத்த வெறுகொண்டு. அந்தப் பிசாசிடம் மாமாவின் திறமைகள்

அனைத்தும் ஒரு கணத்தில் மரணித்துப் போய்விடும்.

என்னைப் பொத்திப் பொத்திக் காக்கும் மாமாவின் அன்பு... திக்கற்றுத் தவிக்கும் அம்பாவின் சரவீழிகள்... அப்பாவின் இறுக்கமான மெளனத்தில் ஒளிரும் பாசம்...

இவைகள்தான் குடும்பத்தின் கீழ் என்னைக் கட்டிப் போடுகின்றன.

இப்போது குட்டுச் சத்தங்களின் கோரத் தகிப்பு கொஞ்சந் தணிந்தது போலத் தோன்றுகிறது.

நேரம் நடுப்பகல் தாண்டி இரண்டு மணித் தியாபங்களுக்கு மேலாகிப் போய்க்கொண்டிருக்கும் வேளையில்...

மாமப்பின் ஒருங்கிய குரல் அஞ்சி அஞ்சி மெல்லக் கீச்சிடுகின்றது:

"வாரான்கள்... வாரான்கள்..."

பச்சைவரிக் காக்கிச்சட்டைகளின் கீழ், கனத்த சப்பாத்துக்கள். வேலிப்பொட்டுக்குள் வரிசையாக அசைகின்றன.

நெஞ்சு படபடக்கிறது. சுவாசிப்பதற்குக் காற்றே இல்லாது போனதோ!

நெஞ்சில் மூச்சு முட்டுகிறது. முகம் கண்டிப்பாகிறது, உதடுகள் வரண்டு போகின்றன. வயிற்றில் மலஉபாதை, சிறுநீரீக் கடுப்பு.

வியர்வை வழிந்தோடுகிறது.

கனத்த சப்பாத்துக்கள் தொடந்து... தொடர்ந்து வரிசை... வரிசையாகப் போய்ப்... போய் முழக்குகின்றன.

"நல்ல காலம்... அவர்கள் உள்ளுக்கு வரவில்லை"

மாமி நிம்மதியாக மூச்சு விடுகின்றார். கொய்த மலர்களுக்கு நீர் தெளித்ததுபோல முகங்கள் மெல்ல சரணிக்கின்றன.

குட்டுச் சத்தம் ஒன்று இரண்டாகி இறுதியில் அடங்கிப் போகிறது.

சற்றுநேர மெளன குளியத்தின் பிறகு தெருவில் ஒரு சயிக்கின் போகிறது. அதன் பிறகு இன்னொன்று.

நாங்கள் அஞ்சினது போல எனக்கொன்றும் நடந்துவிடவில்லை. அதனால் எல்லாமே நல்லபடியாக நடந்து முடிந்ததாக ஒரு எண்ணம். மாமா, அப்பாவுடன் என்னை அழைத்துக் கொண்டு இனி வீட்டுக்குப் போகலாம் என்கிறார். நாங்கள் வெளியே வந்து புறப்படுவதற்குத் தயாராகும் சமயம்...

பூமி அதிருகின்றது; பயங்கரமான குண்டொன்று வெடித்து ஒரு கண இடைவேளையில் மாறிவரிறது.

நாங்கள் அதிர்ந்து குலங்கிப் போனோம்.

"என்ன நடந்தது? என்ன நடந்தது?"

கேள்விகள் மனசில்; மீண்டும் முகங்களிற் பீதி.

நாங்கள் திரும்ப வந்து அமர்ந்து கொள்ளுகிறோம்.

பொறுமையாக அமர்ந்திருக்க இயலவில்லை. எகசு தவிக்கிறது.

மாமா துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். எதுவோ நடந்துவிட்டது... அப்பாவிப் பொதுமக்களுக்கு எதுவோ நடந்துவிட்டது.

மாமாவுக்கு வீட்டுக்குள் இருக்க முடியவில்லை. எழுந்து மெல்ல வெளியே வருகின்றார். மாமாவைத் தொடர்ந்து அப்பா... பின்னால் நான்.

தெருவில் இறங்கி மாமா அங்குமிங்கும் நோட்டமிடுகிறார்.

மாமாவின் வீட்டிலிருந்து நான்கு வீடுகள் தள்ளி யோகலிங்கத்தின் வீடு. யோகலிங்கம் கடந்தொழிலாளி. கடற்கரை ஓரமாகத்தான் இப்போது அடிக்கடி தொல்லைகள். கடந்தொழில் செய்யவும் முடிவதில்லை.

அவர் கிராமத்துக்குள்ளே புதிதாக வந்து குடியேறி இருக்கின்றார். இப்பொழுது வெடித்த பயங்கரக் குண்டுகள் கடற்கரைப் பிரதேசத்துக்குள்ளேதான் வெடித்திருக்க வேண்டும். அவரும் தெருவுக்கு வந்து அந்தர்ப்பட்டுக்கொண்டு நிற்கின்றார்.

மாமா வெளியே வந்து நிற்பதை அவர் கண்டுவிடுகின்றார்.

"ஐயோ, உங்களுக்குத் தெரியுமா சங்கதி?" கேட்டுக்கொண்டு பதற்றத்துடன் ஆத்துப்பறந்து ஓடிவருகின்றார்.

"என்ன... என்ன விஷயம்?"

"மாமாவின் குரலும் தடுமாறுகின்றது.

ஒரு ஐம் பது அறுபது பேர்வரையிலை இருக்குமா... எங்கடை வாசியசாலைக்குள்ளே அடைச்சு வைக்கப்போட்டு, குண்டு வைச்சுக் கொண்டு போட்டான்களாம்."

மாமா தலையிற் கைவைத்த வண்ணம் நிலத்தில் குந்திவிடுகின்றார்.

அப்பாவின் கண்கள் என்னை நோக்கிக் கலங்குகின்றன.

என் கரங்கள் பிடிறுகுகின்றன; கிறிக்கெட் மட்டையைப் பிடிக்க அல்ல...

"ஆரார் துடித்துடிச்சுச் செத்தார்களோ!" யோகலிங்கம் குரல் வெம்புகிறது.

"வேறா ஆர்...! நாங்கள் தான்... எங்கடை சணங்கள்... மனிதர்கள்தான்..." மாமாவின் குரல் உடைந்து போய்விட்டது.

விபரம் எதுவும் தெரியவில்லை. யாரிடம் கேட்டு அறிவது? ஏங்கிக் கொண்டு நிற்கும்போது...

தெருவில் ஒரு இளைஞன்,

கயமேம்பாட்டுடன் கூடிய கபீட்ச வாழ்வுக் கேதுவான தன்னம்பிக்கையுடனும் பல புத்தகங்களை எழுதிக் குவித்துப் பெரும் பணமும் புகழும் பெற்ற அமெரிக்க எழுத்தாளர் டேல் கார்னியைப் பலரும் அறிந்திருப்பார்கள். இவரது புத்தகங்களில் மிகவும் புகழ்பெற்றது How to Win Friends and Influence People என்பதாகும். வேடிக்கை என்னவென்றால் இவரது புத்தகத்திற்கு இந்தியாவில் உள்ள மவுசிகளைக் கொண்டு இவரது அனுமதி பெற்று, இதே புத்தக முகப்பிணைப் போன்று பெயரிட்டு Baccardi எனும் குடிவகைக்கான விளம்பரப் பிரசுரங்கள் அதன் போத்தலும் குறித்த விளம்பரப் புகைப்படத்துடன் வெளியிடப் பட்டிருப்பதுதான். பணத்தாசை யாருக்குத் தான் இல்லை. டேல் கார்னிக் மட்டும் விதிவிலக்கா என்ன? -மாவலன்

கடற்கரைத் திக்கிலிருந்து சயிக்கிலில் வேகமாக வந்துகொண்டிருக்கின்றான். அவன் யோகலிங்கத்தின் பழைய குடியிருப்புக்குக் கிட்ட உள்ளவன்.

யோகலிங்கம் அவனைக் கண்டதும் ஆவலாதிப்படுகிறார்.

அவன் எங்களை நெருங்கி வருகின்றான்.

"என்ன தம்பி, அவசரமா...?"

யோகலிங்கம் விசாரிப்பதற்கு முற்பு கேட்டு வைத்த முறைமைக் கேள்வி.

சயிக்கிலின் வேகம் சற்றுத் தணிந்து மெல்ல ஊருகிறது.

"ராத்நிரி சாத்துப்படிக்கு மாலை கட்டப்போன சித்தப்பாவையும் தம்பியையும் இன்னும் காணண... அதுதான் தேடிப்போறன்"

"அது சரி தம்பி... ஆரார் உங்கை செத்ததாம்?"

"நீங்கள் கவலைப் படாதையுங்கோ அண்ணை... எங்கடை ஆக்கள் ஒருதருமில்லை. அது உ... எல்லாம் சமரவாகுப் பள்ளரும் இலந்தைக் காட்டு நளவருந்தாளாம்"

அவன் அவர்சியமாகச் சொல்லிக் கொண்டு சயிக்கிலை வேகமாக மிதிக்கிறான்.

மாமா பட்டென்று எழுந்து நிற்கிறார். அவர் விழிகளில் இரத்தம்.

எனக்கு கரங்களின் இறுக்கம் தளர்ந்து, கால்கள் சேர்ந்து போகின்றன...

கே. டானியல் அவர்களுடன் ஓர் இலக்கியச் சந்திப்பு

-ப்ரகாஷ்

தமிழ்நாட்டிலிருந்து

(தொடர்ச்சி)

ம்: தமிழில் எழுதுகிற எழுத்தாளர்களில் நீங்கள் ஓரளவுக்கேனும் விரும்புகிற படைப்பு யாருடையது?

டா: எதை எழுதுகிறார்கள்? என் பதை முதன்மைய்படுத்திய பின்னே, எதற்கு எழுதுகிறார்கள்? எப்படி எழுதுகிறார்கள்? யார் எழுதுகிறார்கள்? என்று பார்ப்பவன் நான். நேற்றைய முதல் நாள் சரியான ஒரு கருத்துக்காக எழுதியவர்கள், நேற்று அதற்கு மாறாக எழுதியும், இன்று இரண்டுக்கும் நடுவே ஒரு புதிய சித்தாந்தம் கூறி எழுதியும் வருகின்றனர். நேற்றைய முதல் நாள் மக்கள் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் எழுதியவர்கள், நேற்று அவர்களுக்கு விளங்காத விதத்திலும், இன்று யாருக்குமே விளங்காத விதத்திலும் எழுதி வருகின்றனர். இவர்கள் தவிர்த்து 1. செல்வராசன் 2. நீலபத்மநாபன் 3. ராஜதுரை 4. கணேசலிங்கன் ஆகியோரின் சிருஷ்டிகள் சில எனக்குப் பிடித்தமானவை.

ம்: எழுதுவது - எழுத்தாளனுக்கு - சமூகத்துக்கு - தனக்குமே - தேவையான ஒன்றா? செயலாவிட - எழுத்து - செயலுக்கேனும் உதவமா?

டா: எழுதுவது, எழுதுபவனுக்கு, அவன் உட்பட்ட சமூகத்துக்குத் தேவையான ஒன்றேயாகும். ஆனாலும் அது சரியான இலக்கை நோக்கிப் போகாதவிடத்து நிச்சயமாக யாருக்குமே தேவைப்படாததுமாகும். சரியான எழுத்து செயல்படத் தூண்டும் கருவிகளில் ஒன்று என்பதில் ஐயமே இல்லை.

ம்: இலக்கியம் இலக்கியம் என்று சொல்கிறார்களே! அது அப்பாவசியமான ஒன்றா? எது இலக்கியம்?

டா: எது இலக்கியம் என்பதற்கு சரியான விடை கிடைத்தால் அது சமுதாயத்துக்கு மிக அவசியமானதே. தனிமனிதனுக்கான சகல சுதந்திரங்களையும் அழித்து, எல்லாம் - எல்லாருக்குமான சுதந்திரத்தைப் பெற உதவும் இலக்கியம் எதுவோ அது மிக மிகத் தேவையானதே.

ம்: தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்கள் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

டா: ஒவ்வொரு எழுத்தாளனைப் பற்றியும் தனித்தனியே அறிந்து வைத்துக் கொள்ள என்னால் முடியவில்லை. பொதுவான கணியில் கீழ்க்கண்ட விதங்களில் அவர்களை வகைப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

1. அச்சவாகன முதலீட்டுக்காரர்களின் செல்லப்பிள்ளைகள்.

2. கருத்தைப் பணயம் வைத்துத் திறமையை பணத்துக்கு விற்பனையாக்கி வந்தவர்கள்.

3. சமூக மாற்றத்தின் கருவூலங்களைத் திசை திருப்பி கோணல் வழிகாட்ட, உடல் விவஸ்த்தைகளைப் பின்னக் கணக்காக ஆக்கும் வஞ்சகப் பணிகளுக்கு சேரம் போனவர்கள்.

4. ஏறிவந்த ஏணிகளை உதைத்துத் தள்ளிவிட்டு குருபீடம் அமைத்து வர்க்க சமரச புதுத் தத்துவம் காட்டுபவர்கள்.

5. சரியாகவோ பிழையாகவோ தமக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலச் சொற்பிரயோகங்களுக்குகந்த பாதிரிங்களைக் கண்டடைந்து, அவர்களுக்கு நாயக அந்தஸ்து கொடுத்து, தமிழையும் தமிழ் பேசும் பகுதியினரின் இளமைத் தகிப்புக்களையும் சர்வதேச அந்தஸ்துக்கு உயர்த்துபவர்கள்.

6. சமூக மாற்றத்திற்கான தத்துவ போதமடைந்தும், அவைகளை மக்களின் நடைமுறைகளை ஒருபீட்டுப் பயிரிட்டுப் பண்ணித் தேறியும், தெளிந்த கருத்துக்களை மக்களிடம் கொண்டு செல்லும் வசதிகள் அற்றும், பிரகார பேரக்கர்களின் ஒருக்குதல்களுக்கு உட்பட்டும் அதேவேளை ஒத்த கருத்துக்களை ஒருமைப்படுத்த முடியாமலும் நிற்பவர்கள் என்று ஆறு வகைகளுக்குப்படுகின்றனர்.

ம்: நீங்கள் லங்கா சாஸ்திரியப் பரிசு பெற்ற போது சிறையில் இருந்தீர்களே, ஏன்?

டா: அந்நிகைக்கெதிரான பேராட்டமென்பது பஞ்சத் திரைகளைவிடும் எதிரிகளைத் தாக்குவது போன்றதல்ல. அப்போதைய பலாத்கார நடவடிக்கைகளில் பங்கு எடுத்தமைக்காக - எழுதியதைப் பேசியதைச் செய்ய முற்பட்டமைக்காக.

ம்: எந்த லட்சியத்தை நாவலில் (பஞ்சமர்) சித்தரித்தீர்களோ அதே லட்சியத்துக்காக சிறை சென்ற நீங்கள், அந்த மக்களிடமிருந்தே எடுத்து அந்த மக்களுக்கே தருவதாகச் சொல்லும் அந்த லட்சியம் எது? உங்கள் பஞ்சமர் நாவலில் சித்தரித்த ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் இலங்கையில் நிகழ்ந்தவை என்று அறிகிறோம். அதை உண்மைச் சம்பவங்கள்

என்றே எழுதாமல், நாவல் என்ற இலக்கிய உருவத்தில் ஏன் சித்தரிக்க வேண்டும்? உண்மை என்றே எழுதலாகாதா?

டா: "இந்த நாவலுக்கான கருவை வரிந்து தேட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எனக்கிருக்கவில்லை. இதில் நடமாடும் பாத்திரங்களும் நான் சிருஷ்டிக்கவில்லை. இதில் வரும் சம்பவங்களும் கற்பனா லோகத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவைகளல்ல. எல்லாம் எதார்த்த உலகில்-அன்றாட வாழ்வில் எளிய மக்கள் எனக் கூறப்படும் பஞ்சப்பட்ட மக்கள் மீது சுமத்தப் பட்டுள்ள நுகர்த்தாயைக் கழற்றி எறிந்து, திணிக்கப்பட்ட கோணல் வாழ்வை நிமிர்த்த எடுத்த முயற்சிகள்-நடவடிக்கைகள்-போராட்டங்களிலிருந்து பெற்ற அனுபவங்களே. இந்த அனுபவங்களைப் புடமிட்டு மெருகிட்டுத் தருவதில் கலையம்சத்தைப் புகுத்தியிருக்கிறேனே தவிர வலிந்து எதையும் சிருஷ்டிக்கவில்லை"- இப்படி 'பஞ்சமர்' நாவலின் நுழைவாயிலேயே எழுதியிருக்கிறேனே!

சம்பவங்கள் மட்டும் இலக்கியமாகமாட்டா. அந்தச் சம்பவங்களோடு இயல்பாகவே ஒன்றிப்போகும் சித்திரிப்பு அமையும் போதுதான் முழுவுடிவம் பிறக்கிறது. அடிநாதமான முன்னையதோடு உருவமான பின்னையதும் சேர்ந்து கொண்ட சூழ்நிலை திலேயே அது நாவலாகிவிடுகிறது. அதனைத்தான், மக்களிடம் படிப்பது - அதைப் புடமிட்டு மக்களுக்கே திருப்பிக் கொடுப்பது என்று நாவல் நுழைவாயிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன்.

பி: ஜாதி வெறியும், இனக் கொடுமைபற்றிய போராட்டங்களும் இத்தனை உண்மையாக, நோடியாக இதற்கு முன் எந்தத் தமிழ் நாவலிலும் சித்தரிக்கப்பட்டதில்லை என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். ஆயினும் இத்தனை இன்னும் தமிழ் நாட்டில் வெளியிட வில்லையே நீங்கள்! ஏன்?

டா: நீங்கள் அறிந்து கொண்டது போல தமிழ் நாட்டினர்களுக்கும் இதை அறிய வேண்டுமென்பது சரியானதே. ஆயினும் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. தமிழ்நாட்டு சிருஷ்டிகளை இங்குள்ளவர்கள் தேடிப் படிக்கின்றனர். கலப்பதில் அவைகள் கிடைத்துவிடுகின்றன. இது வர்த்தக ரகசியம். அங்கிருந்து வரும் நல்ல சிருஷ்டிகளை ரசனைக்காக மட்டும் நான் படிப்பதில்லை. தமிழ்நாட்டு வாழ்க்கை முறை - அரசு முறை - அமைப்பு முறை - பிரதேச வேறுபாட்டு முறை - மொழி அமைப்பு முறைப்பாட்டு முறை - ஆசார அனுஷ்டான முறை - சமூக மாற்ற நிகழ்வுக்கான பரிணாம வளர்ச்சி முறை ஆகியவைகளைக் கற்றுக்கொள்ளவும் நமது

நாட்டின் தேவைக்கு ஏற்ற அளவுக்கு இவைகளைப் பயன்படுத்தவுமே நான் படிக்கிறேன். இதே போன்ற எண்ணம் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் எழுந்தால் தான் அது சரியான இலக்கியப் பரிவர்த்தனைக்கு வழிவகுக்கும். அந்த வழிகளில் ஒன்றாக "பஞ்சமர்" தமிழ்நாட்டில் பிரசுரமாக வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்குண்டு. ஆயினும் அதற்காக வெருடைய கால்களிலும் விழு வேண்டியதில்லை - அது முறையுமில்லை.

பி: உங்கள் மக்களுக்கு (போராட்டக்காரர்களுக்கு) உங்கள் நாவல் "பஞ்சமர்" உதவியதா? ரஷ்யாவில் புரட்சிக்காலத்தில் மாக்ஸிம் கார்க்கியின் உலகப் புகழ்பெற்று இப்போதும் விளங்கும் "தாய்" நாவல் கையெழுத்துப் பதிர்தியாகவே நாளிடம் சிறைச்சாலைகளிலும் பதுங்கு கிடங்குகளிலும் உழைக்கும் வர்க்கத்திடையே உதவியது போலப் "பஞ்சமர்" நாவலும் கையெழுத்துப் பதிர்தியிலே உலவியதா? பலன் எப்படி இருந்தது?

டா: இதில் துளிகூட சந்தேகமில்லை. கையெழுத்துப் பதிர்தியாக இதன் முற்பகுதி இயக்க ஜூழியர்களிடம் கைமாறிக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் தான் வரலாற்றுப் பெருமைக்குரிய போராட்டங்கள் வெடித்து "பஞ்சமர்" மக்கள் குறிப்பிடக்கூடிய பல உரிமைகளைப் பெற்றுள்ளனர். "பஞ்சமர்" மக்களின் துணிவான நடவடிக்கைகளில் "பஞ்சமர்" நாவல் தன்பங்கைச் சரியாகச் செய்துள்ளது.

பி: நீங்கள் எப்போது எழுத்துத் துறைக்கு வந்தீர்கள்? எப்படி? எழுத்துவதில் ஆர்வத்துக்கு யார் காரணம்? ஏன் எழுத்துகிறீர்கள்? எழுத்துக்கு நீங்கள் கொண்டுவந்த வழிமுறை எது? எப்படி?

டா: முதலில் காந்திய வாத்தையையும், பின்னர் சுயமரியாதை இயக்கத்தையும் ஏற்று வழிநடந்த நான், ஏற்குறைய நற்பத்தியேழும் ஆண்டளவில், தோழர் ஜீவானந்தம் அவர்கள் தன் தலைமறைவு வாழ்வில் இலங்கை வந்திருந்த போது, அவருடன் பெரும்பகுதி நேரத்தைக் கழித்தேன். அவர் நடத்திய இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் என்னை எழுதவைத்துவிட்டன. "வர்க்க முரண்பாடுகளைக் கூர்மைப்படுத்தி, அடிமாற்றத்திற்கான பாதைக்கு மக்களை இழுத்துச் செல்ல இலக்கியம் செய்தல்" என்ற அன்றைய தொடக்கத்திலிருந்து இன்றுவரை நான் வழிபிசகவில்லை என்றே எண்ணுகிறேன். தொடர்ச்சியாக மக்கள் பெரும் கூட்டத்தின் நடுவே இருந்து, அவர்களிடம் படித்துக் கொண்டே அவர்களுக்காக எழுதுகிறேன்.

பி: வெகுஜன எழுத்து என்று இலக்கியத்தில்,

தமிழில் உண்டா? அது பற்றி உங்கள் கருத்து? இலக்கியம் மனிதனைவிட உயர்ந்ததா? மனிதனை விட உன்னதமாய் உண்மையாய் இருக்க வேண்டுமா? டீ: கார்ல் மார்க்ஸின் "மூலதனம்" என்ற நூலின் பிறப்போடு, சொல்லிக் கொள்ளாமலே வெகுஜன எழுச்சிக்கான இலக்கிய காரண -காரணிகள் உலகில் பிறப்பெடுத்துவிட்டன. இதை ஏற்க மறுக்க, "தமிழ்" அல்லது "இலக்கியம்" என்ன "மனிதன்" என்பவனை விட உயர்ந்ததா? மனிதனைவிட உயர்ந்ததென்று சொல்ல எதுவுமே இல்லை.

பு: "பஞ்சமர்" நாவலுக்குப் பின், நீங்கள் எழுதிய "போராளிகள் காத்திருக்கிறார்கள்" பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

டீ: மீனவர்கள் எனப்படுவோர் இங்குள்ள "பஞ்சமரை" விட மனித ஊரிமைகள் பலவற்றோடு வாழ்பவர்களாயினும் பொருளாதாரக் கணிப்பீட்டில் பஞ்சமருக்குள்ள பொருளாதார அந்தஸ்து தே இவர்களுக்குமுண்டு. இதனால், இவர்களுடன் கலந்து பழகும் சந்தர்ப்பங்கள் நிறையக் கிடைத்தன. அவர்களின் பிரச்சினைகளைப் படித்துக் கொண்டபோது 68ம் ஆண்டின் இனக்கலவரம் வந்தது. இவர்களின் வாழ்க்கையை வைத்தே இருபடுத்து இனவெறியையும் சாட எண்ணினேன். "போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர்" நாவல் பிறந்துவிட்டது. "மொழிதான் இனப் பிரச்சினைக்கு மூலவேர்" என்ற பிழையான கருத்து இங்கே இருக்கிறது. இந்நாவல் மூலம் நான் அதை மறுத்தேன். "மீனவ முதலாளி குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவனுக்கு சிங்களப் பிரதேசமான கொழும்பில் உத்தியோகம். இனக் கலவரத்தின் போது அவனுடைய ஒரு காதை சிங்கள இனவெறியர்கள் வெட்டி விடுகின்றனர். ஊர் திரும்பிய அவன், வறிய குடும்ப வயோதிகப் பெண் ஒருத்தியால் வளர்க்கப்பட்ட சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்த ஊமை ஒருவனின் இரண்டு காதுகளையும் வெட்டி விடுகின்றான். அந்த ஊமையுடன் சேர்ந்த மீனவ நண்பர்கள் ஊமையின் பக்கமாகவே நின்று போர்க்கொடி உயர்த்துகின்றனர். இதுதான் நாவலின் கருப்பொருள். மொழிதான் இனக்கலவரத்தின் மூலமென்றால் சிங்களப் பெண் ஒருத்தியால் பெற்றெடுக்கப்பட்டு ஆறுநாள் பருவக் குழந்தையாக தமிழில் வயோதிகப் பெண்ணுக்குக் கிடைத்து இருபத்தைந்து வயது வரை மொழி எதுவுமே பேசாத -கேட்காத ஊமையாக இருந்த ஒருவன் ஏன் பழிவாங்கப்படுகின்றான்? என்ற கேள்வி இந்நாவலின் மூலம் கேட்கப்படுவதோடு எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நிற்பது 'வர்க்கப் பிரச்சினை தான்' என்பதனையும் நாவல் வற்புறுத்துகிறது. முற்று முழுதாக மீன் மணக்கும் விதத்தில் எழுதிவிடுக்கின்றேன் என்றும்,

யழும்பாண சமுதாயத்தை அதன் உயர்த்துபட்ட மண்வாசனை கமழச் சிந்திர்த்தவர்களுள் முதன்மையிடம் பெறுபவர்களை, அடியமைக்கும் ஆகிய நாவல்கள் இதற்குத் -டீ: கார்ல் மார்க்ஸின் மே 1993 - சுடம்க்கான ஆகும்.

"பஞ்சமர்" நாவலை விட இந்நாவல் உயர்ந்து நிற்கிறதென்றும் பலர் கூறுகின்றனர்.

பு: தமிழகத்து "சரஸ்வதி" இலக்கியப் பத்திரிகையில் நீங்கள் அறிமுகமானது பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

டீ: சிதம்பர ரகுநாதனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த "சாந்தி" என்ற இதழுக்குக் கதை ஒன்றை அனுப்பியிருந்தேன். 'சாந்தி' நின்று விட்டது. அந்தத் தொடர்ச்சியில், 'சரஸ்வதி' ஆசிரியர் விஜயபாஸ்கரிடம் இருந்து "கதை ஒன்று அனுப்பும்படி" கடிதமொன்று கிடைத்திருந்தது. 'சாந்தி' யில் எனது கதை ஒன்று இருப்பதாகவும் அதைப் பெற்றுக் கொள்ளும் படியும் பதிலெழுதி அனுப்பினேன். பின்பு அக்கதையே 'சரஸ்வதியில்' வெளிவந்ததாக ஞாபகம். (தீர்க்கமான ஞாபகம் விடுபட்டுப் போய்விட்டது.) 'சரஸ்வதி' பற்றித் தோழர் ஜீவாவுக்கும், இலங்கையில் தேசாபிமானி பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்து, தமிழகம் திரும்பி 'ஜனசக்தி' ஆசிரியர் குழுவில் பணிபுரிந்த கே. ராமநாதனுக்கும் கடிதங்கள் எழுதினேன். ஏனெனில், 'சரஸ்வதி' பற்றியும், விஜயபாஸ்கரன் பற்றியும் அறிவது அவசியம் எனப்பட்டது. 'சரஸ்வதி பரவாயில்லை' என்ற பதிலை இருவரிடமிருந்தும் கிடைத்தன. தொடர்ந்தும் சரஸ்வதிக்கு எழுதினேன். விஜயபாஸ்கரன் இலங்கை வந்திருந்தபோது அவருடன் ஏற்பட்ட மேலதிக உறவு சரஸ்வதியுடன் வலுவாக இறுக வைத்துவிட்டது.

பு: உங்களுடனே சரஸ்வதியில் தோன்றிய - ஜெயகாந்தன் - சுந்தரராமசாமி - ஜி. நாகராஜன் - பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

டீ: ஜெயகாந்தன், சுந்தரராமசாமி, நாகராஜன் ஆகியோர் பற்றிய சிந்தனை உறவு வலுவடையவில்லை. ஏனெனில், கொள்கைகள் வெவ்வேறாகி விட்டன. எழுத்துக்களும் அப்படியே

ப: இலக்கியம் உயர்ந்தது. அது சிலரது நன்மைக்கும் சிறப்புக்கும் பாத்திரமாய் இருந்தால் போதும் என்கிறார்களே! உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

டா: 'இலக்கியம் உயர்ந்தது. சிலரது நன்மைக்கும், சிறப்புக்கும் பாத்திரமாக இருந்தால் போதும்' என்ற கருத்துக்கு நான் மிகவும் மாறுபட்டவன். சாதாரண மக்களுக்கு இலக்கியம் தூரமானதாக இருக்க வேண்டியதில்லை. தூரமாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் நிபந்தி என்றால் அது பயனற்றது. பயனற்ற ஒன்று படைக்கப்பட்ட வேண்டியதுமில்லை.

ப: தமிழகப் பத்திரிகைகள் இலங்கையைச் சந்தையாக நினைத்திருக்கின்றன என்ற புகார் இலங்கை எழுத்தாளர்களிடையே இருக்கின்றதே? உங்கள் கருத்து யாது? இலங்கையில் ஒரு குழுதம் ரூபா 3 க்கும், ஒரு குழுக்கும் ரூபா 2.50 க்கும் விற்கப்படுவதாகச் சொல்கிறார்களே! இந்த விற்பனையின் ரகசியம் என்ன?

டா: 'தமிழ் வர்த்தகப் பத்திரிகைகள் இலங்கையைச் சந்தையாகவே பாவிக்கின்றன.' என்று நேராகவே சொல்லிவிடுகின்றேன். இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். தமிழகத்தை விட இலங்கையில் தமிழக இதழ்கள் மும்மடங்காக விற்பனையாவது வர்த்தக ஒற்றுமை என்பதில் இரகசியம் ஒன்றுமில்லை.

ப: தமிழகப் பத்திரிகைகளில் எழுதவும், தமிழக சினிமாக்களில் நடிகர்களும், பாடலும் இலங்கையிலிருந்து சகலதையும் விற்பனைக்கு - ஓடிவருபவர்கள் / அழிபவர்கள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

டா: 'தாய் நாட்டுப்' பற்றுக் கொண்ட மிகமிகமிக உன்னதமான ஜீவன்கள் என்பது மட்டுமே.

ப: உங்கள் இந்த முயற்சி வருஷ எழுத்து அணுவத்தில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் எப்படி இருக்கின்றன? உருவம் - பதிப்பு - உள் உணக்கம் - செய்தி இவை பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம்?

டா: வர்த்தகத்துறையின் வளர்ச்சி ரொம்பப் பிரமாதம். உருவம் - பதிப்பு - தொழில் நுணுக்கம் ஆகியவை அதைவிடப் பிரமாதம். சமூக மாற்றத்துக்கான இலட்சியத்தைப் பொறுத்த வரையில், ரொம்ப ரொம்பப் பரிதாபம்.

ப: உங்கள் எழுத்துக்கள் தமிழகத்தில் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை. இருந்தும் சிலர் தேடி வாசிக்கின்றோமே! எங்களைக் கருத்தில் கொண்டுமே உங்கள் படைப்புக்களை தமிழகத்தில் வெளியிடலாமே?

டா: அதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் தூரத் தூரவே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. மெது மெதுவாக வழிகள் பிறப்பது போன்ற மாயைகள் தான் அடிக்கடி தென்படுகின்றன. என்ன செய்யலாம்?

ப: இலங்கைப் பத்திரிகைகள், வாசகர்கள் - தமிழகப்

பத்திரிகைகள், வாசகர்கள் இடையே தாங்கள் காணும் வித்தியாசம் என்ன?

டா: குறிப்பிடக் கூடியதான பெரும் வித்தியாசம் எதுவும் தெரியவில்லை.

ப: இலங்கை அரசின் பரிசு பெற்ற தங்கள் படைப்புக்கள் சிங்கள மொழியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனவா? சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதா? சிங்கள இலக்கியம் பற்றிய உங்கள் கருத்து?

டா: 1973ல் முதலில் பரிசு பெற்ற 'பஞ்சமர்' சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப் படவில்லை. இரண்டாவது தடவை 1976ல் பரிசு பெற்ற 'உலகங்கள் வெல்லப் படுகின்றன' என்ற எனது சிறுகதைத் தொகுதியிலிருந்து சில கதைகள் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சிங்கள எழுத்தாளர்களின் கதைகளைப் படிக்கும் போது, நாட்டின் தேவையைப் பற்றிய உணர்வு தமிழ் எழுத்தாளர்களைவிட, அவர்களிடம் பெருமளவு மேலோங்கி நிற்பதாக உணரமுடிகிறது. அவர்களின் சினிமா - நாடகங்களைப் பார்த்தாலே, மற்றும் கலை வடிவங்களிலும் அவர்களின் முன்னேற்றம் பட்டென்று புரிந்துவிடும்.

ப: பஞ்சமர் நாவல் இரு பாகங்களும் இணைந்து சி.எல்.எஸ். நிறுவனம் வெளியிட இருப்பதாக அறிகிறோம். உண்மையா?

டா: கடந்த ஜனவரியில் சி.எல்.எஸ்.ஸ்தாபனத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட 'சாதியம் வறுமையும்' பற்றிய ஆய்வரங்கில் 'பஞ்சமர்' தனிபாண ஆய்வுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. நானும் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். யாழ்ப்பாணத்தில் சாதியமைப்பைச் சாடிய வரலாற்றையும் அதன் தாக்கத்தால் 'பஞ்சமர்' நாவல் பிறந்த கதையையும் எனது அறிக்கை மூலம் சமர்ப்பித்தேன். வந்திருந்த பிரதிநிதிகளின் ஏகோபித்த வரவேற்பு கிடைத்தது. இந்த வரவேற்பு மனப்பூர்வமானதெனில் "இதைத் தமிழகத்தில் பிரசுரியுங்கள்" என்று கேரரி, சமீபத்தில் என்னால் எழுதப்பட்ட பஞ்சமர் இரண்டாம் பாகத்தையும் சேர்த்து பிரசுரங்கமாக அவர்களிடம் ஒப்படைத்தேன். இதற்கான பதிலை விரைவில் அறிவிப்பதாக திரு. பாக் கியமுத்து, திரு. தயானந்த் பரான்ஸிஸ் ஆகியோர் தனித்தனியே என்விடம் கூறினர். இன்னும் அதற்கான பதில்கள் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. (இந்த இரு பாகங்களும் இணைந்து 1982ல் 'பஞ்சமர்' - பரகாஷ் வெளியீடாக வெளிவந்தது.)

ப: உங்கள் சிறுகதைத் தொகுதிகள் எத்தனை

வெளிப்பாடு உள்ளன?

டா: 'டானியல் சிறுகதைகள்' என்னும் பெயரில் 1962ம் ஆண்டில் ஒன்றும், 'உலகங்கள்' வெல்லப்படுகின்றன' என்ற பெயரில் 1976ம் ஆண்டில் ஒன்றுமாக இரு தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

ப: உங்கள் வாழ்க்கை, குடும்பம் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

டா: எனக்கு இப்போது வயது 53; கல்வித் தராதரம், தமிழ் வகுப்பு-5; யாழ்ப்பாணச் சாதி மரபுப்படி பஞ்சமர்களில் ஒருவன்.

பன்னிரண்டு வயதிலிருந்து செய்து வந்த தொழில்களாவன: துணி வெளுப்பு - கள்ளு விற்பனை - மீன் வியாபாரம் - நெசவு - பெயிண்டிங் - சோடா பாள விற்பனை - கூலி வேலை - கால்நடை வளர்ப்பு - பழைய இரும்பு விற்பனை ஆகியன. பின்பு இயந்திர உதிரிப் பாக கீர்திருத்த வேலைத்தலம் வைத்து வேலை செய்தும், இயக்கியும் வருகின்றேன். நவமணி என் மனைவி. முறையே புரட்சிதாசன், ஜனதா, சுரதா, சோபியா, வசந்தன், தாரகா என ஆறு பிள்ளைகள். கரேஷ், ரமேஷ், ஜனன் என்ற மூன்று பேர்ப் பிள்ளைகள். பாமினி, ஜோர்ஜ் என்ற இரு மருமக்கள். சின்ன வயதிலிருந்து சாதிக் கொடுமைகளுக்கு இலக்காகி பல துன்பங்கள் பட்டேன். பதினெட்டாவது வயதில் சாதிக்க கொடுமைகளுக்கு கெதிரான அணிகளில் இணைந்தேன். 22வது வயதில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்தேன். 1948ம் ஆண்டு வாக்கில் எழுதத் தொடங்கினேன். பல பேராட்டங்களில் பங்கெடுத்தேன். அதன் பயனாக பல தடவைகள் தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டேன். 1971ம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டு சிறை வைக்கப்பட்டேன். சிறையிலிருந்து திரும்பியதும் மறுபடியும் விடுபட்ட பணிகளை மேற்கொண்டு வருகிறேன்.

ப: இலக்கியத்தில் நீங்கள் உங்கள் இலட்சியத்தை சாதித்திருப்பதாய் நம்புகிறீர்களா?

டா: எனது இலக்கிய நோக்கு ஒரு நெடுந்தூரப் பிரயாணம். அந்த நோக்கைச் சென்றடையும் போதுதான் அதனைச் சாதனை என்று கூறலாம். இன்னும் நான் படிக்க வேண்டியவை - செய்ய வேண்டியவைகள் நிறைய உள்ளன.

ப: எதிர்காலத் திட்டம் என்ன? இருந்தால்...?

டா: நான் விரும்புவதெல்லாம் - எல்லாருக்கும் எல்லாமான சுதந்திரத்தைப் பெறுதலொன்றே.

ப: உங்கள் இலக்கியப் பத்திரிகை பற்றி?

டா: மிகப் பெரும் தனிப்பாதிக்க வியாபாரப் பத்திரிகை என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆயினும் ஒரு சஞ்சிகை என்பது இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புவது போன்றுமில்லைதான். எதிர்காலத்தில் இவை இரண்டையும் நோக்கி ஒரே வேளையில் போக

சமுத்து இலக்கிய உலகில் டானியல் என்ற பெயர் மறக்கடிக்கப்பட முடியாது. 'தனி' இலக்கியம் என்றதும் நம் ஒவ்வொருவர்களை முன்னேற்றி தெரிவிப்பது. கே. டானியல். யாழ்ப்பாணத் தமிழ்நாள் பண்பாட்டு அம்சங்களைப் மக்கள் வழங்கியும் ஆவணப்படுத்தியதன் மூலம், யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் டானியல் பெர் இடம் பெறுவது தனிச்சு முடியாது.

ஆர். பகரவர்களில் சிறுகதை ஆசிரியாக அறியப்பட்ட டானியல், இன்று சமுத்தின் மிரல நவவாசிரியர்களுள் ஒருவர். சமுத்தின் நவல் இலக்கியம் எவ்வளவு தூரம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பதற்கு, டானியல் 'காணல்' நவல் ஒரு சான்றாதாரமாக அமையும். இதனாலேதான் யாழ். பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பு மாணவர்களுக்கு, தமிழ் படித்திற்கான நூலாக 'காணல்' நவல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

-மலிகை - மே 83

முடியாது. எப்படியும் ஒன்றை நோக்கித்தான் செல்ல வேண்டும். அதைப் பொறுத்திருந்துதான் பாரக்க வேண்டும்.

ப: இலங்கையின் சிங்கள மொழிச் சினிமாவையும், தமிழ்ச் சினிமாவையும் பற்றிய அபிப்பிராயம் என்ன?

டா: இலங்கையின் சிங்கள மொழிச் சினிமாக்களோடு ஒப்பிடும் போது தமிழ்ச் சினிமா அடிமட்டத்தில்தான் இருப்பதாகக் கொள்ளலாம். இதற்கான காரணங்களில் தமிழகச் சினிமா மாயையே இங்குள்ள தமிழ்ச் சினிமா தயாரிப்பாளர்களும் தங்கள் மரபு என்று அப்பாவித்தனமாக நம்புதல் என்பதுவே பிரதானமான ஒன்றாகும். இலங்கைத் தயாரிப்பான 'வொன்மணி' வாடைக்காற்று என்பவை சற்று விதிவிலக்கு.

ப: இலங்கை-இந்திய(தமிழக)க் கூட்டுத் தயாரிப்பாக திரைப்படம் தயாரிப்பது பற்றிய உங்கள் கருத்து?

டா: இலங்கை-இந்தியக் கூட்டுத் தயாரிப்பான சினிமாக்கள் கலைகளுக்கான இணைப்பு என்பது வெறும் சொல்மட்டுமே. அப்படியான கலை இணைப்பு எதுவும் அலுவலகத்தில் இல்லை. இருபகுதி மூலதனக் காரணம் இணைந்துகொண்டனர். மக்களின் பணத்தைப் பங்கு போடுவதற்கான ஒரு கரண்டல் முறையே.

ப: உங்கள் படைப்புக்கள் வேறு எந்தெந்த மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன? இப்போது புதிதாக எதுவும் எழுதுகிறீர்களா?

டா: சிங்களம், ஆங்கிலம், ரஷ்ய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றன. 'ராஜபாளையம் கோவிந்தன்' என்ற பெயரில் ஒரு நவல் எழுதி

வருகிறேன்.

ப: இலங்கையின் உயர்கல்விப் பீடங்களிலிருந்துதான் இன்று சரியான இலக்கியக் கருத்துக்கள் வருவதாக இங்குள்ள சில இலக்கியக்காரர்கள் - விமர்சகர்கள் ஒப்புக் கொண்டு வரும்வேளை, நீங்கள் மட்டும் இதை ஒங்கி நிராகரிப்பதாகத் தகவல் - இது ஏன்?

டா: உண்மை. இது வெறும் தகவல் அல்ல - உண்மை. சில உயர் பீடங்களுக்கு உட்பட்டவர்களில் பெரும்பகுதியினர், "தேசத்திற்குத் தேவையான கலை - இலக்கியங்கள் களின் பிறப் பிடம் உயர்கல்விப்பீடங்களே! தேசத்திற்குத் தேவையான டாக்டர்கள் - பொறியியலாளர்கள் - நீதி நிர்வாகிகள் - கலைஞர்கள் - ஆய்வாளர்கள் - விமர்சகர்கள் - கல்வி ஆசான்கள் - அரசியல்வாதிகள் - ஆகிய இயந்திர நிர்வாகிகள் - அமைச்சர்கள் எல்லாரும் இங்கிருந்தே பிறப்பிக்கப்படுகின்றனர்" என்று பேசியும், எழுதியும் வருகின்றனர். இவைகளுக்கெல்லாம் மேலாக மக்கள் பெருங்கூட்டம் ஒன்று இருப்பதனை இவர்கள் பேசுவதுமில்லை - எழுதுவதுமில்லை - அறிந்ததுமில்லை. தேசத்தின் சகல செல்வங்களுக்கும் மூலகர்த்தாக்களான மக்களிடம் படிப்பதை இவர்கள் மறுக்கின்றனர். இவர்களின் பாஷையில் மக்கள் எல்லோருமே 'பாமரர்கள்'. மக்களுக்கு விளங்கப்பாடாது எதுவோ அதையே பேசுகின்றனர். எழுதுகின்றனர். இந்நடாட்டில் நிகழ்ந்த சகலவித கலவரங்களுக்கும் மூல பிதாக்கள் இவர்களே. இவர்கள் கூறுவது போன்று அரசுகளை நடத்தியவர்களும், அரசுபீடங்களில் ஆசனங்களை நிரப்பியவர்களும், எதிர்க்கட்சி ஆசனங்களை அலங்கரித்தவர்களும், அரசு காவல் படை உட்பட சகல அரசு இயந்திரங்களில் ஆதிக்கம் வகிப்பவர்களும் தொடர்ச்சியாக கல்வி உயர் பீடங்களில் இருந்து வெளியானவர்களே. இவர்களின் ஆளுமைகளின் கீழ் (தமிழ் - சிங்கள) நாளும் - மக்களும் பட்டுவரும் வேதனையை உலகமறியும். எனவே தான், அடிப்படையில் இவர்களின் இலக்கிய வழிகாட்டலும் இவர்களின் வர்க்க நலன்களுக்குட்பட்டவையே என்று நான் அடித்துக் கூறுவேன். இதுவே, இவர்களின் உயர்வர்க்கம் சார்ந்த இலக்கியப் போக்கை - வழிகாட்டலை நான் ஒங்கி நிராகரிப்பதற்குக் காரணமாகும்.

ப: உங்கள் இலக்கியக் கோட்பாட்டை பிரசாரமாக எடுத்துச் செல்ல ஏதாவது முயற்சி செய்கிறீர்களா?

டா: நான் உறுப்பினனாக உள்ள மக்கள் கலை - இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் கூடாக மக்கள் இலக்கியம் என்றொரு சஞ்சிகையைக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியில் என் பங்கைச் செய்து வருகிறேன்.

(முற்றும்)

நுழைவாயில்...

நுழைவதற்கான முயற்சியின் போதே அந்தப்புரத்தில் வெளிப்பேறு மறுவழி இருக்கின்றதா என்பதைப் பற்றித்தான் இங்கு அதிகம் பேருக்கு கவலை. உள் நுழைந்து, இருக்கின்ற அத்தனை வாசல் பூட்டுக்களுக்கும் தாழ்ப்பாள் இட்டு, இறுகப் பூட்டிவிட்டு திறப்புக்களை அகழிக்குள் விசிவிட்டவர்களை மனம் எடைபோட்டுப் பார்க்கிறது. படித்து முடித்தாலும் எடைக்கு போட முடியாத புத்தகங்களைப் போல, மனது அவர்களை பத்திரப்படுத்துகின்றது. புரட்டிப் பார்க்கின்ற பொழுதெல்லாம் - புராதன எகிப்திய பிரமிட்டுக்களின் பிரமிப்பு...

கனடாவிலிருந்து

சக்கரவர்த்தியின்

அந்தப்புரம்

அவளது அறிமுகம் காவேரிக்
கரையில் கிடைத்தது.

கால்களை நணையப் போட்டு கொண்டு
கவிதை கேட்பதில் அலாதிப் பிரியம், அவளுக்கு.

காவேரியில் முகம் பார்த்து 'வோல்ஹா'
நதியில் சூரியன் குளித்த போது, கரைத்து விட்டுப்
போன குங்குமம் தொட்டு நெற்றியில் இட்டுக்
கொள்வான். கனில் ஜிப்ரானின் கையை
பிடித்துக்கொண்டு பலஸ்தீனிய பள்ளத்தாக்குகளில்
உலவுவதாக சொப்பனத்தில் சுகம் காண்பான்.

காவேரிக் கரையில் பிறந்ததாலோ
என்னவோ தெரியவில்லை, தன்னையும்
அமராவதியாக நினைத்துக் கொள்வதால் -
'இலக்கிய ஆற்றின் கரையில் நின்றாவது கால்
நனைத்துக் கொள்கின்றோம்' என்னும் தனி
உணர்வுத் திருப்பதி.

முதுகலைப் பட்டதாரியானாலும்
விழிகளில் தெளிவின்மை எப்பொழுதும் 'மை'
இட்டிருக்கும். விட்ட விட்ட காதையே சுற்றும்
நுளம்புகள் மாதிரி சோகம் ஒன்று அவளை
வளைத்து வரும். முடிச்சு ஒன்று அவளை
மூச்சு விட முடியாதபடிக்கு இறுக்குவதை
என்னால் உரை முடிந்தது.

கேட்கின்ற பொழுதுகளில் எல்லாம்
புன்னகைப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும்
அவளுக்குத் தோன்றுவதாய் இல்லை!
நாளாக நாளாக புதைத்து
வைத்தவைகள் வெளிவந்தன, மெல்ல மெல்ல...
அதற்கு முன்பாய் புதைத்ததன் விழாவால்
உண்டான இரசாயனத் தாக்கம், கரியிலியப்
புகையாய் மெல் எழுந்தது.

ஆண்களை அவளுக்கு அல்லவளவாகப்
பிடிக்காதாம். விதிவிலக்காய் நான்! பிடிக்காமல்
போவதற்கான அடித்தளம் போட்டுக் கொடுத்தது
அவளது அப்பாவாம்!

"பெண்ணின் இயலாமையை ஆண்
பயன்படுத்துகிறான். ஆளுமைக் குணத்தால்
ஆணுக்கு ஐயோப்பிய மனம்! ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட
பெண்ணின் வாசம் ஆணுக்கு சுவாசம்!
அங்கீகரிக்கப்படாமல் இன்னமும் ஓர் முடுக்குத்
தெருவில் வாசம் செய்யும் அம்மாவுக்குப் பிள்ளை
நான்' என்னும் போது நொருங்கிப் போனான்.

"ஆணுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட
பெண்ணினது சுவாசம் - பெண்ணுக்கு
ஒன்றுக்கு மேற்படாத ஆணினது
சுவாசத்தால்தான் ஏற்படுகின்றது. யாரை
நொந்தும் ஆவதில்லை' என்னும் அவளுக்கு
முரணான எனது கருத்தைச் சொல்லி நான்
முறதலிக்கின்ற பொழுதெல்லாம், என்னைச்
சுற்றியும் ஓர் வட்டமிட்டு எட்டத்தில் வைப்பான்.
அதிதிகளாகப் பார்த்த காலம்
முடிந்தது. அகதிகளாக பார்த்த காலமும்
போனது. அகதிகளை அருவருப்பாய் பார்க்கின்ற
காலம் நடைமுறைக்கு வந்தது!
ஓடிவந்தான். மேலும் கீழுமாய் மூச்சு
வாங்கிற்று.

"பொகிறாயாமே...?"
புன்னகைத்தேன்.
"திரும்பவும் வருவாயா...?"
புன்னகைத்தேன்.
"என்னைக் கல்யாணம் கட்டிக்
கொண்டு இங்கேயே இருந்துவிடேன்."
மெளனம்!

இடத்தைப் பொறுத்து மெளனம்
இரு வேறு எதிர் மறையாய் பொருள்படும்.
"என்னைத்தான் சட்டப்படி
கட்டவேண்டும் என்று கட்டாயம் இல்லை. உன்
கருத்துக்கு வினோதம் இல்லை என்றால், நானும்
ஓர் முடுக்குத் தெருவில் அங்கீகரிக்கப்படாமல்
இருந்துவிட்டுப் போகிறேன்."

முதலிவ அறைக்குள் நுழைகின்ற
மணப்பெண்ணின் தயக்கம் வார்த்தைகளில்
இருந்தாலும் கண்களில் தெளிவாய்த் தெளிவு!

பெண்மன ஆழம் என்
முழங்கால்களுக்கு மேல் 'பெருகவே மாட்டேன்'
என்கிறது.

தெளிந்த கண்களை உற்று
நோக்கினேன்.

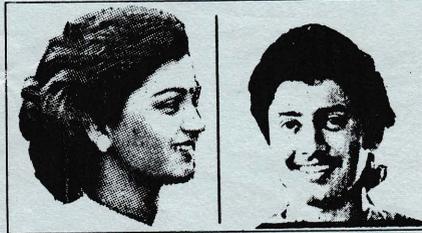
"ஒன்றுக்கு மேற்படாத ஆணின்
ஸ்நேகம் சில நேரம் பெண்ணை அங்கீகரிக்காமல்
ஓர் முடுக்குத் தெருவில் முடக்கி வைக்கும்;
துவம்சிக்கும்; சமயம் பார்த்து வேசிக்கும்!
ஆனாலும் என் சந்தோஷம் - என் திருப்பதி -
ஹிம்சிக்கப்படாத இன்பம் எனக்கு வேண்டும்'
என்பதாய் அவள் பார்வை சொல்லிற்று.

அப்புறம்.....

ASIAN SALON

UNISEX HAIR DESIGN

அன்றலர்ந்த பூக்களைப்போல்
உங்களை நித்தம் புதுப்பிக்க
எங்களை நாடுங்கள்!

உங்கள் சாதாரண தோற்றத்தையும்
கவர்ச்சிமிக்கதாக்கும் கலை
எங்களுக்குக் கைவந்தது!

ஏசியன் சலூன்

585 PARLIAMENT STREET
TORONTO, ONTARIO
M4X 1P9

(416) 960 3235

1233 ELLESMERE ROAD
SCARBOROUGH, ONTARIO
M1P 2X8

(416) 757 8002

உங்களுக்கு வேண்டியவை இரு இடங்களில்
காத்திருக்கின்றோம்

குறைந்த செலவில் சொகுசுப் பயணம் செய்ய
வேண்டுமா? நாடுகள்

AJB TRAVELS

"THE BEST CHOICE IS THE ONLY CHOICE"

*****

*Competitive Fares to
Worldwide Destinations*

*****

ஆசியா, ஐரோப்பா,
ஆபிரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா,
வட, மத்திய, தென் அமெரிக்க
நாடுகளுக்கு
சிறந்த சேவையில்
முன்னணியில் நிற்பது

*****

ஏ.ஜே.பி டிரவல்ஸ்

880 Ellesmere Road, Unit 4B, Scarborough
(Highland Farm ற்கு முன்னால்)

Kennedy & Ellesmere

Tel: (416) 412-0244 Fax: (416) 412-0219

"try us first"